பிசுமில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இஃது.

மிகுறுசமாலை

(*)

வித்வசிரோமணியாகிய கடாக்ஷகவி

ஆலிப்புலவரவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது

முன்னர்நமதுபிறவியான முன்ஷிகளால்அச்சிட்டிப்பிரசுரமாகிய பிரதிகளைக்கொண்டு சில இஞ்ஞாக்களாகிய அச்சுக்கூடத்தலைவர்கள் குறிம்பிரகடை விற்பனைக்காகப்பிழைகளுடனே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியபிரதிகளை வாங்கிப்படித்தமுஸ்லீமானவர்கள் இவ்விதநமதுமார்க்கநூற்களை இஞ்ஞாக்களச்சிட்டுக்கெடுத்திருப்பதால் நம்மவிலுள்ள வித்துவான்களைக்கொண்டு நன்றாகப்பிழையற அச்சிட்டுத்தரவேண்டுமென்றுங்கேட்டுக்கொண்டமையால்

காயற்பட்டணம்.

கண்ணாகுமதுமகுதூமுகம்மதுப்

புலவரவர்களால்.

பிழையறப்பரிசோதித்தபிரதிக்கிணங்க

திருவொற்றியூர்.

பரசுராமமுதலியார்

குமாரர்.

கன்னியப்பமுதலியார்

அண்டுபிரதர்அவர்களது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895.

திருக்குருசுமாலையினட்டவணை.

பிசுமில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றகீம

இஃது,

நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு

அலைகியசல்லமவர்கள்

மேன்மை பொருந்திய

மக்கமாநகரமிருந்தெழுந்தருளியாகி

ஊரகனிடமா நபோய்மொழிக்குவசகாரணமாகிய

திருநபி ஹிஜ்றசரிதையை

விநவமிகுந்தாமரியாகிய

ஆலிப்புலவரகம் திருமையலாத்து

தமிழிலருளிய

மிஃறாஜுமாலை.

காப்பு - விருத்தம்.

பூவினிறமொசமபோலவே பொருந்திபோர்
    பொருளாய நின்றோ
னேவலின் மிறகுஸ்செய்த
    வெழின்மிகு றுஜைமாலை
பாவிதத தமிழாற்பாடப்
    பறப்பன வூரனைவமற்று
மாவியும் படைத்ததய்யா
    வாதியேதுணைசெய்வாயே.

பிசுமில்லா ஹிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இஃது.

கடவுள்வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உருவிலியாயுணவிலியா யுள்ளொளிக்குமேலொளியா
யொன்றோ டொன்று
தருவிலியாயயர்விலியா யண்டபகிரண்டமொனு
மடிக்கி லில்லா
வெருவிலியாயெங்குமொரு மெய்ப்பொருளாய்விளங்கியஅல்
ஹம்தாய் நின்ற
வொருபொருளைப்பெரும்பொருளென்றெவர்களுங்கருத்திலில்வைத்
துணைறுவீரே
தன்னையன்றித்தனக்குநிகர் தானிலையேயோரிடத்துந்
தரிக்கி லானை
யன்னையின்றன்வயிற்றறைக்கு ளருவருத்தசுக்கிலத்தை
யடைக்கி நின்ற
வென்னையைத்துருப்படுத்தி விதிப்படியேசடத்திலுயிர்
விடுக்கின் றோனை
நின்னையன்றிவணங்கவுரி யவரிலையென்றிறைஞ்சுமவர்
செறிநின் றோரே.

வேறு—அறுசீர்க்கழிலடி யாசிரியவிருத்தம்

பாவிலாப்பழங்கள்போலப் பருகியபானயானல்
ஹாலெல்லாங்கல்பிற்றோன்றாங் கருதியேகாலத்துன்னி
யேலெல்லாய்லா இலாக இல்லல்லாகுமுகம்மதுற்ற
குஹுல்லாகியென்றனுடித் தொழுமவர்சுவர்க்கத்தோரே.

சந்த—விருத்தம்.

நறைகுழ்கமலவட்ட மலர்மாளிகைதரித்த
நலமாதுளப்புயர்த்திரை
ரிறைகுலுறும்மறைக்குரிசியோரிரவலர்க்கு
நிதிவீசிய கொடைக்கைய
ருறைகுன்முகில்கவிழ்த்த நிழன்மீதிடை நடக்கு
முரவோரிறைவிடுத்தது
திறகுவிருபதத்தைமனமேநினைகிடைக்கு
மிதமாகொடு சுவர்க்கமே.

ஸ்ரீ குருசுமாலை.

உகமதினைச் செகித்த நாதனைவருமைதர்க்கு
    ரூறுமொழிசொலி யமர்ந்தவோர்
சுகமதாமலர்களிற்குயிரவலர்மன முறச்செ
    ரென்மொழி தனிலிருபம்பா
நகமடமயிலிருக்குமிருபுய மிருவினைக்கு
    ளாளிவியிருகன் மூக்திசேர்
முகமதரிருபதகளை மனதினிடை நினைவிடைக்கு
    மடமயிலெலாம் சுவர்க்கமே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்,

ஆதியொருபொருளாகுதென் றுயிரக்காலவனிசா
    ரறைதகிட்டாவாரு
சோதிமுதமதிறைதன் னாதரென்றுமெலாழிந்நாருதா
    சொல்விடாகென்
ருேதுபெரும்வரிசைமன்னை யென்னை வெளிப்படுத்தவுன்னை
    யுதிப ரிதகேதமென்
றேதமிலான்புமுதயினையையென் றுவிறைற்புகழ்ந்து
    பேறுறும்வேமா.

சந்தவிருத்தம்.

ஸ்ரீமருக்குண்மிக்கநபி தமைவெற்பினுற்றமடி
    தனில்வைத்துறகருமளவே
கமருக்குறுற்றாவ மெதிரிட்டிடப்பிணிரு
    கதமைவைத் தடைததிடவா
ரமதுட்கருத்தண்மணிதவழிற்கல்வைப்பர்தின
    மியல்பநறசொற்றவிதலா
லமார்க்குயிககருநலசற் தணக்குரிசி
    லபுபக்கரைப்புகலுவாம

தோன்று
டேன்றுவறிக்நபி பொற்றளினைத்தொழுது
சானறோர்புகழ்நலமைநீண்
ருன்றுமிதருஜஉனாகொற்றமசிக்குமவர்
    வோர்
        ரப்பாமெனப்பாவு
    இங்கிலகுகொல்லமேடுவே
    டக்துவநுமைபல்தனிதிக்துமறு

ஸ்ரீ குருசுமாலை.

கலிநிலை-விருத்தம்.

பெருவானவர்வசமாபொரு பெரியோன்வரவிடுநீ
டிருமாமறையதைநேரொடு திகழ்கோவைசெய்திடுவோர்
மருவாழ்புயநரிஞர்முகம் நதஞர்மருமகனு
குருமாலெனவெருமாநரு முதமாலையுபுணர்வாம்

மருள்பெற்றவனசடுப்பயிர் வளர்வித்திடும்புவி
சுருள்பெற்றிடுவிழிகெட்டிடை யொடியப்பொருமாவே
இருள்பெற்றிடுகுயிர்கெட்டிட விவெளிநறு னுதலின்மே
லருள்பெற்றிடவருநற்புலியமலியைப்புகல்வாமே.

சந்த-விருத்தம்.

வெயிலினுமிக்கொளி விபுரியிரெட்டிலை
விரல்கொடைசைத்திடவே
துயில்செயுமுதகமர் நரிமுனிருப்படு
கார்பதிபொசபதிமே
லுயர்கனியைசுகொடு தாவதனைத்திரு
மொழுகுளமிக்கவர்பே
ரயிறருபொற்படையவிபெறுபுத்திர
ரசனுசைனைப்புகல்வாம.

தாழிசைச் சந்தவிருத்தம்.

ஞானம்பொரவிமாமறை நான்மொழியோனுங்கிருபாகரர்நீதிசெய்
ஞாலத்தனிலைபணற னாயமிருகஞ்
சேனங்கழுகோரியசாசுணமீறுங்கருதார்படைமேனறை
சேருங்கராமாமணைவேலைவிடுவோ
னீனம்பயிலாதகமிபிற குறன்றிநவானையெனுருயி
ரேகுபொழுதேதறனுனுடனே
கானங்கவிமாயுரையானதையோகமபடியேநருவாயொரு
காலுந்துயிலாதவனேகனியே

சந்தவிருத்தம்.

குடையார்முகினிழலந்தற வருவோபொரிபாசநின்றவர்
குறைவாருதிநீநெடும் புகல்வோ
நடைவாசிரிவாசமுண்டச மலர்மாவிகையேவுசெந்திரு
வடமாபின ராலுமுண்டவர்பா
லிடைதாஙுடலசாயையின்றிய விறருரிருவானையெ
திருபார்வையிலா நிறைந்திடவே
புடையேதுமிலாதனின்றிரு வொளிகாணவெ
புகழ்சேர்பொறையாலுயர்ந்தவனே,

மட்டுவிரு

வேதமோதியகிருஅத் தேமுடன்ற
ஈதமேவியசொன்குபுஷ்பமும்

ஸ்ரீ குருசுமாலை.

சேதமேவியசொலெழுத்திலக்கணஞ் செப்பிடும்பதினெண்பாடைக்கும்
போதவல்லமகுதூவலாவுதினைப்போற்றநலலறிவுபொங்குமே. ௰௪

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அபுதுலசிசெனுமமுதபாலாழிக்குளானஷரீபெனு
மலாவுத்தீன்மேசங்
குவிதல்சொடுமூதறிவுப்பாலைசகோதிக்
கூட்டிடிசதிகலா தனைதமின்னிற்கோலிப்
புவியிலச்சனெனுமுநப்ப மொருமிதத்துள்ளம்
புழுங்கிசலார் பயிர்பொடிந்திடாமற
சவியல்கொடுபுவன மினலறிவுமாரி
தனைவருதத்தின்படர்ந்தாதமைறக்குந்தானே ௰௫

சந்தவிருத்தம்.

ஆதிலிநோதூமருகும்மானா நபிர்தாமிக
வன்புடையபோர்நல்லுசையி
னீதிமாபுரகுறூஷா மோரமாதுக்குள்வளர்
நிதநியகல்யாணமதுசேர்
வேதியர்புகழ்சபிலுவலாபிதினவர்க்குமிகு
வெற்றிவளர்பொனைனெறிகள்சேர்
காதிமகுறூப தரிபனைவுரீனிகறூலையுயர்
கடடுதமிழா லுரைசெபதாா ௰௬

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி [illegible] விருத்தம்.

களித்தசிறைறவன் [illegible] சயாகுபு காமனையா
சாஜிரி [illegible]
லளி [illegible] பவுலா திருகுறைறிஞ்ரி
மடல்பருது [illegible] காவியமாவுச்சினன்பாற்
றெளிததவறியி [illegible] வயெவாக்குநசெரியாதென்றே
திருத்தமிகுறுஜெனுங்கிததாபில்
விளாததறைறுபதை யறபாலோதியோதி
விரிதமிழ் நூலுரையாக்கிவிளக்கினரே ௰௭

மட்டு-விருத்தம்.

தோன்றுசிறத்துத்தொளாயிரத்திக்கொன்றாத்தெட்
டேன்றுவருமாண்டினிடைஜமாத்துலவ்வலென்றுஞ்
சானறோர்புகழ்திங்களிடைசானிநபதில்லே ௰௮
ரூன்றுமிகுறுஜஉரையினைதமிழ்செய்தாரே

சந்தவிருத்தம்.

இங்கிலகுகொல்லமெழு நூற்றுபதைதாண்
டங்குவருமங்குனிபதின்றெழிலிழுவா

திருக்குருகைமாலை.

துங்கநம்பிவள்ளல்திருக்குருகைமிகுமாறனை
மங்கைநகராளியுபர்வண்டமிழின்வைத்தான்.

வேறு—சந்தவிருத்தம்.

மருவளர்காவிரிநாடுறுசெய்குமுகம்பதலாவுறீனை
யருள்வளர்நம்பிதம்பிகுருகைஜயநந்தமிழ்செய்திடலால்
பொருள்வளர்மங்கைநகாப்பதியானபுதுப்படைவிட்டினில்வாழ்
திருவளர்செய்கபுபககாதன்றூவிசெழுங்கவிசெய்தனனே.

அவையடக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டமிழ்த்தவெச்சிலைமாவிடவர்பலர்தத்தேனை
வரையாக்கொள்வர்
கன்றுமிஞ்சும்பாலதனைக்கறப்பிவிதக்குதன்னாத
கருணைபோலும்
வெண்டளையோடெழுதனையும்விரிமோனைதொடைநாற்ப
றுடனேமூன்றுங்
[illegible]கவிசொலுர்புலவோரெனதுபுன்சொற்றன்னாதா
[illegible]மே
[illegible]னம்பொலிமா[illegible]க்குக்குழைச்சேரும்பெணப்பிரிதி
[illegible]றக்கனிலைபானா[illegible]
மங்கையர்க்குயபிறிதியெனாட்டுங்கருத்தவிலைப்பெண்ணையொப்பு
வைப்பார்போலுங்[illegible]வா
கங்கையுற்றகடலுனடக்குங்களமைழகுயபு[illegible]பறூயி[illegible]னிநேர்
கவலல்போலு[illegible]
சங்கமுற்றபுலவாமுன்னேதமிழறியாச்சிறியனிந்நூற்[illegible]
சாற்றுமாறே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மண்டன்மென்காயல்வளர்முகம்மதப்பு
மரைக்காயனமாபிலானை
திண்டிறசதிலிப்பெருநூல்விளங்கவெனப்
பெருந்தலீலசெயகையானு
மண்டர்தருவெனகெ[illegible]க்குமஞ்சுவன்ன
முகலீபளவர்கண்முனனே
கொண்டல்முகம்மதுநபிதம்பிகுருகை
யித்தமிழாற்கூறலுற்றேன்.

கடவுள்வணக்கம்—முற்றிற்று.

நாட்டுச்சிறப்பு.

———()———

கலிவிருத்தம்.

துதித்தநல்லாளைத்தொழுவோர்கண்முன்பிலே
யுதித்தகபத்தல்லாவி னுமொளி
யெதிர்த்துவீச விலங்குமூரில்லிலே
கதித்தமக்கவளமை கவலுவாம்.

ஐயவெண்முகி றங்கக்கடற்புன
லுய்யவாரியுருமிதொடோங்கியே
மையரங்கள்வசந்தசாலங்களாய்
வெய்யவன்கதிர்வெட்டிக்கவிழ்ந்ததே.

சங்கமால்கள்சரிந்தறபாத்தின்மே
லெங்குமாரியமுதமெறிதலாற்
றங்கமாரப்விளைவலைச்சார்பெலா
மெங்குமாரிவிளைந்துபரந்ததே.

ஒர்கசீர்கள்விழுந்தவரங்கொடே
கற்கடேய்ந்தகுழியிற்கடற்புன
னெருக்கதாகமாதனைத்தழிப்பது
செக்கநாட்டுவபோலதிருப்புமே.

கொப்புசற்றிப்பணைமரக்கூட்டமவே
மப்புசுற்றிச்சுழிக்குளமைத்துமே
பப்பாங்கடைக்கமுல்விரதுமீன்
வெப்புகானற்குறிஞ்சிவிளைந்ததே.

பாலைந்தபாந்தபசும்புனற்
சோலைநின்றயருந்தஞ்செரிதலா
னீலவண்டுஞ்சுருப்புநெருங்கியே
கோலவண்ணக்குருகுமலிந்ததே

வல்லைச்சேர்தனமங்கையர்மூழ்குநீர்
முல்லைச்சென்றுமுதுநெய்தல்வாவியிற்
செல்லச்செங்கயற்சிறிக்குதிப்பது
கல்லைச்சேர்ந்தகடற்போற்களனுமே.

கீதவோசையுங்கிம்புரிக்கோட்டுமா
நாதவோசையுநல்லவோதிய
வேதவோசையுமென்பரியோசையு
மோதவோசைசெயுமக்கமூரெலாம்.

மிகுருசுமாலை.

தெருவிலாடுந்திசமுசலோசையுங்
குரவையோசையுமருங்குமஞ்சந்தன
பரிவையாழியவயமனையோசையும்
பாவையோசைசெயுந்தெருப்பாங்கெலாம் ௧௨

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பூசல்வேல்விழியார்தங்கள் புணர்முலையன்னபார
வாசநீருடததிலேறும வலயபுரிச்சங்கமீன்று
வீசுநீர்த்தரளக்காந்தியெனவெளிலாத்தோற்றம்போன்று
மோசைநீண்மனைகடோறுமொலியிடுமகநாடே ௧௩

படைப்பொருவிழியார்பாய்ச்சுபன்னீரையர்களிநீராடப்
பெடைக்குருகினங்களோடும்பேடொலிசங்கினங்களே
மடைத்தலைவிளைப்பாரார்மடுகெசெந்நெற்பைங்கூழ்ப்
புடைதலர்கழுநீர்தேனொழுகுபூசலைவகநாடே. ௧௪

கலிவிருத்தம்

காடுதோறுங்கரைப்பெருப்பயிர்
வீடுதோறும்விருந்துபவனையு
நாடுதோறும்புலவர்நாவரைக்
கோடுதோறுங்குயிலினங்கூவுமே. ௧௫

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இலகுமனைமலரிலனமிட்டமுட்டை பொரித்திளங்குஞ் சிறைக்கரூர்ந்து, வலகுகிறந்திடவே தியங்கிமுலைப்பாலசுரக்தொழுகு மழுஞலைடாயப், பல்தவனைப்பிறங்குருப பூவண்டினமுருதாராட்டிப் பாடப்பாட, பலர்தமேனுண்டுதொட்டி லெனட்டைவாடையசைத திடவனங்கண்வளருநாடே. ௧௬

முண்டகஞ்சேர்தடவாளைமாறப்பலவின் முட்கனியைமுடுகிப்பாய, விண்டுபழகுலைச்சுளைகள்விரிந்தோடுமருவியிடைமிதசாயத, தண்டலையிற்குருகினங்க ளருவியிடைசெலுங்கயலைத் தாழுண்டேகி, வண்டலப்பூம்பொழிலிலகுமருவியிருகண்வளரு மக்கநாடே. ௧௭

மந்திகனைக்கடைசியர்தன் கொழுவிடற்கனைந்தவளை வாங்கியோங்கக், கந்திதனிலிருந்திளம்பூங்கதலிநறுங்கனியுதிர்த்து கனியாங்கொம்பி, லுந்திநெக்கரைப்பலவினுன்னிநெடுங்கைதைமட லுதிர்ததுப் பிளிந், சிந்திமயிற்கணங்கலைத்துச் செழுங்கரும்பில் விழுந்துயாச் செல்லுங்காவே. ௧௮

புண்டரீகவாவியைப் புரிதிரை [illegible] செந்நெற் வெண்டரளத்தை [illegible], மண் டமை [illegible] மடை [illegible] யிலருள்கண்டு நந்துப, வண்டலிடை [illegible] மக்களோடே.

[illegible] போன் [illegible], [illegible], பேசு [illegible] கண்வாளை, விசுவொலியும் [illegible] வெடி [illegible] டே. ()

கலித்துறை.

நீண்டியபவலவரைச் செவ்வி [illegible] ட்டி
வேண்டி [illegible]
தாண்டிவாற் [illegible] க்
தோண்டியுங்கயிறு [illegible]. ௪௧

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாங்கனியின்செழுங் [illegible] பின்வந்து [illegible] யப், பூங்கரு [illegible] க், தேன்கதலியுடனி [illegible] செந்தே [illegible] சர், பாங்கருடன் [illegible] பணியுந் தானே. ௪௨

நாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

*

பாயிரச்சிறப்பு

()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்,

அந்தகர்தன்னிலவாழ [illegible] சொர்க்க
முன்னிகண் [illegible] முழுமையு [illegible] வாறும்
பன்ன [illegible] மாந்தர்பங்கப்பட்ட [illegible] வாறும
புன்னகை [illegible] வாறும.

விசியதாளமொன்றுப் [illegible] தமூர்
வாசலி [illegible] கண்டவாறு
மாசைகொளா [illegible] கொருவர் [illegible]
வேஷமாய்நின்றல்யானை [illegible] வாறும்.

குங்குமக்களபக்கொங்கைக்கோதையர் துணியாவென்று
மங்கையைக்கண்டவாறும் வைத்துல்முக்கதிருந
மங்குமயலைகளோடே யனைத்தையுஞ்சிபுரீல்கோதி
யிங்ஙறிறகுல்முன்னே யெடுத்தவாவைததவாறும். சரு

பெரியவனுறவின்கீழே பெருக்கிடுமரிவினாலு
வரிசையாமேலோடும்வாறும் வலவன்றிருமுன்பேசித்
திரியவழுசபக்கந் திருமபியேகியேகி
யரியமுவப்பதுகோத்தை வைக்கொகுத்தாக்கும்வாறும். சசு

அன்பனுஜூசுமாஜூ சவர்களைச்கண்டவாறும்
என்பனுபாலிசுகோபி வானவர்மொழிந்தவாறு
முன்பிறனுசுத்தவெங்கண் முகம்பாதுமிகுருசேறு
மின்பமாக்கைததிரட்டு வாறினாயிபம்பக்கீசண்மோ. சஎ

கலிநிலை—விருத்தம்.

தன்னைநிகரற்றவனுயர்த்தநபிதன்சிறிய தானதயாப்பாசுமகனுர், மின்னுபுகழ்சோபுதலாவெனுநல் வேதியர்விளம்பினர்மிசப்பிரியமாய் பன்னர்நபிசொன்னதென வண்செறிஷபாமறுவா வட்டமலையாண்டினிடைபோ, யின்னிலகுகண்டியிலு மப்பொழுதுசங்குன்முன்னிஷபலமிருந்தவிரவே. சஅ

குக்குடமாதன்றிரவு கூவிலைஞானிகள் குனைக்கவில யவ்விருளி லெண்பக்கலிலெழிற்சிபுரியிலுறவி றங்கினர்பனிதழுளிநிறத்தின் வடிவாய்த், திக்கிலகுமாயணியதாமாகதச் சிறகுசெப்பிலறு நாறுளதுவா, மக்கமைதானசிறை யொவ்வொருசிறைக்கிடையஞ்ஞாறு வருஷத்து வழியே. சகூ

காலரியமுத்தொளிவதாலிலகுநெற்றியிடைகண்டவரிரண்டுளதுவா, மேல்வரியெழுத்ததிலல்லா வொழியமிக்கவிறை வேறிலையெனச் சொலுவதாங், கோலமிகுமற்றவரிமீதினி லெழுத்ததுருதா யொருவனுற்றவிறைதூ, தாலனபியொக்குமெனவோதுவ தவாக்குமுடியானபினலெத்தனையதோ. ருய

இனையிசொல்வார் ஜிபுரியிறலைமுடிப்பினல் சிறந்தெழு பதாயிரமதா, நானமுளபின்னலிடைமுத்துயணிசெய்பவள நல்லொளிவெயிற்குமவர்தா, ஞானமணிமுத்தொடுபொன்னுடையையுண்டதுகிலங்குறவணிந்தெமதுசீன், கானுறுகமுத்தினையிகத்தழுவி யெந்தவிரு கண்ணினடியின்முகதிமொழிவார். ருக

தயின்றிடுவரோயிளகுமென்றெமையெயூப்பினர்தானுங்கெனவெ ழுந்தெவருநீர். விபங்கொள்பொர்செப்புமெனவிண்ணவருரைதநிடுவ ாமெய்ச்சிபுரியிலெறுருன், னயகாடருமெந்சனுயிர்நல்லருகமோயிநனி ஞுடிவருகாரணமெமென்றே, ஜெயங்கனொக்தாநவமதானவைகடாமெனதி ர்செறிந்தபாடைவந்ததுளமோ. ௫௨

என்றயினெழிற்சிபுரியில்சொலுவென்றுமுளவேகனறுவேது நயினோ, தான்றெங்கயிறக்கயிலை வெம்படைகள்வநதுவெதிர்குழவிலை யேபுநியதா, வொன்றமெதனுநாயன்விடுமேயவனுள தாமெனதுறைந்திடு மிருகதநயினோ, வென்றியுமாவும்மதுசெழுநதுநிலைசீறிறுகமிகருடனணி ந்திருளமே. ௫௩

உரைசுடையோனருகபித்துவச னங்கள்பலவோதவெனசீமு யல்வதென், றப்பொழிமையவனவசியப்ப நயிஞர்மினிலங்குபரிவட் டமதனைச், செம்மையுடனேயிடையிருக்கிநடை செய்தனர்சிறந்திடு ந்காளில்றயனா, னபமுடையமாதடம்மெதாண்பது தினதிரவுநாளது ச ஷிகழுமையோ. ௫௪

நேரிசை வெண்பா.

மக்கத்தினின்றுநபி வண்மைமெகூறத்ததற்குத்
திக்குமதிறைவிடையேசெல்லுமுன மிர்குடனே
நாவிரண்டுதிங்கடைக்குமுளனோகிறர்
கோலமிகுறரிடையேசிக்த. ௫௫

விண்ணவர்கள்கோமன் விரும்பியெமைநர்கூட்டி
தண்ணரியிரவிடைக்களவே—மன்னுலகில்
வாசகமகேருமையுமிதனிலெவரனினின்று
மீசுகயில்லாதாவிரைநது. ௫௬

மீக்காயிறன்பிறகேவிண்ணில்றாக்காயிலெனும்
வாக்காமலக்குபுருக்கதனை—தாச்சாதக
கொண்டுபொக்கண்டேன்குறிரவடிவுதனை
விண்டுசொலக்கேளிர்விரைந்து. ௫௭

பாயிரச்சிறப்பு முற்றிற்று.

புருக்குச்சிறப்பு

அறுசீர்க்கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கழுதையிலுயர்கோவேறு கழுதையிற்பணிந்துதோறமும்
வழுவால்வதனவெள்ளை வடிவதுமனுவைப்போலே
பழுதகல்சென்னியுன்னிப்பைத்தலைப்போலேகெஞ்சு
மூழவையிலெனஞ்சுபோல்வெக்துபர்ந்தவத்திரியின்வெய்யோல்.

பட்டினவால்போலேவாலு மதரிக்கால்போற்காலுங்
கோட்டியவன்னபோதால் குரங்கினிமைபோனி
யிட்டிபோபக்கவேன்டி யிவரியின்முரசைதஅல்லா
யிட்டிலாலெனிதர்தங்கள் புகழெனவிரித்ததென்றே. ௫௯

பானிடாவை நகைப்போலே வருக்கவன்படைப்புர்குள்ளே
மானதோர்பாடைப்புமிக்கலைரூப துரகமையைப்போலே
மீனுறுங்கடல்சூழ்நாட்டின் மிருகாதிவுடையோரில்லைக்
கானுறுபுரமில் சென்னி கற்பமெனவினிபோலே. ௬௰

கற்பமெனனிபோலே காவலன்படைத்ததால்
வற்சாரகிளையாசனத்தின் வரிசையாப்பெறறதாலும்
செய்ப்புராணமிசைத மிருகநிலைமனிதாதயமி
சொற்புலனகிசையாலே படைத்தனையிறார்நம்மை. ௬௧

பொருப்பிபுரகதென்றைப் புயிரினெட்டிசெனவருக்தான்
வெறுபுனவனை றிவைாய்ப் நடல்
நற்குணமயிசோர் காமுகயிரிறுறலைவா
சற்குணபுருஷனின்வெண்ணைசங்கைபந்திரியின்வெம்போல். ௬௨

அக்கினிமுதுகைப்போலே வாகவேபடைத்ததேதா
னத்திரைகடல்சூழ்நாட்டினடந்திடிவிலங்கினத்தின்
மெத்தவேபெலமிதானவெகுநாளதானதாலு
முத்திசேர்கடையின் முகமதுவேயுமுள்ளோரே. ௬௩

ஆனையின்கால்கள்போலே வறபுதப்பின்சாலைத
தானவன்படைத்ததேதா றகநிதனுமதுள்ள
வீனமதற்றதய்யமிறையனுவந்துசொலவா
றனமதற்றவெந்தனபியுமூற குணந்திறேரே. ௬௪

அரியதோர்பெரியனைய னமைச்சவுபூதிர்கவல்லான்
வரிசையார்முகமதுநீவண்மைநற்குணமுள்ளோன்
றுரிமையாலுவந்துசொன்ன வெளிகபியிறகுறுல்லா
பிரிசமாய்ப்புருக்கின்செயகை பெருகவேபுனைப்பாரின்றும். ௬௫

தாழிசைவிருத்தம்.

துவர்வாமணிகொடிவாகு தறங்கத்தையமைத்தான்
கவர்வாள்விழிரண்டின்னிடை கவிமாவெழுதியதாங்
செவிதான்மாகதளேள்விழிநிகள் தாரகையொளிபோ
னவமாமணியதனல்வெரிகன்னெஞ்சகழுத்து. ௬௬

இருவண்சிறைகெருடன்சிறை யொனலாமதின்முற்று
முருனும்கவமணியப்பலவொளிவிசுவிலங்குங்
துருபொன்கொடுதனைசந்திசிமாசிபின்மணியான்
மருவெம்பரிவிடுபூச்சதுமனுமூச்செறிவதுபோல். ௬௭

பொன்னின்றசைய நிலவேயணிபோலொளிவீசும்
மின்னின்பரியின் கல்லணை மென்மைப்பசும்பட்டாற்
பன்னூற்பதவா மெப்படிபதுமத்தாளத்தால்
மன்னக்கொள்புருங்கானதை வானோர்கொடுவந்தார்.

கொக்கைப்பிறப்பிருணையெருகே குதிகொண்டே
வக்கேயபுரின்முறைநெற்கையை வைத்தேதடவியதான்
மிசைகுவிப்பலபூணைளிமிகுக்கவாவென்றெவியெழுவே
மந்தாகியபோலேபரி பாதத்தைமிதிக்கும்.

உளிக்கேதயனுமளிதரேபரி யுதறும்படிநின்றே
பளிப்பாளிபிலொளிபோதுடல்படையுஞ்சூரீறன்
மிளிக்காமனமுருகையானை மிக்காயவர்பிடிதந்தார்
முனிற்றேறன் மயக்காயினுமுத்தின்படி தொட்டார்.

முரல்விட்பரிவேகநிவந்தவர்முகில்வாண னக்காயீ
ஞாலவரிப்பிறகேநின்றனவருதடையோன் சூரீறன்
மனவித்தபடைப்புக்களில்வரிசைப்பெறுபவரே
மின்மேயதுளநமியேபரிமேற்கொண்டிடுமென்றார்.

பரியேற்கொளுமானவெனொரு படிமிற்பதம்வைத்தேன்
விரிவாசிதன்மனமீதிடைவெருவிற்பெநாடுநிலமேற்
றரியாதுதன்மேல்கொண்டிடத்தானேயிடக்காரா
வரிவாணுளசூரீனுயர்மாயோவாடனை செய்தார்.

கலி—விருத்தம்.

மேவிடைதரிக்குமுன் வெருண்டவகைபோதா
லாலநமிதம்மைமாறி போனருவியின்வாநா
கோலமுடனேகாக்க கொண்டிடவானின்
மேலவன்வெறுப்பனென மெய்நடுங்கிநின்றே.

மெய்நடுக்கிநின்றபரிமேலவுமனைக்கேக
செய்யிடங்கொளுஞ்சிறை சிறந்தசூரீலே
துய்யநமியோடெமதுகுழ்கருமமெல்லா
மையகலமைகொடு மன்றடவெனவோதும்

பொற்பதியிலேபொமைப்புகுந்தவும்பருந்தால்
விற்பயிலுமென்றுழுநின் மோற்கொளவுநானோ
நற்பொடுசியாமமனின்முறைவிலேறச்
சொற்படிநமைகொடுமெழுநடவெனச்சொலும்

மெய்ப்பிறமதற்கருதி செய்துகொள்வதற்காய்த்
தப்பியுகறிக்கொடுதலத்திடையினின்றே
னிப்படியுரைத்ததை யிரந்ஜிபுரியிறுன்
மெய்ப்புகழ்நபிக்குவிளம்பநபிசொல்வார்.

தான்றியபுறாக்குமொழிசொல்லுமதற்கெல்லா
மின்றுபிணைநமெனவிசைந்தபினமர்ந்தே
நின்றபரிதன்னிலகு நெஞ்சைசமண்ணில்வைக்க
வென்றிநபிவெம்பரியின்மேலிடைதரித்தார். ௭௭

கலிநிலை—விருத்தம்.

பின்னுமுயர்வாசிஜிபுரீலுடனெனதிர்த்துமொழிபேசுமிபுறாக்கி நபி தாம், கன்னன்மொழியானயிகாமில்நபியானவரைக்காணவென வேகியவந்நா, ளுன்னியவனெஞ்சுதுயிலே நடைசெய்ததுமுமைக்குறவிள ம்புவதுவோ, வென்னவுயர்வானவர்விளம்புவதுமொக்குமதையானறி வனென்றுமொழிவார். ௭௮

நானறிவனென்றஜிபுரீலொடு பினுஞ்சொலுநறைகொள்வலல் க்கவுக, ளுனகிபுலாவையழகானகலிமாவைமுடி யானதையுனீபகுரு ன், தேனமுதமானநின்னிவாவுல்லறந்தக்கொடியுஞ்சிரியஷபா அத்து முடையோர், மாணிடர்ஜினுக்குமிகுதூதுவருவேவொனபுறாக்குநபியை ப்புகழுமே. ௭௯

சுத்தகமதாகியபுறாக்கநபிவானவர்கோன் கையமர்த்தியேதுமொ ழிவார், முந்தபுதுலாமகன்முகம்மதிவரா தமகர்முன்னவர்பின்னேறிலு யர்ந்தோர், பிந்தவுநன்முந்தினைபெறுநபிகலந்தெடு பிலந்தநபிப்பட் டமிறங்கு, மந்தலதூதர்களி லேதலைவர்நாயன்முன மர்ந்துறமன்றுடி நமையே. ௮௰

அனைத்தையுநலத்தொடுமைக்காபி லூறப்புவாடற்பலசெறித்தவ ழியோர், வளப்புளசுவர்க்கமைவலத்திடை நிறுதஜுவர்மறுத்தனரகத் தையிடபாற், சினத்தொடுஜசிப்பவர்சிறப்பொடிவர் செப்புமொழிதி றப்பசல்வேட்டனவுமே, நினைப்பவர்சுவர்க்கமிலிருப்பவர்செலைப்பெ ரானிநினைப்பவரிருப்புநரகே. ௮௧

மெத்தியபடைப்பவையிவர்க்குளஷபா அத்தினின் மிகக்கவலை யெட்டியிடைவார், சுத்தநபியைச்சிபுரியீலிவைகொடேபுகழ்வர்தூய்ய நபியைப்பரிகோடேயுத்தமகுணத்தொடுநடந்தவடிபொவ்வொருவடித் தொலைநண்மட்டுளதுவா, மெத்தெனவுடற்பணிவிலேபதமிதித்திடில் விறற்கொளுமுற்கால்நெடுகுமே. ௮௨

புறாக்குச்சிறப்பு-முற்றிற்று.

பைத்துல்முக்கத்திசுச்சிறப்பு.

—— * ——

மடக்குத்தாழிசைவிருத்தம்.

பிற்கால்குறுக்குமுயரத்தேறு பப்பொழுபிர்பாடுநித்தநபிக்காய் முற்கால்குறுக்கியடர்பிற்காலெடுக்குமது முற்போடெழிற்லகணைநான், நிப்பாமல்வெற்றிசெறிபொற்பாதம்வைத்திவுளி நிக்காமலேகும் வழியில், வெற்பானதொகைறுதெரியப்பாரவெற்பினிடைமிக்காகவிசு மொளியே. ௮௩

இந்தானநிற்சநிரின்பின்றாரகைக்சண மிலங்காகவிக மொளிதகன், கொந்தார்பலர்குமலேசின்றேகஸ்பீருகொடு கூறுதகுவீல்க டக்குபிர், சொந்தாமனைச்சொலிவலேநதேகும் வெற்பினிடை துய்யோன்றனைப்புகழுவார், சந்தாபமற்றஜிபுரீயில்வள்ளலேக்கடிது தானிங்கிறங்குமெனலால். ௮௪

கொச்சகக்கலிப்பா.

நறைக்காண்மிகுபரிக்கேவருநயிஞரிவுளியினின்
றுறைப்பாயிறங்கியபோதங்கு ஞயர்வானவருநடுண்
டிறக்ஆத்நிறைஞ்சவுயேவினறக்ஆத்திறைஞ்சியபின்
னிறைப்பாய்தரித்தேகுசைநெகிழ்த்தேபரிவிடுத்தார். ௮௫

சந்தவிருத்தம்.

பெரிதுவேதெனவேசொலு விரெனவிண்ணவரோதிடுவார்
தூரிசினுமலேயாமிதுமூசாதுடர்ந்துமஅல்லாவுடனே
வீரியமாய்வசனித்ததுமிப்பலேமீதிடையேதவுறுத்
தோருள்வேதமிறங்கியதிப்பலேதன்னிலெனப்புகல்வார். ௮௬

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

தூரிசினுமலேயின்றன்னிற்சொற்புகழ்மூசாதம்மைப்
பெரியநாயகனழைத்துப்பேசினு னிதழ்நாவின்றி
யரியநாவலர்கள்போற்றுமகுமதுநபியைத்துய்ய
வரிசைநாயகனல்லேழாம்வானிசைமேல்வாவழைத்தே. ௮௭

தன்னுயர்முன்பேயாக்கித்தீதன்னொளிபிரபைகாட்டி
யின்னதென்றளவில்லாமலெழுப்பலவரிசையீந்தான
மன்னியவசனமீதில் வலுப்பமுங்குறைவும்பா ரி
னன்னபியிறசூலுல்லாநற்புகழ்க்கிறுதியின்றே. ௮௮

ஸ்ரீ குருசுமாலை.

இந்நகன்மலையின்மூசாவேகநேடியாய்ப்புக்கால
மந்தமதில்லாநாய னவனையோகாணுங்கு
மந்தார்தன்னிலைசல்லவனாலொளிகாக்கக்கன்று
வந்தநேரத்தேமோசித்தங்கனைத்தமைமறந்தார்.

மருவியகவிபுகழ்மை வானகக்கமைழக்குமப்பால்
வெருவிலாதிருமூன்பாக்கிமிக்கொளிபிரமைபாட்டுக்
கருவியமனனுசற்றாய்சலக்கிலாக்கருணை கூர்ந்து
பெருவிபராசியங்கள் பேசியேபுவியில்வந்தார்.

ஆகையான்மூசாதப்பி லதூதிவ்வரிசைபார்
தேசனையாய் மேற்றேர்ன் ரம் சுருபிவரிசைதன்னை
யேகமாய்மனுவுஞ்சின்னுவெமெபூதியேவெட்டிவ்வித்தே
யாகமாக்காப்புசாற்ற வருங்கடலோழுப்போதா. ௧௧

சந்தவிருத்தம்.

அந்தமகாமலைப்புறமிட்டுறவப்புறமானையாலே
வந்தொருவாசநெறிக்ததுவாமதா மையிருளாயவனமாய்ச்
சிந்தியமூட்பலசேரிடமாமதிலைவழிபுரிலைமைநீர்
சந்தமிற்றிபிரண்டிறக்ஆத்திங்ஙனைதாண்ரு பூமென்றனரே. ௧௨

வணங்கிமுறுக்கினிலைறிய போதுமுகம்மதுமோதிடுவா
ரிணக்கியவானவரோசெனு மிகதலமேதெனக்கேட்பதனுற்
பிணங்கொள்சடங்களெழுப்பிய விசாபிறந்திடமென்றனர்பின்
மணங்கொண்முகம்மதுவேதிய போதுவலமதொருசத்துமாய். ௧௩

தாழிசைவிருத்தம்.

நின்றவருமொழியானது நெறிசேர்முகம்மதுவே
யின்றயொருமொழிகேட்டெழுந்தருளிருமெனவே
நன்றுகியமொழியானதுநானேசொல்வதெனவாங்
குன்றுதவிண்ணோர்நீதிக்குறைதயுமென்றார். ௧௪

அல்லாவுதவிப்பேறுகொடப்பானுமப்பான்
மெல்லாயிடபாகில்வருமிகாவொருசத்த
மல்லார்முகம்மதுவேயகுமதுவேநீயுமென்றென்
சொல்லானதுகேளிரனசொற்சொல்பவனானே. ௧௫

எனவேமொழிவானவஜிபுரிலைதுனைசெய்வா
மனவாய்மொழிபமுதானதுவதிரேடெதிர்மொழிநீர்
வினவாதையுமெனவோதினர் விளவாய்கடைசெய்தார்
வனமாகியகுழலாளொருமடவாளெதிர்வந்தாள். ௧௬

கோட்டுக்குழக்கர [illegible] டாவிசிடங்கிருகை
நீடிதகி [illegible] னை நின்றுடளவட்ம
பூட்டிய [illegible] வெலலலெவைலே
நாட்டிப்பதித் [illegible] கோயகுழகே. [illegible]

[illegible]

[illegible] விருத்தம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

புரிந்தவனொடு பெரியநாய்பினை தாமொருபக்குசெய்வா
முழுநலச்சந்தையுமருதபொருபக்கெனவுதியிலினவைத்திடுவார்
பிறிபிடுபன்சவைசாயையுகாலவகைபேர்கொடுபோயினவே
யிறையநளகொணடுறைவ முமாணகையிலேகுவெதிப்பதென்றே. [illegible]

புவியினினிங்கொருநசேவலெழுந்துபுறப்படவேயுடனே
செவியுமகொாயபுமானதுவளர்நதனசேன்முனைவருமீ
னவரிபிலுளாபிராப்பதிங்மீனவயிழந்திடவேயுறதக
கனவுபுமுகொயபுதகைகருகெலாவகைசுகண்டுதும்ண்டுதுவே! [illegible]

புதுமையிதென்றுநடந்திடவெவொருநாட்பொழுதேறன்றியதா
ரதனிடைநற்புனல்புற்பலநிற்பவதிற்செறிகாவிசடான்
புதாரூடனேவயிருட்டியுலர்ந்தாழுகங்கள்சரிந்தனவா
லிதனிடைநின்றுறவப்புறமாகையிலேலகவெதிர்ப்பதென்றே. ௱௫

தண்டலேயொன்றதுகண்டனரற்றிடைதண்புனல்புற்கள்சுறற்
கண்டவைமிலேயகனிடமேய்கிறமாவிபருத்தனவாங்
கொண்டன்முகிற்றுடையிட்டனவெங்கள்குதாயிறருல்கனிவாய்
விண்டுநவங்கண்மிகப்பெரிதென்றுவிளப்பிடடந்தனமே. ௱௬

நவமிதுவென்றுநடந்தயினேசிலர்நண்ணிவெளாண்மைசெய்வா
ரவ்விலென்றவர்நட்டிறவன்றுளறுக்கமிகக்கதிர
மிவைதெரிசித்துறவப்புறமானதிலேகயிலேசிலபேர்
கவையுளநற்றசைவிட்டழுகத்தசைதோன்றவநூந்துவரே. ௱௭

தசைகளருந்துதலங்கள்கடந்துசமைந்துநடக்கையிலே
திசையிலிருந்தொருமாமணமானதுதிக்கெனவீசியதா
மிசைநடந்துறவப்புறமாகையிலேகயிலேபெரிதாய்
வசைகளகன்றபைத்துல்முக்கத்திசுவந்துதெரிந்ததுவே. ௱௮

பயித்துல்முக்கத்திசின்முன்னொளகூதிகள்வந்திருந்தார்
பயித்தலைவரைநகுருணிமார்கள்பலவெருட்டி
யியத்தோடிருந்தனர்பாழுரைப்போலவிருக்குதங்கே
ஐயத்தோடொருபுறமாயொருவாயிற்றலைப்பட்டதே. ௱௯

அந்தநல்வாயிறனிலிறங்கிரெனவண்டர்செல
வுந்தியிறங்கினைவ்வாயிற்போந்தயிறேதிடுவார்
தந்தையிலாதவரீசாதன்வாயிறப்பாதெனவே
யிந்தமுகம்மதுவாயிலென்றேயென்றுமபேசுவரே. ௱௰

ஞளவாயிலானததுவாம்பைத்துல்முக்கத்திசுவெனுஞ்
செவ்வானபள்ளித்திருவாயிலாமதிற்சென்றுமதற்
சவ்வாயிற்பள்ளியகத்தானபோதங்கமார்கள்கோன்
சவ்வானதுணைக்கைவிரலாற்றமர்தானிட்டதே. ௱௰௧

ஏறியவாசிவைத்தூண்டுளேயிற்கட்டியிஞ்சொல்விண்ணோர்
றியபாங்குசொலியெனைக்கூட்டிமிருந்தவ
மீறியபள்ளியினுட்சென்றபோதொருலட்சமுடன்
கூறுமிருபத்திநாலாயிரநபிகொற்றவரே. ௱௰௨

ஆதமுதலொடுக்கம்மிறசூலிடையாகவுள்ள
போதமிகுந்தநபிமார்க்கெனைக்காட்டினன்போற்றவல்லோன்

சீதமிகுந்திடுபள்ளியிலேயிலாசனையோவந்து
காதமிகுந்தசலாமுனைத்தாரென்முறுடிவந்தே. ௱௰௩

சீாய்நபிகளுரைத்தசலாமுக்குச்செப்பமுள்ள
மாராயத்திறந்தபிரக்கிசொன்னேன்பின்மகிழ்ந்துசொல்வார்
நேராயுமக்குமாமத்திலேறுநக்குநித்தநித்த
மோராவிருனைபயுமெல்லாநலமுமுறுமென்பரே. ௱௰௪

அப்பொழுதுகாதமுடன்கேட்டேனிக்கவனியினி
லெப்படியுள்ளிடுதிராகுலநதனிலேயிடைக்கே
யிப்படிநாளவிடுத்தேனமகனேயெம்மிறையுமாய
மெப்படிசோதிக்குமவண்ணமெல்லாமெனைச்சோதித்தனே. ௱௰௫

சொறசத்திலிக்கிறேயோசையுமாவவ்வாலையுந்தோன்றுநவ
வறகதனையுறறபெரியோமபிரிதகனன்வாழ்வைவிட்டே
சொற்கூற்றமறமகனேயிருவனையுமதுரிதகான்
முறகற்பினைப்படியேபாவஞ்செய்தமுனிவுகொண்டே. ௱௰௬

ஆதயிவைசொன்னபின்வானவர்சொல்வாரதுமதுவே
போதமுறத்தொழுவித்திடுநீயென்றபோதுசொல்வார்
மேதையகன்றபிதாவாதத்தைததொழுவிக்கவென்றந்த
சோதிநபிகளைமுன்னேதொழுவிக்கசொல்லினரே. ௱௰௭

அப்போதிலங்குமிர்ணுவைப்பாருமதுவே
தப்பாததொழுகையுமசோதிப்பட்டநகாந்தநீர்
மெய்பபானநாயனுமைநதான்முனனேதொழுமென்றிடென்று
னிப்பாரவாருமைதகம்றக்கூநதிகண்டங்கிறைஞ்சினரே. ௱௰௮

எல்லாரையுநதொழுவித்தபின்வானவெங்கோன்மறைந்தார்
நல்லாகவொளாககமிதுறுபிருகனைகயினல்லவின்றோ
மெல்லாசவந்தமுன்விறுப்பியிளாபுவாயெய்பபொருளா
மல்லாவுமாகுசசலாமுனைததாலைகுமதரே. ௱௰௯

பொச்சநம்.

மின்னுமின்றன்னபியேவேதநபிமார்களு
ளென்னையன்றிநாயனிறைஞசவுரியவன்றுல
பின்னையுண்டோசேருமெனறுள்பின்புநபிதேட்டந்த
மன்னனன்றிநாயமெருவற்கமில்லையென்றனரே. ௱௨௰

நீதிபுரீறன்னேசமொழிகேட்டுநபி
யேதுகருததுதாநீரொன்றவர்களோடியம்பச்
சோதித்தாயொருவனேறென்றவவன்றாதாங்க
ராதிகோர்போற்றுமதுமதென்றுர்மாநபியே. ௱௨௰௧

தாய்பாருகம்பர் தல்லைதுரா நானசெங்குமொரக்கு
பொய்யிதென்றுசொல்லியிந்தமேதினியின்பாணிடர்க்கு
மெய்யதறவோதிவைநத்திலிக்கவேண்டுமெதா
றிய்யகைதுதாதேறுமென்று நளநயிலே. ௱௨௨

ஏகன்றனிபுகனிறகுனுக்கோதியபின்
நைகமுடனெயெழுந்தேதுதாதாருவெல்லாம்
போகமுன்னாகல்லவுயர்ந்தஅம்போக்கண்முன்னே
மேகமலையாவும்விதிந்தேதான்றனைப்புகழ்ந்தார். ௱௨௩

என்னைப்படைத்தெனெக்கரிவித்தேத்தியிறைமேயோர்
தன்னைக்கொண்டேனெனக்குக்காட்டிசெய்வித்தேதயுவந்து
பின்னைக்கவைக்கப்பெருங்பகலிதந்தசெய்த
வன்குற்றமானவைகளானதையெல்லாம்பொறுத்தே. ௱௨௪

என்னுடையதெதைபாவையேற்றுக்காலாக்கி
மன்னுநகவர்ககாலில்லைதுறைபாமெகியும்
பின்னுமெனக்களித்தேதேபகவழிவருவ
மின்னதென்னுதாயனுக்கேமெல்லாப்புகழ்ச்சியுமே. ௱௨௫

கலி—விருத்தம்.

இப்படியிறைதனைதோத்திரிசெய
கொப்புறவாதமைக்கார்க்கப்பார்த்தனை
மப்பொழுதவர்த்தியுமாறும்பாராமய்த்
தப்பறப்பெருந்தொர்தியுமாகவே. ௱௨௬

பட்டவான்றுறுமாய்வைவுமாயவா
ரிட்டமாமக்ஙனயிருத்தயின்றுறைப்
பட்டமாகியவிபுலிண்ணபாவே
கட்டுமொய்ப்பன்னியிஙினவிக்காதலால். ௱௨௭

உருப்பாசபெண்ணையுமாகுபோட்டதோர்
செருப்புமாலைதவிடையின்முமேமெபினைப்
பெருப்பமாய்க்காதலமைப்பன்றொடானல்லா
திருதருயகனென்றேபோற்றிப்போற்றுவார். ௱௨௮

எந்தனன்மகணிசமாயிறவ்வினைர
வந்தநல்லெலவாலவைதக்காங்கத்திரையக்
கந்தாத்திருத்தியகாலந்தன்னிலே
மந்தறத்தத்திகொண்டறப்பதன்றியே. ௱௨௯

ராக்கியகத்திரின்றுனைமேல்வா
மாக்கிபேசெம்மறியருங்கடாய்தனை

ஞெக்கிபோவிடுக்குமென்றானுமைந்தனைக்
காகருநாயனுக்கெல்லாப்புகழ்ச்சிகாணுமே. ௱௫௰

தன்னைபோசிகரில்லான்தன்னையேமிக
மன்னியநபிரசன்முன்மகிழ்ந்துபோற்றவே
நன்னாநபிரகனைநாடிப்பார்த்தன
னென்றுயர்வழிவுபோவிருக்கக்கண்டனன். ௱௫௧

இப்பாரயப்புமுர்க்கவிருந்தபோதிலே
பின்புமுகமநபிபிரியக்கோடெழுந்
தென்புநாதியபெதல்லாவெழுப்புநாயனை
மன்பிறைந்புரம்க்கமாந்தப்பள்ளியில. ௱௫௨

எங்ஙன் பிரமுகனுவின்றிப்பேசித
ரோங்கியகனலையுமுவந்தனைக்கொளப்
பெருமையோன்றனைகட்டப்பெரியநாயகனன்
றநநபியுனைத்திடவலமைப்பார்த்தனன். ௱௫௩

அறுசீர்க்கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மன்னியிசிறுகுலல்லாபாசமாமுசாகப்னைக்
கெருங்கிராய்நகர்க்கப்பார்த்ததிவப்புள்ளார்க்குரியவேளி
லெங்கிநாப்முகமுகீண்டையுபர்கலத்திரங்காரங்கள்
வள்ளனைப்பிறருலுல்லாவரிசைகோடினேன்றே. ௱௫௪

கலித்துறை.

அப்பார்கம்பானெதொல்காப்பவியக்கனத்தே
வியப்பிருகலியமன்பியாக்சளிலைகதிவினை
முன்புக்கநபாயிரந்தும்பக்திறுறச்சிபாய்க்
குலபைசறுரிவெயறுபதனபேதரினன்றப்பாவினை. ௱௫௫

எனறோர்க்கப்பிரேவப்பரக்லாங்கப்பெரியநசு
றன்றக்கொய்யாகதிவெல்லாநந்தநிலைநபிக
பறிசொலர்சறிசிரனைத்தெரிநடக்கன்
பர்முர்கலர்நாரஸ்மாராயத்திரால்றுமுகமதுவே. ௱௫௬

அராக்கீட்டனமுலாப்படையுண்டவர்முகீ
னைபாயமனாக்கச்சாப்பூட்டுடனநாட்டமுடன்
பிரசங்கொருமெனைக்கட்டனோயாகவிதிக்கவஞ்செய்
துமகவாஸ்திலாறுகெல்லாப்புகழ்ச்சிபுந்நக்கூறதுமே. ௱௫௭

மீண்டும்புகழ்வர்றுமிவெட்றுகேல்லைவிளப்பிப்பின்று
நீண்டமொழுக்கிலெல்லாவும்மதனைதயுநீதியுடன
முண்புச்சபாஅததுச்செய்தகொடுப்பேனென்றுகச்சறவே
பூண்டுகொடுத்தவிறைவனுங்கேவெல்லாப்புகழ்ச்சியுமே.

பின்னுமாதமெழுந்திருந்தாதியைப்
பெருகப்போற்றிடு வாரகிறதநாட்
டுன்னுயானிடர்வாய்ப்புதைத்தேயுளஞ்
சோருங்காலமென்சொல்மகன்றன்னையே
மின்னவேயவர்கட்கறிவோதிட
விரித்துமங்கலமெல்லாமிவர்க்கபாஅத்
தன்னதான்மிரவிடேற்றந்தரு
ளாதிக்கெல்லாப்புகழ்ச்சியுமென்றனர் ௱௩௯

வெண்பா.

ஆதமிறையைப்புகழ்வண்டாடதிசொல்வார்
மாதவமிகுந்திடுமுகமமதிறகுலே
பாதையதுமேல்வலதுபாரிசத்திற்கேட்ட
நாதமொழியேதெனநமகறியலாமோ. ௱௪௰

அந்தமொழியென்று முளவாதியறிவானென்
றந்தமொழிசொன்னபின கூதிகடந்தீனின்
வந்திடுமென்றேயழைத்தவாசகமதென்றே
பிந்துமவர்சொற்கெதிர்பிறத்திகள்சொல்வீரேல். ௱௪௧

உம்முடையமிகுதுளவுயர்ந்தவுர்மத்தோர்க
ளமமகலெகூதிபலபாவர்களதறபின்
செம்மையிடபாகினிறசெவிக்குரூறுசக்க
மிம்மையநசுறுனிகடன்றீனிலிருமென்றல. ௱௪௨

அந்தமொழிகன்றெடுதிரங்குமொழிநதீரேல்
முந்தவொளிவாகியமுகமமதுறறகுலே
பிந்தமண்ணிறருநதிடுபெருகதமுமமத்தோ
ரந்தநசுறுனிபலாகிமொழிவாரே. ௱௪௩

பின்னும்வழிமீதில்வருபேதைதனியாவா
மின்னவடன்முன்மொழிவினாநதுமொழிநதீரேல்
இனைகர்விருப்பியுயமோயநகர்விட்டே
பின்னுளறுமும்மததவாபெருநாகில்வீழ்வார். ௱௪௪

கலி—விருத்தம்.

வாசிமேலேறிவரும்வழியிலேகேட்கு
மோசையாஞ்சத்தமுணாவிரோதசமாய்
வெங்காகிலேயுழதுமேதினியோரில்லொருவன்
வன்னாகோரத்தில்நின்றுர்வந்து. ௱௪௫

அந்நாட்பொழுதானவனைறலையிலேபடவே
விஞ்சிபொறிகளுமவிளைந்தபோ-மிஞ்சாத்த
மாமென்றார்கல்லெறிந்தாராகிறததிற்செல்வருடம்
போமஞ்ஞானருட்டைவழிபோம். ௱௪௬

கார்நாய்க்கீழ்த்தட்டிற்கையன்பெருந்தலைமோற்
பாரமலைக்கல்வின்னர்பட்டதில்லை-நேரமுட
னல்லாதனைவணங்காதம்மனிதரோநீங்க
ளெல்லாருமென்பவிரே. ௱௪௭

முன்பாயுமக்கெதிரேமூவராய்வந்துநின்று
வன்பாயச்சலாமுரைத்ததாரொன்று-ன்பாக
மாபுயத்தின்மேவுமவுத்துநௌலத்து
மாபியத்துமுவருமேயாம். ௱௪௮

கலித்துறை.

வாலிபரானவராபியத்ராமவரைக்குறித்த
தாலுமாரும்மத்துமீரும்மபொன்னாரிற்றரிக்நமட்டு
மேலுநல்லாபியத்தென்றுங்குன்றதெனவேயுரைத்தா
ரலநபியுடனேஜிபுரீலங்கமர்ந்துநின்றே. ௱௪௯

வெண்பா.

அந்தப்பசுவை அறுத்துநாற்கூறுசெய்வ
னெந்தப்பரிசெனறியப்புவார்-முந்தவே
சீறோற்றமாகவளர்செம்மல்முகம்மதுவே
பாரேற்றுந்தீனும்பசு. ௱௫௰

கொம்புங்குளம்புமொருகூறுகொடுபோனவர்கள்
வம்பரொகூதிமாயினோர்-கொம்பிற்
குளம்பினலங்களொன்றுங்கூடாததுபோற்
றளம்பிநலவகன்றார்தான். ௱௫௧

உதிரங்களொருத்தனைபொருகூறென்
றெதிர்கொண்டுயெடுத்தவாரொனிமேலா
வதிர்கின்றநெருப்பையல்லாவெனவே
மதிகொண்டுவணங்கியமானிடரே. ௱௫௨

எருவுந்துவர்மேவுமிரத்தமுநீள்
வருகின்றநஜீசதைவாரிமிகப்
பருகும்படிகைக்கொடுபெற்றிடுவோ
ரருளொன்றிலதுப்புரவற்றவரோ. ௱௫௩

உரிதானுறுசின்னரம்புடனே
பெரிதானநரம்புபிரித்ததனைப்

ஸ்ரீ குருசமாலை.

பரிவாயிருணைக்கொடுபெற்றுடைய
தருளாணதிலாநகருணிகளே· ௱௫௪

கறையற்றநலத்தசைசெகொருநீவார்
நறைபெற்றிடுநின்வளிகல்லுதவிப்
பொறைபெற்றவரைசறாவிநேரைபால
விறையைப்புகழ்வாரிறசுணபியே. ௱௫௫

மண்ணுக்குளெழுந்தவருஞ்சேவை
லெண்ணிக்கொடுதான் முனைபூநதவழி
மண்ணிற்செலவண்டிப்பாம்புமதிற்
றெண்ணிக்கொடுமீள்வழாதீணபியே. ௱௫௬

உலகத்தினிலுமதுய்மத்தநிலே
சிலவைச்சிலபேர்களடாமொழிகள்
கலகதமெதாடுபேசிபயின்கவல்வார்
வலுகுற்றமொழிந்ததுவன்பிழைபாடம். ௱௫௭

எண்ணாதவியம்பியசொல்விழுங்க
வொண்ணாமலுழன்றுதிரிதனவாம்
விண்ணோர்பொழின்மீதுபுன்மிக்கபுனற்
கண்ணாமிருத்திடக்கண்டதுவே. ௱௫௮

வேறு கலிவிருத்தம்.

அங்கிலத்திடைர்த்துபெய்காவிகள்
வெங்கிமேனிவெளிந்துதளர்ந்தது
பொன்னைவெட்டிப்புழ்பெறுந்திறனே
புண்ணிவிட்டறாம்முமத்திரோர்களே. ௱௫௯

மற்றுங்கண்டவளாகமதிற்பசும்
புற்றண்ணீரைமறுமில்லாப்பொழிலதின்
உற்றுமெய்கிளறகாவியுறுந்தசை
பற்றிமெத்தப்பருத்துமுமாத்ததே. ௱௬௰

தினைவெட்டிச்செறிந்தமுதவினை
வினைமுற்றதெனவேயிகழ்ந்திடுந்
தானமுற்றதவத்தரிவரென
வானிலுற்றவிபூரில்மயுலுவார் ௱௬௧

மருக்கொளுஞ்சிறைவானவர்சொல்லினோர்
திருக்கொளுந்நபிசேருமத்தோர்க்கெலாம்
பெருக்கமாகப்பிழைபொறுக்கத்துஆ
விரப்பிர்திணினிலைப்படுத்தென்னவே. ௱௬௨

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வென்றிவழிபோனையின்மிருகத்திடும் வழிக்கையின் மிக்கொடு வானவனைச்செயுமேவா, னறவர்களட்டுறவுறுத்தினறுக்கவு மதிற் பதிர்கள்விட்டிடுவிதேதன், வென்றிடுகொடுமையினை வெட்டுமவருக்கு தவுமிக்க முதலைப்பயிர்செய்வோ, சொன்னெறுபமேதாடு நன்னாறுமியிமை தாகவுமுறும்பயிர்விளைந்திடுவதே. ௱௬௩

நல்லநகையானனைதயிராத்தமினாமானதனைதருமா னெனக்கொள்பவரியார், சொல்லியமொழியிலே யதனைநிசய்தேபிருதிசொற்பிழையதாமெயதுறும், வல்லினையயவத்தவண்டவிலைநருற நடந்தவாகண்ட கையாருமப்படி செய்தார, கல்லாகத்தினிடைகல்லுணைவு கண்ணினிடைகாட்டியமுனாட்டிடுவவே. ௱௬௪

வந்தவழிமீதிலொருவரடையாளம் விரிய துமெக்கதர்வாமறதனியே, பொந்பணமென்றமொழிந்தொலொடு கேட்கவியானபிபோமேனது மெனவே, நத்துபிருவுனருகிருத்தருனுமவியாகற்றனைவியார்சமுறிலை சந்தாபதாகவிருபோதிலையுமய்யவர்க்காரிலொடுக்குமணமே. ௱௬௫

அக்கபுறுதன்னில்வருமாதிழ வெடுக்குமணமந்தமுந மாருமளவு, மிக்கருமமானதையியயப்பியபிழையாமவென்வருதவிட்டகலுவார், திக்குலகுவானினிடையோவலது சேணினிடைசென்றதுளை தேடவினவியான், சக்குறவிருக்கையிலெறிம்பள்ளியின்மிக்கொடுசேடக்கென வெளிந்துவருவார். ௱௬௬

வந்திடுபழம்பெபுரியிலொருவர்க்க பின்மலக்குசனியிலர் தலைவர்தான், பொகதுசெறதட்டமதிற்றின்னைமது முன்றதனிற் கொடியதுபாலறுதம், ரிக்கமுதமுவையைமேங்கையிருந்திருமுனைந்தியவர்வைதனமொழிவார், சிதைதாயிற்பொருந்துமிடிலொன்றதை யெடுத்தமுது செய்கவெனநின்றனர்பிறேர். ௱௬௭

எதனையெடுப்பவெதனவேகருநிதிற்கையிலிலங்கவொருசத்தகபியே, நாதவறலுண்டுடுகனிமுழும்மத்தானவருகண்ணியறன்மீதினிடையோ, சேதமுறவேயமிழ்விர்செப்புமதுனையுறுவிற்சேர்க்கவும்பத்தோர்களுடனே, பாதகமிருகதவழிகேட்டிலுறுவீர்பெறுவீர் பாலுணுவிற்றினிலையே. ௱௬௮

என்றமொழிகேட்டிலகுகின்னமுறுபாலதையெடுத்துணவுசெய்தவிபுரீல், வென்றியுளகையினிடைமிச்சமுளபாலதை விருப்புடனளித்தபொழுதே, மன்றலுறுநிறைநயுதைப்பொடு பிடித்திரனவானர்மொழிபோதியபினே, சென்றிபொருசத்தர்வருப்பாலதைபெலாமமுதுசெய்திடுமில்லையாளையே. ௱௬௯

ஆனைகளுமக்குளமும்மத்தவர்கள்பொற்பதியிலாவர்களெனச்சொ னயினே, வேனிலிடைதேடுமுலிகாவினிடைதட்டலெனவேகருதிமிச் சமுளபாற், பானமுதளித்திடுமெமகெனவுளைததபின்பலன்கண்மிகு பள்ளிதனிலே, யினமகல்செஞ்சிறைவிரிகதிலெழு வான்படுவானெட் டுஞ்சிபுரீனுரைசெய்வார். ௱௭௰

மிச்சமுளபாலதுகிடைப்பதிலை 'யென்றிடமிகுத்தமயுற்றுரை செய்வா, ரிச்சையுளபாலதுகிடைப்பதிலையென்னமுன் னெழுத்துமு டிவானதுளதோ, வச்சிபுரியில்சொலுவ ரண்டர்பதிமற்றுயிருமாதமை யமைக்குமுதலே, வச்சிரமிரண்டாயிரமதற்குமுனமேயெழுதி வைத் தனன்வகுததபெரியோன். ௱௭௧

முற்படவொளிப்பலகையத்திடம் விதித்தவன்முடிப்பது தவிர்க் குமவரா, ரிப்படியுரைக்குமி னெழிற்சிபுரியீனபிகையைக் கருணைகொ ண்டுபிடித்தே, யப்பளிபிறுற்றவெளியானபொழுதோர் பெரியவங்க ணுநாற்றிசிதலாற், றப்பறமலைக்கலைமலக்குகள்வளைந்துதசு மிருத குலீனுசொலுவார். ௱௭௨

அக்கலைமிகுக்தெமையமைத்தவிறையத்தொழுமோன் றுனைசிபுரீ னுரைசெய்தே, யொக்கவுமிரண்டிறக்குஅக்தவரிறைஞ்சின றுறத்தொ ழுதபினுரைசெய்வார், மிக்குளமலைக்களுமிகப்பெருமை பெற்றதென வெறிவரிசைப்பலனோ, தக்சபுவியொக்கவுமதிற்செறி படைப்ப வைதனைச்சமைபெருததகவிதே. ௱௭௩

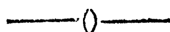
மண்டலமுளைத்தையு மதிற்செறிபடைப்பவைவகுத்தவனிமைப் பையுரமேற், கொண்டதுசுமக்கவொருகோனமின்புறுந்தகற கொற்ற நபியேயிதுவென, வண்டலைநிரைந்தலனிவள்ளமன்முகம்மதுடன்வ ண்மையுடன்சல்லதிர்நின்றே, கண்டியெனையாவருமிருந்ததிலைநீபொ ழியததாயெனவெதிர்ந்துரைசெயும். ௱௭௪

என்னையொருநாயகனமைத்தமூதணுள்வரையினெங்கும்படைப் புண்டவர்கள்கால், வெந்நிணிடைபட்டதிலைவேதநபியேயெனவிளம்ப நபிசெய்குவர்துஆ, மன்னியதுஆபறக்கத்தாலுமலைக்கல்லுமுயர்வான் புவிதனக்குமிடையே, மின்னல்கொடுநிற்குமுகமாமளவும் பின்னையது மேநினியின்மீதுவிழுமே. ௱௭௫

வைத்துல்முக்கத்திருச்சிறப்பு—முற்றிற்று.

✻

ஏணிச்சிறப்பு.

கொச்சகம்.

மங்காநபிக்காய்வரிசையமைக்கல்லிலொரு
சிங்காசனமிறங்குஞ்சேர்ந்தயொமத்தநர
எங்காருமொவ்வொருநாளாயிரமாண்டாகுமெனத்
தங்காதவனைவருக்குஞ்சாற்றினார்நந்நபியே. ௱எ௬

மின்னிலங்குர்நல்லிபுரீல்வீதிமலைக்கல்லினின்று
முன்னிவ்வானின்மலக்குமுன்னிபீசுமாயிறனை
யுன்னிபிவர்கூவவருயர்வானவர்க்குமுன்னி
யென்னும்லிபுரீமேலேயேதமக்குவேண்டுமென்றார். ௱எஎ

சொர்க்கத்தின்முன்னிசுகந்தறிலுவானிதன்னை
வற்கமுடன்கூவியெங்கன்வண்மைச்சலாமுரைத்தே
நற்கஸ்தூரிப்புயத்தார்நபியிறசூலங்குவரு
தற்குமிகுருசேஜணிதானிறக்கசசொல்லுமென்றார். ௱எஅ

சொல்லஇசுமாயிலெனுந்துய்யோன்றிருமலக்கு
மல்லவிழ்மன்சாயிறனைவாய்மொழியாய்க்கூவினரே
சல்லிபயில்மன்சாயில்ஜமுகாயிலையழைக்கக்
கலவிஜமுகாயிலும்கல்க்காயிலையழைத்தார். ௱எ௯

சங்கையுள்ளகல்க்காயில்சாவுறுயாயிறனையே
யங்கழைத்தார்சாவுறுயாயிலெனுமன்னவர்தான்
கொங்கவிழ்நூறுயிறனைக்கூவவேநூறுயில்
செங்கைக்கறுக்காயிலெனுஞ்சேர்மலக்கைக்கூவினரே. ௱அ௰

முந்திகறுக்காயிலுமுகறுயாயிறனையே
சிந்தைசெய்துகூவந்தத்திருமுகறுயாயிலு
மித்துமுகமானறிலுவானியாயிறனையே
வெந்தமின்றிகசூவிமிகுருசிறக்குமென்றனரே. ௱அக

வல்லானுடையமலக்காமிவர்கண்மிக்க
வெல்லாருஞ்சொர்க்கமியல்பாம்பிருதெளசின்
மெல்லாயிருக்குமந்தவிறலேணிதன்னையினை
யில்லானருளாலெழிலாயிறக்கினரே. ௱அஉ

கலி—விருத்தம்.

ஏணித்திருநிலைபொன்னதிவிலங்குர்பலமணிகள்
சேனுற்றிமெதனிற்படிசெப்பிற்பதிரேறுரைந்

தேனிப்படி யொவ்வொன் றதினிடையிற் செலுத்தாங்
கோணத்திடை தேசிக்குதிரையு நாற்பதுவருடம். ௩௮௩

விரைவாய்நிரைவைபாளிவிடுக்குங் கொலையுளதாம்
வரை மேவியமுன்னின்படி வணைவெள்ளியிலன்றென்
றுரைதாவியபடிபொன்னகலுமாயபடி தளம
நிரைதாவியபடியானதுநீலமபலவண்ணம். ௩௮௪

கலமாகியகவமாமணி நறபொன்புகர்கொண்டே
பலவண்ணமதாயமேவியபொடபிரசாத
மலைமுழ்தருமெபுவான்பவெள்ளப்புட்டிகிலகும
நிலையவரியயாய தூளவாயகானதிறகுப. ௩௮௫

வெண்பா.

தரைக்குணமேசாட்டான்மவுதராபேராம்
பாசாவைமுறிருபப ரவை—விரைதூமை
பொனரிசைபட்டாலிலைமீபமியங்கிவரு
மண்டாயிப்பா டபதமேயாப. ௩௮௬

கலி—விருத்தம்.

இப்பத்தளாபிமேயலவிமையோர்சொலவாறக்க
ளும்மதவருக ரூபமிப பருப வரிசையாகா
மபமுறதிடுமுன் னிற்படியதுமேலிராமிறலொல
விமணைமபபெறுவலககாலமதுவதமேதறுகவெனறா. ௩௮௭

லைக்காலமதைமுன்னின்படி வைநதேறினாப்போ
தலமாகியசொாகசப்பதிதனிலேயுளதுகலா
னல மாமதிமுகமானதைநறைமேபாடுதடைதகே
யலராவிமையவாயிராலாதநிமெயடுததா. ௩௮௮

தருமாநபிரண்டாப்படி தனிமேலறினாண்டா
யிரவானவராலாதநிமெடுததாருமூன்று
முரமாகியபடி மேறினவுடனேயாருமொகெ
வருவானவாமுவாயிராவநதேயெதிகொண்டார். ௩௮௯

நாலாம்படி தனிமேலறினார்நாலாயிரவாணோ
ராலாதநிமெடுததாபினைநதாம்படிசென்றார்
மாலானதில்லாயிரவாமேறுமெதிகொண்டார்
மேலாகியவாறுபடிமெலவைபபதமவைததாா. ௩௯௰

ஆறும்படிதனிமேலறினாறாயிரவாணோர்
விறுமெதிகொண்டார்பினாயிககாயமேவழா

றாறுகிய படிசென்றிட நோக்காயெதிர் கொள்வா
ரீறொன்றிலானேவலகொ டேழாயிரம வானோர். ௱௬௧

இருநாலுபடிக்கேசெல வெண்ணாயிரம் வானோலறு
மருசாகதி மைந்தேயெனக சாலாததி யெடுத்தார்
திருமேவிய நவமாமபடி சென்றேறொரு பெரியோன்
வரமேவிய நவமாயிரம் வானோரெதிர் கொண்டார். ௱௬௨

பத்தாம்படி செலவேயுயர் பதினாயிரம் வானோர்
கொாதத ரகொடை நபிபாலெதிர்கொண்டார்பதி னொன்று
முத்தாமபடி செலவேமொரு மொகெனக்குழு வொன்றாய்
விததாமம தார்வானவர் விருயெதிர் கொண்டார். ௱௬௩

ஈராறெசாடி ரண்டாம்படிக் கெய்தச்சூழ ரண்டா
யாரறெசயறுவாரோறாநபி நகாலாததியெடுததார்
ஈரைபதின்மூன்றாமபடி செலவாபலரணமாய்ப்
பேரந்தராலாந்தி யெடுத்தாரபிரிசத்நால. ௱௬௪

உயரும்பதினாலாம்படி புறமேவமிருகுழுவாய்ப்
புயலநதாராலாததி யெடுததாகளபுமழநதே
பயமன்றிஈனமூணைநகுப டிகக்கசெலவிமையோ
ரியலகொண்டெழுபதினாயிர ரிசமாயில்மலகவின். ௱௬௫

கூட்டத்திரளாயவர்கெதிர் கொண்டார்பதினாறு
மேடடப்படியதிலேயுற மெல்லபபதமவைததா
ளாட்டப்பரிவிராசசெல வறுகஆயிற னுடனே
நாடடிபபதினா றுபிர நல்வானவர்வந்தார். ௱௬௬

வெண்பா.

பத்தேழாம்பொற்படியிற் பங்கயஞ்சேரும்பதத்தை
வைததேறுபோதே மலக்குகடான் – வித்தார
நாயனபியென்றே நன்றாற்பததொனபதினா
றாயிரமாலாததியெடுதத தார், ௱௬௭

கலிவிருத்தம்.

திருவொன்றியபதினெண்படி சென்றேனறுக்காயில்
வருபந்தர நடனேபதி னாறுபிரமவானோர்
முருகொன்றசழுததுப்பணி முன்சைப்பணியுடனே
யரியொனறியமுடி பூணடவ ராலாததியெடுததார். ௱௬௮

பத்கொன்பதாபடியிற்பதம படவேஜறுஜாயில்
சுததங்கொளு வானோரவர் தூடர்வாயுளகழுதிற்

பத்தங்கொளுமுகமரண்டது பணைகொண்முகமொன்றிற்
சததங்கொளுநாகாற்பதுதன்னுலிறைதன்னை. ௱௯௯

விதமாகப்புகழ்ந்தேபதி னாறுயிரம்விண்ணோ
ரதபாகவுவந்தேநபிக் காலத்திடியெடுத்தார்
பதனேரிருபதெனும்படி படவேபறக்காயி
விதமானமலக்கின்பவு செழவந்துநிறைந்தார். ௨௱

வந்தார்பதினாறுயிரம் வானோரொளியாலே
கந்தார்முடிசூடிக்கொடுநன்னெற்றியின்மீதே
யிந்தாரிவர்றாஹாணிக ளென்றெயெழுதியதாங்
கொந்தார்முடிவானோரெதிர் கொண்டார்முனில்வந்தே. ௨௱௧

இருபத்தொருபடியிற்செல விமையோர்தக்குயாயின்
மருவுற்றிடுகுழிக்குள் மதிபோல்வதனைமுமா
பொருளைப்படுமனவோர்சிறை யொன்றென்றதாரத்தை
திருவுற்றிடுமொளியாலவா திண்போர்வைபுனைந்தே. ௨௱௨

ஒருவர்பதினாறுயிரம் வானோரவரெல்லா
மருகாகவனைந்தேயெமக் காலாத்திடியெடுத்தா
ரீரவேநபியிருபத்திரு வேணிப்படிசெலவே
திருவானவர்மன்சாயிறன் சேனைத்திரளானோர். ௨௱௩

பஃறொடைவெண்பா.

அவ்வானவர்களரொனின்மெய்ப் பேறுடையோ
ரோவ்வாநாகிலுயர்நிலையச்-செவ்வாய்
மலுக்குமொழிகொண்டறிதாயப் படைப்புண்டவர்நமிற்
கனிககின்றபாவிகளைத்தானே-மெலிக்கும்
நாகத்தின்முக்கியுயர் நற்சுவாக்கத்தேற்றி
வரிசைஹறவுலற்கருகே வைப்பார்-பெருகுமிவ
ரொவ்வொருவர்கையிலே யொளியார்சுதடிபிடித்துத்
துவ்வல்மலக்கோர்கள்சலாஞ் சொல்லியே-யவ்வவர்கண்
மேலோனருளால் விருப்பிநபிதம்மருகே
யாலாத்திபேந்தினா ரன்று. ௨௱௪

இருபத்துமூன்று மேணிப்படிமீது
மருமெய்த்ததாமரைத்தாள் வைத்தார்-கருமத்த
லெத்தியர்யிமலக்கென் றிசைக்குமவர்கூடப்
பத்துநூறுயிரவர்பால்வந்து-சுத்தத்
தசபீகுசெய்துகொண்டு தண்ஜிபுரியிலோ
டலவுக்கேட்பரிவாரொன்றே-வசமாகப்

பாவிகடன்பாவமதைப்பாழ்படித்திப்போட்டவர்த
ஞவிக்குயர்த்துணையாமன்பரென்றே-நாவற்
சிபுரியில்சொல்லுமதாற்சேணில்வந்தவானோர்
கவல்வார்ப்புரியிலுடன்காவலா-யிவரையல்லா
மிக்கருபியாகவாவிட்டானேவென்னவின்னே
ரொக்குமொக்குமென்றகற்பிறுள்ளம்பா-யககணத்தே
பேலாஞ்சலாமுரைத்துமெய்குழைந்துவகதெமக்கங்
காலாதகுமேயேந்திஞான்று. ௨௰௩

வெண்பா.

இருபத்தாறாமேணிப்படிக்கே
மருமெய்ந்தப்பாகப்வைத்தார்-பெருமையர்
பறாகத்தாக்கப்பிமுன்வானிமைமலக்கா
மிறகருத்தாயிலவநதாரே. ௨௰௪

கலிவிருத்தம்.

முடிபொருத்தவர்முன்வானகத்துளோர்
வடிவிருக்குடவலதுகைநீண்டவா
கடிபெருதகவாகைவிரல்சண்டிடைப்
படிவர்வரனமெழுபதிஞயிரார். ௨௰௫

இருவிரற்கிடையெய்துமலங்கசகண்
முருகவிழ்ந்திடுமுன்கைபபணிமுடி
மருவிமிரகுளவானாசிறகெலாம்
பரியமுதுபபதித்தசிறகினோர். ௨௰௬

அந்தவானரனைவரும்வந்தென்முன்
புதியாசலமுப்புனைறவர்
வந்துவந்தெதிர்கொணடபின்மறபடி
சிநதைகொண்டிருபததைந்திற்சென்றனர். ௨௰௭

இருபத்தைந்தெனுமேணிப்படிதனிற்
றருமச்செங்கார்செல்லச்சபறாயிலாம
பெருமலக்கின்பிறகேயிறங்கியே
வருமலக்குமெழுபதிலக்கமாம். ௨௰௮

உறைந்தவானார்தகுயீருமோதமே
சிறந்தவாய்முதுயாணிக்குஞ்சிதிடு
மறங்கள்சோகபிகண்டஐபெண்ணவே
திறந்துகட்டர்ப்புரியிறன்னுடன். ௨௰௯

ஸ்ரீ குருசமாலை.

புகழுமுத்தம்புதுமணிசிந்திய
திகழும்வானனைச்செப்பிரெயக்கென
நிகழுநந்நபிக்கேசொல்வர்நீள்விணோர்
மகிழும்பேரிசுறாயில்மலக்கிவர். ௨௧௨

அந்தவானவராந்நன்சலாஞ்சொல்லி
யெந்தன்முன்னினின்றுலாத்தியேந்தினார்
சந்தமேவிருபத்தாறெனும்படி
விந்தையேயுபதஞ்செலவிண்ணவர். ௨௧௩

காத்தின்மீதொளிகாண்டிடும்வாள்பிடித்
தாததல்லாவையுறப்புகழ்ந்தேத்திய
வாத்திறேஜமாயில்மலக்குநே
ராத்தநந்நபிமுன்வந்துதித்தனர். ௨௧௪

பஃறொடைவெண்பா.

உதித்தமலக்கின்பிறகேயொக்கவந்தார்திக்கின்
மதித்தபுகழாலுஞ்சலவாத்தோதிந்-துதித்த
மலக்குடனேபத்திலக்கர் வானோர்வரிசையாய்வோர்
மலக்குக்கிருசிறகு வாய்த்ததே-விலைத்தசிற
கொன்றெழுவாயென்றங் குயர்படுவான் மட்டுந்
துன்றியமுகத்துப்பதித்துத் தோன்றுமே வெண்டிசைமி
யொவ்வொருமுத்தைந்தநா றளவருமைந்நூறாவதி
செவ்வியொளிவீசிடுமே திக்கெல்லா-மெய்யுயிர்க்கு
மேலாநபிர்ரவர்கண்மேவிச் சலாமுரைத்தே
யாலாத்தியேந்தினா ரன்று. ௨௧௫

பாழாபபுஜகுதன் பல்லுடைத்துதாவிருபத்
தேழாப்படிமிதித்தங் கேறவே-தாழாப்
பறையிரண்டாமலக்குப் பன்னாயிரமுஞ்
சிறகிரண்டோர்சிறகிற் சேர்ந்து-நிறைதூவற்
றொண்ணூறோடாயிரமாஞ் சொல்லவ்வோர்தூவலுக்குத்
தொண்ணூறோடாயிரமாந் தோற்றுசிறந்-தொண்ணூறோ
டாயிரநாவுண்டா மருந்தூவலுக்குவந்த
வாயிதழ்நாவாலே வகுத்தோதா-யோயாமற்
சேர்ந்துதகபீருரைத்துச் செப்பிச்சலாமெனக்கு
வேந்தியாலாத்தியெடுத்தார். ௨௧௬

நாலேழெனும்படியி நல்லநயினார்கமலக்
காலேறவீறுங் ககனினின்றுமேலான

மூாறுமாயில்பலக்கு முன்னில்வைக்காமப்பலர்கு
மாமழைக்குரோபனுடன்மன்றுடித நாமறியா
நடிபலாகட்காபுவைத்தெய்யதியுடனேயின்னுமே
படியிலுளமுமினவைபாகனைமுடியாக
இருமைசெய்அல்லாவெனவேகோட்டிருகின்றநலேலா
ருறுதியுடனேவைரவேரொடார்சரிசெறிமலக்குப்
பதறிலக்காமாயவர்சன்பாரமூரக்கின்றெனிவு
சதாமறிபோகவின்றும்நாசியியுடபத்தி
மொழிவினக்குமலர்நேசொரங்கசலாமசொல்லி
லெவியிவேபிமுனைனைஇரந்தார்மேல். ௨௧௭

கலிவிருத்தம்.

இருபத்தொன்பதெறாம்படி போறவே
வருவர்முன்பில்பழுதியாயில்பலக
கருதினைன்பதிறையிரப்வானவா
பெருகவந்துபிரளயமானதே. ௨௧௮

கழுத்திலாபரணக்கதிர்மின்னவே
முழுத்தசென்னிமுடிதரித்தோர்செப்வா
யழுத்துவாய்மைதருபேரவர்நம்பி
லொழுத்திறைசெலாமுயிர்பிறர். ௨௧௯

இறக்குமென்ற திறையிரம்வாழ்நாக்
திறக்கொளுமடியிரப்பமேட்டத்தியே
கறங்கச்சேரபணக்கூறிக்காவெப்பா
மறங்கள்சேர்மபிசாலதுதிபோற்றினர். ௨௨௰

இவர்கண்முன்னிபழுப்பாபிலென்பவர்
நவமணிச்சிறைறநறசிபுரிலுடன்
கல்வரிந்துக்கதிர்முகமாரெனப்
புவனமெட்டும்புகழ்பிரியில்சொல்வார். ௨௨௧

பன்னுகின்றவரிசைகமிகளின்
முன்னின்முத்திரைபெற்றமுசம்மது
சொன்னவின்னவர்க்கேகத்துவியப்பவே
மன்னாமெனவானவர்சொல்லுவார். ௨௨௨

ரு

ஸ்ரீ குருசமாலை.

பாணுவைத்தசலாமுசசெகிமொழி
தாணுவைக்குவடீபவினாதமென
வானவர்வள்ளன்மருங்கிற்சலாற்சொல
வினைமன்றிப்பிரதியியம்பினார். ௨௨௩

பிந்தவானர்பெருமான்சொல்வார்வரு
மிந்தவானரெவர்கேளுபவளனலை
சகதயார்றுமதுமமதசேதார்தஙகளை
யெநதகாளுமுவப்போரிவரென்றார். ௨௨௪

அங்குவிட்டுயாராறைந்சதாப்படி
தஙகவெதவுக்தியாயிறன்னுடன்
வநதுணின்றமொருசங்கவானவர்
திஙகளபோலொளிசருமுகதநனோர். ௨௨௫

இலங்குதிங்களைனுமிவையோர்சடன்
புலன்சள்ளீசயபுசழநதருதாகவீண
றலஙசன்மாபாருபுதூசெசல ந
துலங்கவோதிததுடாநதெநிரொண்டனர். ௨௨௬

பஃறொடைவெண்பா.

பூப்பசதோமார்புமின்முணடசரதாப் வைசதிடவே
தபபறீறுனோவுறுனாயிலுடன்—பொப புறு
றாருவிபவாய்நூரோகா அமுததகபயடைநத
விறுனதூருவினாசேசநதச—மிறப ௨௨௭

வெவ்வார்சலாஞ்சொல்விருபெசாளாகதியநதிப்
பவவமென்வநதாடவிந்து செவணவயற

ரன்றூதொபு பதததாநலைநயோபிறமு
வெணூநசெலுமபடியபக்ஙறவே—சவரா றும

வறுகசாயிலைவந்தாவருங்காறறைறவேயவச
சறுக்காதமுனனியவாதானு-பிறைநசச

பலகசவர்குமேபு சலைவாய்ததசேயெவ்வோர்
தலைகெண்பதுநாவுதானு—மலசகுய

விதமாசவொவ்வொருநாமீதிலிருப்போரவர்நாற்
பதினுயிரம்வமேனேர்பாரதிரக—கதிர்சே

யூடிதரிததோரம்பலகின்முதநிதெனளியன்னவரி
னிடபதுமட்டாயிரைறிலங்குமே—யடவுடனே

யம்பலக்கோர்வந்தேயரிசறசலாமுனைத்தங்
கெபமருங்கிலவநதெதிர்ததாமே. ௨௨௮

கலிவிருத்தம்.

முப்பதொடுமுப்படியின்முன்னிகழிசெல்ல
வப்பொழுதுசொக்கமுன்னிலானவர்கடன்னிப்
செப்புமவர்பேருஜெபுருயிலவர்கூடப்
பொற்பதியினின்றுசதபூவையாகள்வந்தார். ௨௨௯

மங்கையர்கடங்களைமுகப்மதிறருல்கண்
டெங்குமுளவன்பிபுரிபிறன்முகளைக்கிச்
செங்குமுதமானதிருவாய்மலரவிண்டோ
ரங்குவருவிண்ணின்ஜெபுருயிலொடுசொல்வார். ௨௩௰

உங்கடலைவன்பொனிருயர்ந்தபதிமுன்னிக்
துங்கநிலுவானியெபாடுசொல்வியுமையாங்கேண்
மங்கையர்கடவ்வடிவைவள்ளலநபிகண்டே
தங்குபுவிமீதிலுமதவேநார்களுங்குமைக்க, ௨௩௧

அங்குதைகயம்வநதாமினர்மையமாரவள்ளல்
செங்குவளையன்னவிழிரெநாண்டுதெரிதிகதார்
மங்கையர்முகங்கண்டுனிவன்வானிளிடைதோன்றுந்
திங்களெனமண்டலதுசோவொளிவீசம. ௨௩௨

அந்தமடமங்கையாருமதிறருல்பால்
வந்தவர்சலஞ்செபவியுமவாய்நிறந்துசொல்வார்
சுந்தரமிகுந்தவெங்கள்செல்லரியவாழ்வு
நந்தநிலையாவிரொடுநோங்கண்மிகவாழ்வோம். ௨௩௩

எங்கள்கணவன்றனுமைகயப்பழநடப்போ
மெங்களமெவுத்தடர்வதிலலையப்பருக்காது
மெங்களுணவுக்குமுடையுந்தமழிவுண்டோ
வெங்களின்சலாத்தைநடதும்பத்திலுக்கெய்யும். ௨௩௪

பஃறொடைவெண்பா.

என்றவர்களெல்லாமியம்பிபடவடவே
மன்றலிறகுளமுகமமதாகமக்கு--வென்றியுட்
னொலாத்திமேயநதவேவயாங் நளிட்டுமுப்பதது
நாலாப்படிக்குதண்ணவே-மேலாகக்
கூக்குசாயிலெலவேவகூறாமலக்குகதேசி
வாககானவெமபரிபேலவநதணவே-நோக்குடனே
பத்திலக்கம்வானவர்கள்பாங்கில்வந்துநின்றெமக்குத்
தத்திதத்தியாசச்சலாமுரைத்தே-சித்தமகிழ்ந்
தாலாத்திமேயந்தவேவாமறைநதோடைந்துபடி
யேலாகச்சென்றோமவிரைந்து. ௨௩௫

கலித்துறை.

பொன்பதிமூன்றிரிலுவாணிபாயிற்புகழ்மலைக்கின்
பிகைவநவராத்திரைக்குமுனைருணைபெருமலைக்கோர
மின்னருபூணனிக்கேபதிலாகவிண்ணோர்களொக்க
வொன்பதின்றுடைக்குணமதிபோன்முகமுள்ளவரே. ௨௫௬

பெருமுடிபூண்டுபசுந்துகில்சாத்திப்பிறந்தவுமின்
மருமலர்மேனிகண்விசுவொல்லொருவானைத்தலைப்
பொருண்மூடிகீனாறுபசெண்ரூர்மூப்போன்முடிமேற்
றிருமணிமுத்துப்பதிறைபலனைத்திறைகொண்டனே. ௨௫௭

சந்தவிருத்தம்.

இதுகண்டோர்ஜிபுரிலுடனிறருல்முகம்மதகான
னதிபொன்றிசனிசைாயோதிருவடிவுதினைபவர்தாஸ்
றெகிாகின்றிலைசொனவேபினையவர்தன்றிருவிணையோர்
முதிருமபுகழ்சபிதம்முடன்மொழிவார்பணிபொளியார. ௨௫௮

கபிபேயுமதும்மததவர்கலமாமறைச்செபாலை
செவிகாகவறிைத்தஅலததாண்செயதகாசொக்கப்
புவிமீதிடைசென்றலொருபொருளாணையின்றேறிற்
செவிகாமுகவேபொனாரதுதக்கனிகொண்டா. ௨௫௯

சித்தகைகளிகொளாவெழிபுரிசலகுணமசெய்வார
சதகஞசெயுபறுமைபட்டிருகனிவாமதிசயம்
சுதன்பொனெருமுமநெளளயிம்பிரண்டுபாடுகருவா
னைத்தநதருகமேயபொனவதின்மெதமபூதா. ௨௬௰

வெண்பா.

அப்படிமேற்சென்றபொழுது நாமசநூதிமென்றுமி
விப்படிவநாலதகியேசகவேல புப்பரீகா
டாறுபடிமிநிதகாரண்டாநூவருபிலங்கே
வீறுகவகதார்விணைந்து. ௨௬௧

பஃறொடைவெண்பா.

பத்திலக்கம்வானவர்கள்பக்கலிலவந்தார்நவிக்கு
வத்தனைபோபேனிபல்லாமாபானை—தக்தி
பொனிவீசமாபாணைபொல்பொலைறுதண்ணில
வெளிவிதிாவுபலபவி—தெளிவேவறு
காவொன்றுகோர்நலகதநவனிபோமமலைக்கோ
ரோவுதசுபிகுத்தகுலிலுமாய்—மேவி

பொற்குச்சரார்ந்தொல்லிலெபயிற்கொளிலேவாரேனைர்
தமக்கு [illegible] லகைச்சரா [illegible] கொமகவெனவாய்த்
தமபயிபுரரவெபடிதமரூனனேனகிறருகின்ற
வும்பரிரனைறராவானவர்கோனுறறு. ௨௪௨

சந்தவிருத்தம்.

மைப்பொகாடேமுபடிக்குண்மிகமுனிற்ககண்மன்சாயி
லைப்படிமிதிறவைத்தமிறங்கினா [illegible] கடவரு
மெய்ப்புரவானவப்ததாரூாரபொய்வொருபேர்பிறகே
செபபுளிமேலோபநிறைபிரமவானவாசோவிழகினரே. ௨௪௩

வந்தவனொந்தமலக்குநள்வளனமுகாமதுமேன்மொழியுந்
சந்தமிருந்தலவாதநினைபெயமிறைதாமுனில்லைப்பவரொன்
றந்தார்தமாசன்சொலவெந்ரன [illegible] மதூசன்னமிகா
மிந்தமலகருகள்கண்டுலையாநிவரோதெனயோதுவரே. ௨௪௪

எதெனனோநபிசேட்கணிறைாிறையிருமைசேபகவாச
பாதவமானபிபாமி [illegible] வாசாயிபெபரிகொன்
[illegible] கொண்டிடவே
[illegible] படிருபபகிதாடேடி [illegible] பின்புசரிதனரே. ௨௪௫

ஆடகாரணபடி [illegible] தாந்
[illegible] சொற்புகழ்வானவர்கள்
கூடி [illegible] சைச் [illegible]
நாடியெபூக்தருகு [illegible] புசழ்வார். ௨௪௬

சோசனைமான [illegible] னவரை
யேகறுவை [illegible] வாழிவார்
வாகன [illegible] னவே
[illegible] டிசென்றனரே. ௨௪௭

சென்றபின் [illegible] சொல்வார்
[illegible] கொள்வீ
[illegible]
வென்றியுமகருமகமா [illegible] தயுமெனறனரே. ௨௪௮

வரிசையுமற்றொருவா [illegible] மக்கிறையோன்
விரிவொட [illegible] மதுவே
யரியவனுவகுயாக [illegible] வனேகோர்
பெருகியசேன்பதிறை [illegible] பெறறமுகமதுசீர். ௨௪௯

வல்லவனுக்குவழிப்பநின்ற [illegible] றவே
சொல்லியவானவர் [illegible] கட்பர்துட [illegible] கொளார்

மிகுருசுமாலை.

நல்லமலக்குகளானவர்தான்மிகநன்மையுவந்தவரென்
றெல்லையில்விண்ணவர்சொல்லமலக்குகளியாருமெனைப்பணிந்தார்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாற்பதாம்படிச்செல்லச்சம்ஹாயிலாம்
நல்லவானென்றூன்வந்தசாலிகா
மார்க்கும்வள்ளநபியேயிங்கேவலா
லறமுநன்றிபுவிவானடங்கலும்
பாரக்கவேவொளிபெற்றதுமக்குள
பாரமானவொளிவுகொடேயென
ஊக்கமாகப்புகழ்வரிவர்களா
ரோதுமென்னைச்சிபுரியிலோதுவார். ௨௫௧

நேர்வழிக்குத்தலைவரிவரென்றே
நிசழ்த்தவேபத்துநூறாயிரம்பலக்
கோர்கள்வந்தங்கிறங்கினரங்கவ
ரொக்கவந்தபெருமவானவரெல்லாம்
பார்கள்வணம்படையுண்டநான்முதற்
பணிந்தசென்னியெடாமல்வணங்கிய
பேர்கள்வந்தெமக்காலாத்தியேந்தவே
பின்புநாற்பத்தொன்றாம்படிசெல்லுவார். ௨௫௨

மண்ணையெண்ணிறுமண்கலையெண்ணிறு
மழையையெண்ணுறுயந்தளிராப்பக
லெண்ணையெண்ணிறுநாழிகையெண்ணிறு
மிலங்குநாற்பத்தொன்றாம்படிதன்னிலே
விண்ணில்வானவர்ஸப்புஸப்பாகவே
மிகுத்திறங்கியதெண்ணத்தொலையுமோ
நண்ணிவானர்தஸ்பீங்கொடுமேவர
நபியுல்லாஜிபுரீலொடுங்கேட்டனர். ௨௫௩

கலி-விருத்தம்.

வந்தவானவராரெனவாய்த்திறந்
தந்தநேரஞ்ஜிபுரீலறைந்தன
ரிந்தவானவையேகண்படைத்தது
சிந்தையாரப்பணிவிடைசெய்யவே. ௨௫௪

தடங்கொள்வான்புவிதன்னையமைக்குநாட்
டொடங்கியிந்தச்சாரொவ்வொருவரைத்
திடங்களாகத்திரட்டிக்கவுமவ
ரிடங்களன்றித்தலையெடுத்திலார். ௨௫௫

மாகமண்ணையமைக்குமந்நாளினா
பாகிநிற்பவர்யாகெவின்றுநின்று
ராகுமென்றறியாமனல்லாசையா
லேகனுககுத்தசுபிக்ஷயபுவார். ௨௱௬

ஈறிலாவிசுறுபீடமலக்கவர்
குறதூதுமட்டேசொற்றகபிகு
மாறிடார்கண்மறுததுபருறாதிலோ
ஆறிலாதவரொக்கமரிப்பரோ. ௨௱௭

மூதறிந்தவர்மூன்றுவதுங்குழ
ஆதிலொர்க்குயிர்போனவானவ
ராதிபோலகொண்டகுணுயிர்செடு
நீதியாகவிளங்கிநிற்பார்களே. ௨௱௮

இந்தவாய்மைப்பிபுரிவியம்பவே
மந்தரப்புலவள்ளல்தூகம்பது
பெந்தனுமைத்துயிப்படிபோமரித்
துதிபோயாததும்பெறுவரோ. ௨௱௯

அந்தத்துதிப்படிக்கானல்லகுமதே
பெனச்செப்புடனெவ்வரிற்கருவிலர்ரோர்
கனைந்தசதகடல்புடைபேர்தலபோன்
பனத்திலெண்ணயதெழ்நதெதிர்கொண்டனர். ௨௱௰

பஃறொடைவெண்பா.

வள்ளன்மைச்சுசவாக்கருடன்சொல்வர்படி
நிகளிபரமற்பத்திரமத்திடிறசெல்லவே—யொளிமைசேர்
ஞாயிபாரீல்மலக்குகதாமவருதாசபமலக்கு
வாமமுடிமேபகரீதரீதார்பாழுடிபேற—பேறுமத்
தமுததுமுதுஅமாபறிதாணபுலியுமவாறு
முழுக்கவொளிவீசிநிற்குமுட்ட—வழுததுபணி
யொவ்வொன்றுகருள்ளேயுயர்ந்தணியாவடங்கு
மவ்வளவதாமணிக்குண்டாம்பெருமை—செவ்வி
வெளிமலகருக்குள்ளதிருமேனிபலவன்னமா
யொளிவெறிகவேயெதிர்கொண்டுன்னித்—தெளிவுடனே
சானரோர்பிக்குச்சலாமுறைககநாற்பத்து
மூன்றுபடிமிதித்தார்முன். ௨௱௰௧

முக்கியஞ்சேர்நாற்பத்துமூன்றுப்படிமிதிக்கத்
திகருசனிணின்றொளிவுசேரவந்து—மிக்க

விஸ்வாரிவாரென்றென்னவொளிசேட்டச்
சிபுரிவொளியுடனேசேர்ந்தகைநயில்வா
ரகுமதிறகுவிவர்தாமாசெமன்றதிரதிவண்
திருதிரனவங்கவொளிசேப்புர்—ாசச்செப்
படைத்தோனிவார்குராபிப்படடாசிவாத்தான்
கொடுத்தாரேறுவென்னவிண்ணோரேசாபாகை-சிதரகூவைப்பா
ராக்குரபிப்பட்ட மிவர்சருள்ளிசெறபோதுபல
இர்குசனிவ்வந்தவொளிசேசவே-பிசாபுரி
யாதமுக்குமிள்ளிளைபண்பாம்சொரிந்ததெங்கள்
சோதியிறைநாமனெனசரறிர்ந-சேபாதுபு
ஸ்ரீபுரியில்பின்னுதிங்கசதிசைவொ- ரிபிரேசிடமே
மபிதனையும்போற்றிரவில்லா-ரிவர்சரு
பெல்லாரும்போற்றவிலக்குருசிறுமிறாரு
ஹுல்லாவனைக்கதகொரருமேவார்-நல்லாரி
லல்லோர்கலக்கரற்றேருர்நடுவேவார்ராக்கதமா
யெல்லாவனகாரலுமோதறார்த-மேமல
னழிவந்தவள்ளன்முசம்மதெலவாசல்வேரிர
ரெழில்கொண்டுசொன்னரிசைந்த. உ௪௯

கலித்துறை.

சொன்னபிறைப்பத்துநாலாம்படிமிற்றுடர்ந்துசென்ற
பின்னதிருப்படிசேட்டேனமனிவெருந்தொரியா
லென்னுறப்பொன்றமுதவாமன்மாவிரேளக்கிரிரி
னன்னதுபோல்நடுங்கிததான்விண்ணோரேராமுமென்றான். ()

விண்ணோர்தலைவர்டீனாமனைதர்ச்சொரரைச்சிசகராரு
மண்ணோரும்போற்றுமுசாராறொணவாரடை
னெண்ணுனசின்றிச்சிறுபைசொர்வொனியமென்பாரசோரன்
றென்னுபபுசழ்ந்தபின்சன்னாயிலொர்சாருரநலைகப. உ௬௰

அங்கில்வருமலகரோர்தலைநீளமுறவிரிழற
றங்குமலர்வையிற்சங்கிலியோர்தலைதரசைசை
மங்குலைவெற்பையணிதரைவானமண்ணுலைகக்
கன்னைகயைத்தாங்கியமீன்கழுதரோர்தலைகட்டியதே. உ௬௧

பொற்பெருஞ்சங்கிலிபூட்டியமீன்றலைப்பூச்செவிரு
மற்பெருமாமணியால்வால்பகுந்தமரகதத்தால்
விற்பெருகின்றகழுத்தோர்சவடிவிளங்குமபொன்னுற்
கற்பெருமாணிக்கமுத்தோதனிற்கதிர்விடுமே. உ௬௨

மாணிக்கமுத்துமழுத்துஞ்சவடியில்வானர்கையி
லாணிப்பொற்சங்கிலியோர்தலைபூட்டியதாருமுற

நீணிந்த வோர்தலை பைப்பிடித்தே யங்கு நிற்பவரோ
டேணிப் படிவரு வானோ திருபதி னாயிரரே. (உசுஎ)

இருபதி னாயிரம வானோரு முச்சங்கி யிட்டவர்கண்
மருவு மவர்சிறை நூலகை டான்பச்சை வன்னமதிற்
சுரிதருஞ் செம்பவ ளங்கோத் தொளிவு நூலக்குஞ்செம்மை
புரிதரு மொவ்வொரு நூலவின் கீழொரு நாவுமுண்டே. (உசுஅ)

நூலவின் கீழுள்ள தம்வாய் செறிக்துத் துளிர்த்தெழுந்த
நாவத னசைத்துப் பலவித மாகவு நறுமசபி
காவலு டன்மொழிக் தெல்லோரும் வந்கெனம யாசரித்துத்
தேவர்க ளின்றபி னாற்பத்தைந் தாம்படி சென்றனரே. (உசுகூ)

சென்றபி னின்னஞ் செலும்வழி தாமெனவ் வளவுசெப்பி
வென்றவர் கூறொடு நகநபி கேட்க விமையவர்கோ
னின்றுமொ ழிந்தனர் நீணபி யேபற்ப கோரமல்லோ
சென்றனமின்னஞ் செலும்வழித் தூரத்தைச் செப்பரிதே. (உஎ0)

செப்பரி தென்றபின் னேசில வானர் திருதிகென
வப்படி தன்னரு காகவந் தார்க ளவர்களெனக்
கெப்படிச் சொல்லி நிறைக்கே தெரிவ தெரிமுகத்தோ
ரொப்பொடு மணிந்தகில் வான்புவி யாவு மொளிவிடுமே (உஎக)

ஒளிவீசும் பச்சை புனைந்தோர்ந்த வானவ ரொக்கவந்து
வெளியீதி தன்னி னயிந்தே சலாஞ்சொல்லி விண்ணவர்கோ
னளிவீசு மாலை நபியே சலாதந்தி னருமபிரக்தி
தெளிவீர மெய்ச்சொல்லு மெனரூா பிரத்தியுஞ் செப்பினனே, (உஎஉ)

அவ்வான ரோக்க நபியே புனையின் றரியதுய்யோன்
செவ்வாய் வரிசையில வைத்தான றருவது சேரத்தந்தா
னிவ்வாறு சொல்லைச் சபுறயி லேயில காரெனவே
குவ்வா னதுக்குண மழைகோ டிறங்கிப கூட்டமிதே. (உஎங)

பஃறொடை வெண்பா,

மாரிவரி சிக்கும்விண்ணோர் வந்துசலாஞ் சொல்லிடவே
மேவரிலரு சிநதிபுய வேதாம்ப - ரோரிவரு
நாறபக்கா ருமபடியி னண்ணவே சர்சாயில்
சீர்பபேற் றெளிரிவொட் செங்கையிற் கொண்டார்பதத்தை
யார்கருஞ் செயுமிறைபை யங்ஙனே யவரொருக்கா
லோக்கது தபரீகுமைக தேதகவே - யூக்கத்தான்
முன்வா னகத்திலும்பா முத்திகொடுமை அல்லாவை
யென்வா ருாப்புகழுநக் கேத்துவார் மன்றேனே

யெம்மை யுடையவனே யென்றமழி வற்றவனை
தும்மை யுடையதொரு சொற்பொருளே - செம்மையுட
னெல்லாத் தையுமுடைத்தி ராஜசங்கள செய்பவனே
சொல்லா வரியவனே துஞ்சானே - வல்லா

யருப்பமுட னேயுருப்ப மாரூப நாயகனே
பெருப்பமுள வானநல போபூமி - விரிபபாம்
பதினா லுலகினிடைப் பட்டவையா ருக்குமே
விதமா யிராஜசஞ்செய் வேந்தனே - பதமா

மரிய பெரியவனே யன்பாக வேயடியா்
விரிய பிழைபொறுக்கு மெய்ப்பொருளென் - றறுவையுடை
யோனைமுனின் வானிலுறு வழும பலபோற்றிடவே
பானிவரு சமஹாயில் பண்பினடி தான்பணிந்து

மூனைசெலாரு மொன்னதறபின் முன்னபிறாற் பதரேழா
நீண்டபடி சென்றார் நினைந்து, (௨௱௪)

சந்த விருத்தம்,

நலமாகிய படிசென்றிட நவமானமன் சாயில்
வலபாகினில வருவாரபதி னாயிரம் வானோர்
தலமேமையு மலிலைகொள்ளொளி சட்டைபபணி பூண்டே
கலைபேணிபு னைநகோரொளி கதிர்கொண்முடி வைத்தோர். (௨௱௫)

பதியோதகொளிர முடிமேறவர் மறையாயதனுக் குறுதா
க்திரபபடி வந்தாதியை யன்போடுபு கழ்ந்தே
யெதிர்கொண்டுச லாமுஞ்சொலி யேசோபன மொழிய
முதிருப்புகழ் ஜபரீலெனு முப்பாவியி கேட்பார். (௨௱௬)

மறைபாயத்து குறுவேஷதிய வாறெவ ரெனவே
யிறையோனை ஜிபுரீலுரை மொழிலாயுபு விலாபேர்
பொறையானமிகு மிறையாளுயா புகழுமமறு வெகாளியா
னறையாருமில் வாமூதனை பெஹறுக்க வமைத்தான், (௨௱௭)

என்றேயவர் சொலவுறுபகோ டெட்டார்படி மீதே
மன்றார்முகம மதுவொக்கறினை மலக்காமது யாயில்
சென்றாரிவர் மஷமுகாதநிவை சேரக்கொடு வருவோர்
குன்றுதவ ருடனேசில குளிரவானவர் வந்தார் (௨௱௮)

பனியாலவர் முகமேகலை பருதிகதிரள் புனலா
னனியாநுதல் பவளங்கொடு நற்காற்றா ளத்தாற்
றுனியாவுள கோணத்தொடுதுடர்வா னுளகோணிற
றனியாகிய விறையோன்றனைத் தசுபீகுசெய் குவரே. (௨௱௯)

இவ்வானவ ரெதிர்கொண்டபி னேழேழுயர் படியிற்
றவ்வாமொழு நபிசென்றபின் றுனேவரு மணமொன்
றவ்வாசம தானக்கபி அல்ஹமதுலில் லாஹி
செவ்வாய்கொடு மொழியச்சிபு றீலேமணஞ் செப்பீர். (௨௮௰)

நறையேதென நபிகேட்டபி னவ்வானவர் சொல்வார்
பிறையாறு நன் மடமாதர்கள் பெருகும்பிரு தவுசி
னுறைவாசமி லொருவாசலே யுளக்காயிறை திறக்க
மறையோர்புகழ் மணிவாசலில் வருமாமண மென்றார். (௨௮௧)

உறு ள்ளிரு தௌசானது மும்மைக்கொடும் வரிசை
பெறுநீள்பிரு தௌசைக்கொடு பெற்றீர்வரி சைபெனச்
சிறைநீளிய ஜிபுறீன்மொழி செப்பப்புய மிதமா
யறநீளிய படிபன்பதி லானார்மொழி கேளுர். (௨௮௨)

மால்சென்றிடு நபிமுன்பினில் வானின்றுயர் சம்தா
யில்வந்தனர் நாலாம்வெளி யிமையோர்களின் முன்னி
மேல்கந்தசம் தாயிலவர் வேந்தாஞ்சிபு றீலே
பால்நின்றும துடனேவரு பவரார்சொலு மென்றார் (௮௩)

பாவப்பெரு மிநனுக்கொரு பருதிக்கதிர் போல்வா
ராவிகுறு துணையாரகு மதுநநபி யிவரென்
றேவற்சிபு றீல்சொன்னபி னிமையோர்செல ரிவரை
மேவிப்பெரு நபியாயிறை விடுந்தாரோசொல் மன்னே, (௨௮௪)

அரியோன்விடு மிறசூலவ ராமென்றனர் ஜிபுறீல்
விரிவாகிய நாலாம்வெளி விண்ணோர்பதி சொலுவா
ருரிதாகிய தலமீதிடை யுபகும்மிவ ருக்காய்த்
தருசாகிய வரிசைப்பலன் சொல்லத்தொலை யாதே, (௨௮௫)

பின்னுஞ்சிபு றீறன்னொடு பெருவானவர் மொழிவார்
மன்னுஞ்சிபு றீலேயுமை வல்லோனிவி டத்தின்
மின்னும்வரி சையிலவைத்தனன் மிக்காயிவர் தமையிங்
குன்னும்வரி சையிலவைத்தன னொருவன்புக முடையோன். (௨௮௬)

ஒருவன்புக முடையோனெனை யுடையோனுயர் துய்யோ
னொருவன்பழு தற்றோனொரு வினைவக்குள டங்கா
னருமைத்தவ விறையோன்றனக் காரொனையு யர்த்தித்
தருவன்வரிசைகளொன்றிறை தன்னைத்துதி செய்தே, (௨௮௭)

பின்பெற்றிடு நாலாம்வெளி விண்ணோரடி யணிய
வன்பத்தொரு படிமீதினி லானோரபு துல்லா
மன்பெற்றிடு மகனாகிய வள்ளன்முகம் மதுபால்
பொன்பெற்றிடு படியிற்சில் புகழ்வானவர் வந்தார். (௨௮௮)

வருவரனவ ரறுஷின்றெனி வாரூர்பனட யுண்டோர்
பருமாமர கதமாமணி பசிமேனிப ரவரோ
டொருமாமணி யஃதேநகைறை யுறவீசிய பொழுதே
விரிமாமணி வேதாமபரும் விண்ணோரெவ ரென்றார், (௨௮௯)

அண்டர்க்கிறை மொழிவாரிறை யருள்சேர்மூநம் மதுவே
கொண்டற்றனை கவிகைபயிறை குதறதமொளி வானோர்
தண்டறசெயு மடியார்கள்செய தௌபாவனை நிதமுந
தண்டிக்கொடு போகவானவர் தாமாமிவ ரென்றார், (௨௯௦)

அறுசீர்க் கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்,

சிதறந்துல் பூந்தகாவாம செம்பொனு மிலநகைக தன்னிற
குதறக்கார றென்றல் வீசங் குலவுமது னெதன்றருணனை
யெதிரற்ற துயயோ னிலகேயேவிறு லுமகசூ வீச
வதிரிட்ட தெனறல வீசு பழகிய மணயீ ரென்றார் (௨௯௧)

வெண்பா

மின்றெ ப்ற வானர்விளை மேவியெதிர கொண்டசற்பி
னன்பத திருபடியி லாகவே - யினபாயச
சருக்கரயி லமமலகருச் சாயருயா யிலுட னே
வருயாயி லென்பவரும் வந்தார், (௨௯௨)

ஒவ்வொருவர் தம்பிறகே யொக்கவரும் வானவர்கள்
பவ்வமெனப் பத்துநூ றாயிரவர் - குவலதையே
நலைநோக்கி மேற்சிறகு தான்வெளியை நோக்கியே
கலைநோக்கு நக்கபியைக கண்டு, (௨௯௩)

கையாரக் கட்டிக் காதலிற்சொல் வார்தமக்குத்
துய்யோன் றரும்வரிகை சொல்வதென்றே - மெய்பாய் வில
ணூராகரும ணேயுமக்கு முமமோடு முறறவர்க்கு
மாராய மென்றெதிர்நதா வந்து. (௨௯௪)

அன்பந்து மூன்றுமபடிக் காலநபி காஞ்செலவே
யின்பெற்ற வேழாம வெளிமலகசோ - ரன்பே
தருநதலைவ னுகுமசு ஜாயாயி லம்மலக்குப்
பரிந்திலங்க வந்தார பணிநது (௨௯௫)

சீரா மலக்குடனே சேர்ந்துவரு வார்முப்பத
தீரா யிரருமங் கெய்தினு - சோரோர்
மலக்கோர் தலைவைத்த மாமுடியி னீளநதான்
சொல்கசேண்மின் யாகளே சூழ்நது, ௨௯௬)

வானர்முடி நீளமது மஞ்ஜிபுரிக் கைபதிறு
வானமுழுக் கானறுப கருமே - மீனமிலா
முடிபொன்றி ஞானமு முதகழுத்தி வைத்தான்
மிடியின்றி வாழுமொரு வேந்து (உ கூள)
நானூறு முந்திலொன்று நற்புளியை மூழ்மிச்சக்
கானூற காட்டைவழி காணுண்டே - தேனூறும்
வாக்காமு கமமதுதான் மாபுதுமை யீமிதனமே
தாக்காஞ்ஜிபுரீலுடனே தான், (உசு அ)
மன்னே ஜபுரயிலே வல்லோன்தான் வரவிருக்க
தென்ன புதுமையின திகென்றே - சொன்னதற்பின்
மன்றுர் முகமமதிலே வானோர் பெருமையின
நன்றாகக் கண்டதிலை நாம. (ரு. கூக)
பூமியிலொரு நாழி கையி லென்னைகாண் டீரெனவே
சுரர்கள்பதி யெமுடனே சொலவியே - வருமவர்கண்
ணேரம சரமணைத்து மெய்க்கவே வைமபத்து
காலாம படியிதிதம் ராம நாம், (ரு ள)

மட்டுச் சந்தவிருத்தம்

அம்பத்து நாலு படி சென்றிடுபொ தடர்திக்கி னின்று மொளி
யென் முன்புறறி றக்குமது நின்றிடுக வாணின்முகின் மேலிலிவிடித்
த விடிபோல், மின்பெற்ற வானர்புரு துங்களென வேமிகுதி சத்தம
க் தொன் றதிரவே, யென்புத்தி நெருசமிடி சண்டிடுமெம் மஞ்ஞைநிய
ன, வும்பம் மிகுந்து விடலால். (௱க)
பயர்கின்ற கேதுநபி யேயிக்க வானவர்கள் படியும்மத் தேரவிராகமை
யும், அயர்வன்றி நிதியமு மேசெந்தி ருக்குமவர் தான்காணுமென்ன
விணமயோ ருயர்கின்ற மன்னருரை செய்திடுபோ துறுமாரி தானெழ
வுதீள வார்பயிர்கண்ட தென்னநபி ஞர்மகிழ்வு கொண்டரிய படியன்ப
ைதந்தி லுறுவார். ()
படியன்ப சைந்நிலபி சென்றிடியப் போதுபல பலவான
ரந் தரமதி லடறங்கு பூவைவெளி தன்னைப் படைக்குமக் காட்டுட
நங்கி யயாகள் சடமொன்றி மொய்த்தசிற குக்துளின் மிருத்தலையை
தமான் புதைந்து வெருவி முடிவன்றி யுள்ளவிறை யைதரான புகழ்
ந்தவர்கள முழுதுக்க சுபீகு செயுவார், (௱ரு)
அவர்தங்கண் மேனியவ ரெண்ணிதலன்றியே பயணின்ற வானர்த
லையுங் கவர்கின்ற கண்கள்கொடு கான்காண லன்றியே கண்ணீர்க
ளோடுமருவி பெவருந் தேரிந்துமறி யாமலுமே யஞ்சியே யிறையோ
ன்றனக் குருகியே தவிர்கின்ற தன்றியிக வும்பணித லன்றியேதானே
சுகுது செயுவார் (௱ச)
ஆகாமின்றியுறு மாகாசமீதினி லடர்கின்றவா னவர்கடான்
மாதாபி தாவுமிலை யாகியுறு துய்யவொரு வல்லோன் மலக்குகளிலே
கோதான தற்றஅம லேதான் மிகுத்தபல குலிவான ராகுமவர்தாமு
னீதாக நின்றுதொழுவாரே மரிததிளகு ம்காரர் கியாம மளவும், (௱ரு)

இறைவேவல் கொண்டு பிரதிட்டு திரண்டேக் கேட்ட பொழுதே சி
றையான தூக்குதன் சூழ்நிறைசென்னி திசைவென்றெடுத்து மொழிவா
ர் பொறையானுயர்ந்த விறைவியி யாங்கள் புனலாறுகண் சொரிய
வே முறையால் வணங்கு பகதிநாளின் முன்னிற்கவேணுமென்
வே (௯௱௬)

முன்னிற்கவேணு மெனவே வணங்க முதுவானர் போர்சொலுமென்
னுன்னிததுணைபத நயினார்தமக்கு முயாவானர்கோ னுனைசெய்வார்
சென்னித்தண்டொய்த்த சிறைவைத்தவானர் திருநாமமாலிலெனவே
பின்னிற்பெருந்த கடலொன்றுகண்டு பெருவாரிணைக் குறுகுவார் ()

பூமிக்குளான கடலிறந்த போர்நன்றிவண் டறும்மீன்
றுடப்பெருந்த வலைபிடித்தை தசைபட்டைமட் டிகையிறே
டாமைக்கணங்கள் புழுமற்றுமுப்பு மந்தப்பெருங் கடலினுட்
சேமித்திருக்கு மழையூடிவீழுந தேனைக்குமங் கடலதே, (௯௱௮)

அந்தக்கடற்கு ளொருவானர்நிற்ப ரவர்காற்பரணைடை யதிங்கி
ழிந்தப்பெருத்த புவிபோடங்கு மிவாகீரப்பரணைடை யளவா
முந்திப்பெருக்க தலைகாண்வித்தித வுடையோனுயர்ந்த வறுமைச்
சந்திக்கிருக்கு மதுகண்டுவெள்ளா றுனேயிகப் புதுமையாய். (௯௱௯)

ககனோர்தமக்கு மாசேயெதிர்த்த கடல்போன்மிகப் புதுமையைப்
பகர்நேருதித திலையென்றபோது பனிமேனிவானர் மொழிவார்
ககமீதுமிக்க புனலைபழுத்த கபியேயெதிர்ந்த கடறும்
செகமேலவெளிக்கு ளிடையில்லையாகிற் றினமிசைசெழுக்க பகலோன்

எழுவானினின்று படுவானிலேக வெழுபூநிமூர்வை பறவைக்
குழுவாமனித்த ரிவைபொக்கவெங்கு குகையேவெடித்த புகையா
முழுவாரிதன்னை யிறையங்கரத்தின் முன்னாள்விரித் துலவவமே
ழுவாதெடுத்து மறையிட்டதேது நாருக்குநன்றி செயவே, (௯௱௰௧)

வணிச் சிறப்பு முற்றிற்று,

——— (*)(*)(*) ———

எழுவான்சிறப்பு.

வானோர்கண் மன்ன னிவைசொன்னபின்னர் மறைவாரியூ திருகவே
யானேமைகற்கு ளிநகால்காங்க ளண்மேனிசோம நனையா
மீதேறுவாரி தனைவிட்டடுங்கு விரின்முன்னின்வான மருகே
போதே மவ்வானின் மணிவாசன்மீது புதுமைக்குழா மிகுதியே

ளவானமீது பலவெள்ளிகண்ட கதிரோர்யெருத்த கயற்றன்
செவ்வானலீதி யிருபக்கோடெழு நிசழ்காதமுள்ள தெனவே
தெளவாமொழிந்த படியோங்க கருமானயார்க ளுடனே
குவவானதுக்கு நெறியேகடாத்து கோமன்முகம் மதுசொனூர் ()

முன்வானின்வாச னிலைான் செம்பொன் முழுதோர்நிலைக்கொருநிலை
மன்பானவுள னயில்சாலவா நூறு வருடபல்பெரும் பயணமென்
றின்பானவாதி திருநாமமான வினிமைப்பெருத்த கவிமா
வன்பாயெழுத்து மெழுதிந்துலங்கு மவ்வாசன்மேற் படியிலே ()

சந்த விருத்தம்,

முழுநிலை வாசற னங்கொரு வானவர் முன்னிலைவா னவரோ
டெழுபதி னாயிர வானவ ரிருப்புவெ ரிந்தபெருந் தடிகொண்
டழகிய வாசலி னிறபா சாகக ளாசினி வாசல்சனி
லொழுகுளவானர்வெளிக்குள வருமபொழுதுணடை நெருப்பெறிவார்,

அக்கத வானதை வானவர் தட்டவ ருந்தடை காவல்செய்வோ
ரிககடை வாசல்வி டசல்சொலு மே வெரன்றயி னேஜிபுரி
லக்கடை காவல்செய் வோரொடு சொல்பர குமமது நாமுமென
மக்கமில் வாழுமு கப்மத ரோவென வாசறி றந்தனரே (ஙாய௯)

சடைவிட வேகபி வானவர் கேட்டெருதி ககனகர் மீதுசொல்வா
ரடன்முனின் வானமு மப்புவி தாமுறுமை நூறுபெ ரும்வருட
நடையுள தாகுமவ் வானில டைப்பக வின்றிடிலவ் வளவா
மிடமுநின் வானம துக்கிடு பெருமற மெனவே மொழிவார். ()

அக்கக னத்தைய மைத்தன ளுதிய திற்புகை யாலதனுண்
மக்கமு காமது சென்றிட வேமுனின் வானிரி டங்களெலாந்
திகழ்க டொரும்பி குந்துக ணங்க டிரண்டொரு ஞாசிநலை
வைக்கவி டஙசள தின்றி நெருங்கிவ ணங்குவா வானவரே, ()

எண்கள தன்றிவ ணங்கிய வானவ ர்க்குற டுப்படவே
வண்பயில் பொன்குரி சானதி லேயொரு வானர்மி கப்பெரிதா
யொணகொடி ருப்பதவ் வானவர் தம்மையு யர்த்திடு பூமியுடன்
விண்பதி னூலை கதனைதயு மாதிவி ழுங்கென வேவுகிலா. ()

இலகிய வானவர் வாயந னுக்கிலை யெனெ வேயொளிதா
மலையுறு பூவினவெளிக்குளோர் மோதிரம வந்துவி ழுந்ததுபோல்
பலன்மிகு வோர்வல பாகிடை யெயெழு பதுமணி மாளிகைதா
னலமிகு பொன்கொடு மெழுபது மாளிகை நற்புக ராவிடபால்- ()

வானவர் முன்னெழு பதுமணி மாளிகை மரகத மணிகொடுபின்
னுனெழு பதுமணி மாளிகை யிலகிய தண்மணி யானவிவே
யானவர் பெயர்சொலுமெனகபிகேட்டபி னமரர்கள்கோன்மொழிவார்
காணுல வியனிமை யோர்முனின வானுள கருகுலங் காப்பவரே, ()

காவல்செய் வேளாய டுத்தசல பொழி கடகிளா யுய்மனவே
தூவன் பி குஞ்சிபுரீலச்சொல்வ தானபி சொற்கொடி யிதசராம
பாவுபி கற்கெகி ருறபி ரதி கார்ந்துக லைஞளொ
மேவுழ மந்துமு மருவ ருகுமி கபெரி மென்றனரே. (௧௨௨)

வெண்பா,

பொறகிரிபோ லாசனமுற போகதிருக்கும் வானருடன்
வறகதபி ஞாமுகமமாரி ரூ ணறகுணககாற்
சீர்க்குளர் கோமுகாற் கிகிலுள்ள மாளிகைக
ணாகலெலா மென்று ரமாகது. (௧௨௨)

மணங்கொளம சாரின மகளாகி யாவுக்
கிணைகுரணி மாட மெழுபகாம-கணங்கொண் முகிற்
செகைகக குலைவெது செலவிகதி ஜாதமகுச
சங்கைபபுக முமமெழு ராம, (௧௨௪)

மருக்கொளுமி ருனி மகள்மறிய முககு
மிருகது ரணி மாட மெழுபகாக-திருக்குலவு
துமமுடைய செவி நாலபாதகி மாதமசகு
மமுடைய விலவெலபுப தாம, (௧௨௫)

அககுகின்று விகதானிபா வாவமைர யாவகபி
செகதலைக கன ஞா றொரிசிகசா-ரகக
சுருககபாய கிக ியெலான்று கோன முக போலே
யிருககுமா மிபபூ விடம, (௧௨௬)

கொதகலரு மாலகபி கோவா னவருடனே
யகதமபவிட்ட டபுறககி லாகவே சுரக
குருபம்பா சினையட சனைசக குபாய வேபட
டிருபபோனைக கணடா மெதிாகது, (௧௨௭)

மங்குன்பதி வாகா வலமுமிட முரவாசற
சகைகவல வாசற றனேநாககி-லகதே
யெருககைகப பாருவநது பிணனிடவா சறகன
டுருகிமிக, தானமுவா ருறறு, (௧௨௮)

பழகாப் புதிய பசுகுபபா யங்கொட
டழகா யிருபபரிவ ராரெனறே-நிமலகாறு
வேதநபி கேடடதற்கு விணணவாக டவைவர
தாதமிவ ரென்று ரமாநது (௧௨௯)

மடக்குத் தாழிசை விருத்தம்,

எமமுடைய காதைதனவ லபபுறமணி ழிகதுாமெ முபபிரியமுற்
றிவெனதன, கமமிடது பாவிணிலணி ழிதகமுக வேதிமைத னைபபு

கல்வியின் மேனோர்க ளாகிய சேனர்முடைய நாயனுயர் பொற்பதியில் வாச மவர் தன்னுடைய பாவிடனுபரன், வேர்முடைய தீரக வாசலுள தாகு மென வின்னவர் நயிக் குமாரெய்தார். (௯௰)

வசந்திடை அவர்க்கமைந்த வாசலதி லேகமது மக்களி லொருத்த ர்புகுதி னைந்தொடு நகைபடரிட பானாம் வாசலிடை நண்ணிய மக ம் குருதியே மலர்க்கணி நருபமெரன வானவர்மொழிந்தபின் முகம் மதுயவ் வாகமருகாய கிலைப்படு சலாமதை யுடைக்கிட வதற்கெதிர் கிசழ்ந்தினர் பிரத்தி யவரே. (௯௧)

எதிர்த்தவர் பிறந்திதை யுணர்ந்திரசி கற்புக ழெமக்குரிய பிக்க மகனென் றுதித்தெழு மதிக்குல முகம்மணி வசிப்பட வுயர்ந்தநீ முகத்துமொழியார் விதித்தவ னுவப்புள நலமுகமத னெயிருதி வீறுல ருமக் குளதுவங் கதிந்தபல செய்திபுரி வித்துறு நவப்புதுமை கா ணவு மழைத்தன னல்லா. (௯௨)

ஆகமக வாகிய முகம்மதை யிகப்புகழு மப்பொழு தெழிற் சிபு ரியின் வேதநபி யேயிவர்க ளொங்கடிநு நின்றுதொழு விக்கவென ரண் டிறக்குந், தாதரவு டன்றெழுத பின்னரமை யண்டர்கொடு அம்பர மி ரண்டினருகாய் வீதிசெறி வொறகத வைக்கைகொடு நட்டவிந வி னைகடை திறப்ப ரிமையோர். (௯௩)

அக்கணின் முன்னின்வெளி யானதின டிப்படவந் தாழுயரு டத்திவழியா யிக்கவிரு வாலுள வடைப்பமது வடிபுகலின் மேற்ப டியதாகுமெனவே மக்கநபி தாமுமுபர் வானவர்களாகேதாயிநம் பா லமைந்த வான மகதுட் புக்குலாவ் வானுடைய பேரணமக ளாமனை ப் புகன்றனர்மிகுந்த களிக்கே. (௯௪)

அந்தவொளி வானமதி னின்றுமுனின் வானமதை யடைந்திருந்து பார்தக பொழுதோர், இந்திலது ராஜ தெனத்தெரிவ காமதுஞ் ழர் நதவிரு வானமகிதுட் சிகைதகளி கொண்டிட யிளப்புதுமையண்டவ ன் சிறந்திகிசைறைச் சிபுரியில். விந்தைநபி யேபுதுமை கண்டதை யெ வற்குமுறி யிக்கயரி தென்னமொழிவார். (௯௫)

அங்கவரி மேலார்வழுவு தாகவிரு வாவிய மக்கவிரு பொன்குதிநி லே யிக்குற விருபபவிவா போத விளமபுரிலை விண்ணவா நயிக் கு னைசெய்வார், மககநக நந்தினி யிருந்தாக செய்யுமுபர் வள்ளனபி பேயிவரதா நா, விக்கினுமி சச்சொல்லாகி நாநபிய ராமயருவ ரிதாக பியு மாமொருயவே. (௯௬)

அங்கவர்க ளுக்கெதிர் சலாமதை யுரைத்தபி னதற்கவ ரெதிர்த்
தமொழியு, மிக்கிதம தாய்மொழிந்த பின்ஜபுற யீல்சொலுவ தின்பதயி
யேயிவர்களைத், துங்கமுற வேதொழுவி யுமமென விளம்பினர் தொட
ர்ந்து தொழுவித்தவுடனே, செரங்கவிழும் வானவர்கோன் வாசமது
மூன்றதுகு கொண்டனயிவைக் கொடுசென்றார் (௩௩௭)

செம்புகொட மைத்ததிறி வாசமத னிரெயர செப்புவர்கை
றாருமெனவேயு ரைபர்திறி லாழை மணிககதவு கட்டவெளி யுள்ளவ
ர்கள் வாசல் விடலாற், செம்பொன்மணி முத்ததுகொ டேபடையு
ணப்படுசெ மூர்த்தியில் புனைதரஜிபுரீ லமபர்மணம வீசிய அருமது
தனைக்கொடு வெயர்ந்துவெளி யுட புகுதுவார். (௩௩௮)

ஒளிவெளிய கசதினி னுவங்கள்பல கண்டன ரதன்னையழ கான
ஜிபுரீல், சுவ்வவர்க ளுக்குரை செயக்கடவ தல்லவெனக் கூறியபின்
வள்ளலயிறூர் முவ்வெளியி னின்றுமிரு வானதைவி ழிகதிட முழுங்
குமெழு வான்படிஇசை யவவெளியி லேசிறிய இந்திலது நாலுவது
போலுமிக வேதெரியுமே (௩௩௯)

இப்பதுமை கண்டபினிவ் வானிவிரு வாவிப ரிலக்குபதி ஞலுதி
வசத், தப்பினிலு இக்தமதி போலெழி லிலக்குமவ ரதகுற விருபய
லவவர்பேர் செப்புமென வேகயி சிறக்ஜிபு ரீலொடுஇ ருந்தவுரைசெ
ய்ய நபியே, யெப்பொழுது முள்ளவிறை போனருள்யா கூபுநபி யூ
சுப்நபி தாமிவரென்றார், (௩௪௰)

பின்னுமவி டத்தொருவர் பேர்வயது சென்றவர் பெருத்தவுடலா
ய்நெடிதுமாய்ச், சென்னிபெரி தாயிரு புயங்கள் பெரிதாயொளி சிற
ந்தமுகங்காடிசிறிதாய்ப் பொன்னினழ காசிபசிங் காசனம தன்னி
டை, புகழ்ச்சிகொ டிருப்பவவர்பால், மின்னியவு ரோமமுடன்மொய்
த்தவொரு வாலிபர் விளக்கமொ டிருப்ப மழகாய், (௩௪௧)

இங்கணிவ ரார்சொலுமெ னச்சிபுற யீலொடுமி லக்குநபி கேட்
டபொழுதே, யங்கொருவ ராலுசழ கானநபி யாமருகி லானவிலை
ஞோர்களையு மான் சங்கைநபி யென்றபி னவர்க்கருகு நின்றுபர்ச லாம
னை யுரைக்கமொழிவா ரங்குமிரு நன்னபிச லாமதை யுரைத்திட வத
ர்க்கவர் பிரத்திமொழிவார். (௩௪௨)

மன்றல்கள்சி றந்தபுய வள்ளனபி யேயுமது வண்மையும்மதத்தோ
ர்க்குழுமக்கு, நன்றியு நலங்களுமி கப்பெரிது வென்றபி னலத்தஜிபு
ரீலையுடன், வென்றிநபி யேயிவர்க ளைத்தொழுவி யும்மெனவி ளம்பி
யபின் வள்ளலயிறு ரொன்றுமுளநாயன்வச னங்களையு ணர்த்திடுமி ல
ல்ஜிபுரீ யிலொடுசொல்வார். (௩௪௩)

நீரமா ருக்காகர் தாவூதுபு விக்கரசர் கிளிய புகழ்ச் சுலையுமான்
வீரனன் னைபிக்குமித வாழ்வொடு கடபபவைகள் வேறுமொருவர்க்கு
ளதுவேனேரிவ ரிருக்கையி லிபானவர்க ளுக்குமுன நின்றுதொழவெ
ட் குவனென மாரிமுகி லிட்டகுடை மீமிசையடக்குநபி வானவர்த மக்
குறைசெய்தார். (௱௪௪)

அப்பொழுது வானவ ருறைப்பாகபி யேயுமைமைத்தபெரியோ
னிவாகளை யிப்பொழுது வாதுமொழி விக்கமொழிக தானென விளம
பியபின் வளனையிதர் செயபுவர்த லைந்தபர்வ மீதாகவிழவதோவெ
னச் செளிந்துதொடு விதகவுடனே யப்புறம தானசது வானமதிலை
நபியை யடைடர்பதிகொண்டு செலுவார். (௱௪௫)

வெண்பா.

வெள்ளியா லவ்வான் விதித்தானவ் வான்றனக்குந்
தெள்ளிதா மூன்றாந் திருவெளிக்கு-முள்ள
நடுப்படவஞ் ஞூறுட்டை நல்வருடத் தூர
மடைப்பமுமத் தூரமுமேயாம், (௱௪௬)

அவ்வான் றனக்கு மரியபெயர் சாகிறும்
செவ்வாயவ் வானிற் சிலபுதுமை குவ்வானை
மெல்லாம் படைக்குமுன்னே யெகீனின் மாதிருந்த
வல்லார் நபிகண்டார் வந்து, (௱௪௭)

வானோர்க் கரசு முகம்மதிற சூனபியைந்
தானோக்கி வாய்திறந்து சாற்றுவார்-தீனோரே
கண்ட புதுமையெல்லாங் காசினியின் மானிடர்க்கு
விண்டிடவேண் டாமென்றார் மேல் (௱௪௮)

அங்கொரு வான ரரியபொற்சிங் காசனமேற்
றங்கி யிருப்பாவர் தாளிரண்டும்-பொங்கியெழு
மண்ணேழுக் கைத்தாருவி நிறது மணிக்கழுத்து
விண்ணுலகைத் தொட்டிருக்கு மே. (௱௪௯)

சந்த விருத்தம்.

அந்தர மலக்கிருகை நீளமெழு வான்படிவான் ரொட்டிருக்குமெ
ட்டைமுகுகா, னந்தமி ருக்குமுக நலதுவ-சாகுமுனபி னுருமிடபா
ல் வலதுபா, லுந்திமெல் வோர்முகத்துங்-கோமுகமஞ் ஞாமலரு ட
த்து வழியவ்வகை, யிந்தவரு டத்துவழி யாமவர்வ லதுதிசை யெழுந்
தமர மொன்றுளதுவே, (௱௫௰)

வலத்திசையி லுற்றெழு மாத்தொவ்வொ ரிலைகளொரு மணித்த
பழ நிற்குமதிலே யிலக்கண மிகுத்தவரி ரண்டுளதவ் வோரவரியெழு
த்ததி லின்னலூரி னிலின்ன, தலத்தினிலிருப்பவ னின்னோன் றனக்கு
தக்கயன்விதித்த விரண, நிலத்ததுமிம மட்டொழிய வேகுறைதநிலே
ற்றமொரு நெல்லளவு மில்லை யெனவே, (௱௫௧)

மற்றவரி யீதினி னெழுத்துமின்ன லூரிலின்ன மண்ணினி லிருப்பவனிவன், பெற்றமக்க ளின்னவன் மவுத்துமின்ன னோமதிற் பின்னுமொரு மூச்சுமிலையென், றுற்றகணி யானதி லெழுத்துளது வென்றுதம யோதுபளனி வாயில் வெளியிற், பற்றலர்கண் மாயினிடை லானிவித் யார்களொடு பாசமொடி ருக்குளை செய்தார் (௯௫௨)

மண்ணினி லிருக்குமா சொவ்வொருவ ருக்குளிரு வாயில்வெளியேதுளதுமாம், புண்ணிய மறங்களொரு வாயில்செலு மிங்கிவல் பொசிப்பினைமொன் றினில்வரு, கின்னவர் வலகதினிடையி னிறபாவினர்பணி வெண்டுளியின் வெண்மை யுடையோர் கண்ணியவிடத்தினி லுற்றிமலக்குக ளெழுதிட வொளுக விருள்போல (௯௫௩)

மண்டலம தெங்கிலுள மன்னுதலை யெண்ணிலுமனைழுத்துனினையயென்னு தெவுகே, ளண்டரிரு பாதினி லமைத்தவிமை யோரடனையம்குறவெனத் தொலைவிலோ கண்டனன்ம லக்கவர் தன்முடியொருவொலினபலகை காணுமது நீளமலம விஸ்ரு டிலகு ஞாயுவருடகதுவழி யுமடன விளம்பினர் முகம்ம திருகுல். (௯௫௪)

அப்பலகை தன்னிடை யமைத்துள பிராணிபல தானவைகள்பேருமுளதா, மொப்புற மலக்கவர்கை போர்வலைய முள்ளதொனிமொன்றுபெரு வல்லையதாற், செப்புமிரு வானிலுள கோணதையும்பூமியுள திக்கதையு நீக்கினுக்கிமே யெப்பொழுது மப்பலகை தன்னையு மார்க்கையு மிமைப்பற விருப்பரவரே. (௯௫௫)

வறுமியிலு திக்கவிற குல்லியுரி யிலொடு முனைப்பரிவர் செப்புமதுகன் றெழிய மனப்பயம தாகிவிடு வாலெவ ரடலசபுற யிலுரைசெய்வா, ரெழுபுவி யுள்ளவரு மெழுசக னுள்ளவரு மிங்கிவரைக்காணிலுழல்வார், வாழுமொரு நாயனருள் சேருமிக ருயிலெலனும் வானமலக் கனம வுத்தினர், (௯௫௬)

வெண்பா

என்னாப் பிராணிகளி னேய்க்க வுயிரையெல்லாம்
மன்லா னருட்படியே வாங்குவார்-நல்லோரங்
காங்கவர்தம் மாவியையு மானபெரு வல்லைத்தால்
வாங்குவா ரெம்முடைய மன் (௯௫௭)

சந்த விருத்தம்,

என்ற பினவர்க்குயர்ச லாமதி யுரைத்தன ரொதிர்த்தமொழியோதியயினே, நன்றிசெய் நாயனருள் சேரும்விசுவாதியென நல்லதிசொல்வரவனை, யென்றுமுள நாயனருட் டோழனென வேதயிமை யின்சொலொடு சொல்வர் முகமோ வென்றியுள வானவர்முகங்களதுபோலுமிதக்கிருமை யற்றமுகமே (௯௫௮)

பஃறொடை வெண்பா,

உள்ளத் திரங்கா வுபர்ந்தவிச ரூபிச் சொல்வார்
வள்ளலயி யேயுமக்கு மாராயுந்-தெள்ளுமும
தமமத்தோர்க் கெல்லா முதுகலவு தப்பாதென்
றிமமதகா லேத்துமிசு ரூபிலுட-னம்மைத்தா
னீதியுடனீடேற்று நீண்டகயி கேட்பர்துய்ப
வாதியு வந்தவிசு ரூபிலே-சோதியுயிர்
வாக்கையுமை யேயும் வனுப்பமுடை யோருணை
யிங்கெமக்கொன் றோது மெனவிசைப்பார்-பாங்கா
யிருவொழி யோ யிறக்கவிழி யாறு
மொருவ னெழுவானி லொருவன்-பருதி
படுவானி லாறும் பலபடைப்பின் முனனே
யடவா யவனை யறிவீரோ-திடமா
யுமைகயியா யேவு முடையோன்றன் றுணை
யமைதுனியா வாண மனைத்துந்-தமர்கயிரே
யுங்களிலே முன்போ லொடுக்கவைத்த தோற்றமென்றன்
செங்கணுக்குத் தோற்றுமெனச் செபயியே-யிங்கே
யரியயி ராத்திரவு வாளுனவ் வாண்டி
லுரியவுயர் போக்கு மொலியோலை-விரியவந்தேன்
கையி லிறங்குமதாற் காண்பேனிவ் வாண்டிலர்கள்
மெய்யிலுயிா போவதென வே, (௧௫௬)

சந்த விருத்தம்.

சிட்டிலவர் கண்டிநரர் சென்றிடுத வியானறிவன் செய்தியிது வென்றதற்பினே, சட்டமுக ராயொருவ னைக்கருணையுற்றுகயி கண்டனனென் கேனுசெயுவா ரட்டதிசை மாணில நரர்கள்செய் வணக்கமதையவ் வொருவ ராய்வ ணங்குரு, ரிட்டமுட னிவர் விளம்புமென வாணரிதி ரீசுரயிரா யிவரென்றார், (௧௫௭)

ஆகிநிரு மித்தவிதி ரீசுரயி யொக்குமென வரலகயி செப்புவர் சலாஞ்சோதிகயி செப்பிய சலாமதர்க்கெதிர்த்தமொழி சொல்லிவருஞ்சொனயினே, நீதிவெளி யிற்ககன ராஜனவர் கட்குமுனநின்றுதொழு மென்னகயிறு, ரோதியவர்கட்குமுன நின்றுதொழு விதவிற கும்பர்பதி கொண்டு செலுவார். (௧௫௮)

வேறு-சந்தவிருத்தம்.

அம்பரமைந்திட யண்ணறலைக்கொட மர்ந்துமவ் வானகதலை
யும்பர்திறந்திடு மென்றபி னங்குள ருட்செறி தாள்விடலாற்
றப்பமி குந்தமு கம்மது வைக்கொடு சற்குண வானவர்கோன்
செம்பொன னைக்கொட மைத்திடு வானிடை சென்றுபுகுந்தனரே ()

அண்டம தற்கிடு பேரது சாவிய வங்குயி கப்புதுமை
கண்டமு கம்மது டன்சொல்வர் மிக்க ஹபீபுமு கம்மதுவே
மண்டல மீதுள மானிட ருக்குமிவ் வானினை வந்தடைவ
விண்டிட வின்றிய மைத்திடு மென்ன விளம்பினர் வானவர்கோன், ()

அந்தவெ ளிக்குளெ நின்றுச துக்கக ஞனதை யாலநபி
யிந்துமு கக்கணு றத்தெரி சித்தபி னிலங்குச துக்ககமேர்
இந்தில்வி ளக்கது காலுவ போலிரு கிருவைவிழிக் குறுமென்
றந்திம திப்புக ழியார்களோ டோதினர் அன்பாமு கம்மதுவை, ()

வெண்பா.

நாலாம் வெளிக்குளைந்தா நல்வெளியெத் தாரமென
மேலா நபியிறசூல் வின்ளுவார- காலமதி
லஞ்ஞூறாட் டைபயண மாகுந் தடிப்பு
மஞ்ஞூறாட் டைப்பயண மாம் (௧௬௫)

பொன்னார் வெளியிற் புகுந்ததற்பி னோர்மலக்கு
மின்னார் பெருங்குரிசில வீற்றிருப்பார்-முன்னாளி
லாதிய மைததா னவருடலம பார்க்கிற்
பாதியழ வாற்பாதி பனி. (௧௬௬)

ஓங்கு நெருப்பு முருக்காது வெண்பனியைத்
தாங்கும் பனிநெருப்பைத் தள்ளாது-வாங்கே
வரப்பா ளமலக்கு வல்லவனோ டனபா
யிரப்பா ரவிடததே யென்றும், (௧௬௭)

கலி விருத்தம்,

நெருப்புத் தன்னையு நீள்பனி தன்னையும்
பொருத்தும் வல்லவ னைப்புகழ் மூமினோர்
கருத்துத் தன்னைக் கருணைகொ டேமிகத்
திருத்து முன்னைப் பணிவிடை செய்யவே, (௧௬௮)

என்று தானிவ ரின்பது ஆச்செய
மன்றல வானர்ம ருங்கின்ம லக்குக
ளன்று தானுவந் தாமின மீனென
நின்று வாய்மை நிகழ்த்துவர் நித்தமும் (௧௬௯)

இகத்த லானவரி வாரு கேயொரு
பதத்தர் தாண்மைப்ப யஹாம்பர் கண்டனர்
விதத்த செங்கண் மிகப்பெரி யோர்தலை
யுதித்த தாடியு சோமந ளைத்துளார் (௧௭௰)

வின்ற வார்மதி விசுமு கத்தினோர்
கௌனிநானதி ருப்பெய ரார்சொலும்
வள்ள லாதிப ஹாரா னமிகவு
முள்ள பேர்கள்பே முற்றஹ பிமிவர். (௧௭௧)

சந்த விருத்தம்,

அடர்நெருப் பகலினு லறலினு லரியதோ
ருடலெடுத்தவிளை யோருமுயர் மூமினவரு
மடன்மிதத்தபி யேயுமை யணைந்த கவுமுக்
கிடைவி டாதுறவி ரப்பாமட் டிலாதுஆ (௨௭௨)

எனறுவானவ ரிபம்பியிவ ருக்குருசலா
நின்றுநன்னபி நிகழ்ந்திட வெதிர்த்தமொழியு
நன்றியுமபலந வினயபின லந்தவிறகு
லன்றுவானனா யடுத்து முபதேச மறைவார் (௧௭௨)

அறைய மிக்கவுப தேசமென வானபியும்
பொறையி ருக்குமிமை யோர்தனுடன் சேட்டபொழுதே
யிறைந முற்கொடநற் கொடெ லெடுதக விமையோர்
நறைமி குத்திரு பிக்குமுப தேசநவிலவார் (௧௭௪)

சந்த விருத்தம்,

ஆதிநபி யேயுமை யணைந்தவுமத் தோருக்
கோதுமிசு வாகமிடவு முட்செறியு ளுவின்
மீதினிடை கொம்பதனை விட்டிடவு மென்றே
யீதுவுப தேசமுட வின்புறுமி தன்னால், (௧௭௫)

என்றுநபி தம்முட னியம்பவிமை யோர்கள்
வெற்றியர சனசொலுவர் மிக்கவிற குலே
நின்றுவினைத் தொழுவி யும்மென நிகழ்த்த
வன்றுநபி யகலர்மு னின்று தொழுவித்தார், (௧௭௬)

நின்றுதொழு வித்தபி னிறைச்சஜிபு ரீல்தா
னன்றிநபி யைகைகொடு நலந்திகழு மாறும்
வென்றிவெளி யிற்கதவை யென்னைகொடு தட்ட
மன்றல்செறி வானர்கடை வாசல்விடு கின்றார் (௧௭௭)

வாசல்விட வானவொடு வள்ளனபி யாரு
மாசினிபு குந்தனரவ் வானதனை யாதி

மாசகல்ப சும்மரக தங்கொடுப டைத்தான்
விசுமதின் பேர்காளி ஜாவெனவும் வின்வார், (௩௭௮)

அவ்வெளியி லேபல வாருஞ்சிறைவின் ஞேனைக்
கவ்வைமொழி யாதநபி கண்டன ரகற்பின்
செவ்வியவர் நீளொளி சிங்காசனமிருககக்
குவ்வின்முறு இத்தவனைக் கொண்டனபி கண்டார். (௩௭௯)

அங்கவர்தம் மேனியி லடர்ந்திடுமெ யிர்க்காந்
சங்கைகொள்குப் பாயமது கைககதுருவி நிற்கும்
கொங்கவிழ்ப சந்துதில்கு றிப்பொமி புனைநேநார்
திங்களொளும வவைமுகஞ்சி வந்தபச்சை யாலே, (௩௮௰)

மலக்குகண்ம ருங்கினிடை வந்தவர்த மக்கே
சலத்தொகசே லாமது நவின்றிந்தல் கண்டே
தலத்திணைய மைத்தவிறை தஞ்ஜிபுரி யிமேலே
யலர்த்துகி லுடுத்திவை ரார்செரலுமி னென்றார். (௩௮௧)

கண்ணினில்வி ழிக்குளிரு காலணிசெ ருப்பின்
மண்ணகனை விட்டிவடி வாக்குமிற சூலே
திண்ணியபு விக்குளிமு றுனருளுஞ் செல்வ
ரண்ணலுயர் மூசாநபி யாகுமிவ ரென்றார். (௩௮௨)

என்றுமவ ரிக்கதை யியம்பியவர் தம்மு
னின்றுயர்ச லாமதை நிகழ்த்துநபி ஞரே
வென்றிகொடெ ழூந்துபுய மீதுறவ ணைத்தே
நன்றிகொள்ச லாமதி னயந்தமொழி சொல்வார் (௩௮௩)

முற்படவு தித்தெழுமு கம்மதிற சூலே
சொர்க்கநன்மா ராயமுமக் கென்றவர்ம ஞித்தே
நிற்கையில்வின் ஞேர்பதிநிகழ்தவினர் உறைபே
வெற்கமற நின்றுதொழு விததிடுமு சாவை. (௩௮௪)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்,

என்னவே மூசா தமமை யியல்நபி யிறண்டு றக்ஆத்
தன்னவா னததே நின்றே யமர்ந்திமா மத்துச் செய்யப்
பின்னில்லா னவர்க்கு முன்னிப் பெரியவன ளாதையிக்க
மின்னவே யேழாம் வானை யீறிடை கொண்டு சென்றார் (௩௮௫)

வெண்பா,

ஆறும் வெளியினின்று மப்பாலே ழாம்வெளியின்
வீறு னருளால் விரைந்துள்ளே - மாறுமற்
சென்றாரவ் வானைவெள்ளைச் சேர்ந்த மரகதத்தா
லொன்று னமைந்தா னுவந்து, (௨௮௬)

பஃறொடைவெண்பா.

அந்தவா னத்திற் கரும்பெயரு ளாமியாச்
சந்தவா னேழு தனினின்றே - பிந்திலா

வாறும் வெளியை யருமதிற குலெலதிர்த்துச்
சிறு விழியாற் றெரிசித்தார் - வீறுகக்

சிந்தியொன்று போலக் கிருபைவிழிக் குத்தோற்று
மந்தவெளி வானமதி னுள்ளே - முந்தப்

பலபுதுமை கண்ட பயறொம்பர் தம்மோ
டிலருசிறிபு ரீனின றியம்புவா - ருவகமைத்த

வல்லவன்றன் றாதேயின் வாண்புதுமை மானிடர்க்குச்
சொல்லவிதி யில்லையென்றார் ருற்ந்து. (௧௮௭)

வெண்பா.

அந்தக் ககன மானதிலோர் மாடமுய
ரிக்கைப் பழித்த வெளின்முந்தாற் - சந்திக்
கிலங்குமா டத்திற் கிசையொருந்தொன் றில்லா
நலங்கமாய்க் கண்டார் நவி, (௧௮௮)

கலிவிருத்தம்.

அந்த மாட மதின்பாக னைத்தினும்
பந்தி யாய்ப்பதி னலாயி ரம்மியற்
சிந்தில் வீசுங் கிளாந்துகெ ரியமேவ
யந்த நாயின றுஷிதெ ளியிறெல். (௧௮௯)

நலக்க முற்றுதி நாயன்பு சம்ச்சியைச்
சொல்லித்தன் மாளிகை முறுவி ராபயகன்
மலக்கி ரேனர்கள்பி தற்கணம் வாரது
விலக்க லைங்கொண்டெ றுபதி னாயிரம். (௧௯௰)

முத்து மாளிகை முன்வாச றன்னிலே
நத்தைந சேர்தலே தாடி நைாத்தவர்
கத்த னூமல் கருதிக் கருதியே
சுத்த பாயிருப் புரங்கள் ருேன்றவே. (௧௯௧)

அந்த மட்டம ருகிலோர் தண்டலே
கொந்து வாரிகுளிர் தென்றல்வீசவே
சிந்தை வாழச் செயுஞ்செழும் பூம்பொழி
லுந்தி வாழ்மர மொக்கக் கனிகளே. (௧௯௨)

சந்த விருத்தம்.

பலபுட்பநன் னறைமொய்த்திடு பழைற்சூழு முளதே
நலம்பூற் பொழி றணிலுற்றவா நலமாகிய சிரியோ
ரிலகித்திட வுளதாமதி னிடையேயொரு மடமா
னலையுற்றெழு மதிபோன்முக மழகாகவி ருப்பார். (௯௬௩)

ஆரப்புக லருகோர்சுர ரங்குள்ள வர்க்கே
பாரித்திடு சிறைதானெழு பதினாயிர முளதா
மோருச்சிறை யொன்றுக்கெழு பதினாயிர முசமுந்
சேருமுத மொன்றுக்கெழு பதினாயிரந் திருவாய். (௯௬௪)

உரமாகிய திருவாயக் கொன்றுக்கெழு பதினா
யிரநாவுள தாமொவ்வொரு விபருவுவ தற்கே
பரமாகிய பாஷையெழு பதினாயிர முளதாந்
திரமானவ னைபபாஷைக டனனற புகழ்வாரே. (௯௬௫)

தீதேதிய நயினார்ஜிபு ரீலோடுமை செய்வார்
வானோர்ட்டத் யெசிதில மாடயத்தின் வாச
லானோர்பெயர் சொலுமாளிகை யருகாமிமை யவரார்
வீறுறிய பொழிலிதெனை விண்ணோர்பதி மொழிவார். (௯௬௬)

மடவாளைகள் குதிரையுநன் மதினாக ருடையி
ரடைவாயுரை செயநாமுள மறியும்படி கேளுந்
தொடைவாழ்புய நபியேயெகு சார்துறைய பள்ளி
யிடமாகிய பைத்துல்மகு முகுபள்ளி யென்றார். (௯௬௭)

மக்கத்துறு பள்ளிக்குயர் பைத்துல்மகு மூர்கே
ரொக்குமென நயினாரொடு முபர்வானவர் சொனபின்
றிக்கெங்கபு ரீலைசுரர் திப்ம்பள்ளியின் வாசற்
புக்குநனா முதியேயொலா புராணுமென மொழிவார். (௯௬௮)

இலகுமபெரு முதியோரிபு றுகிமியென்றார்
மலர்துன்றிய பொழிறங்கிய பதியாகிய சாரு
நலதண்டலை சொரகம்பதி னயன்ஷகி தகடன்
புலனொன்றிய வுபிநைர்க்கொடு பூங்காவிடை வைப்பான். ௯௬௯)

சீருற்றிடு பொழிலின்றிடு சிரியோருமதும்மத்
தோர்பெற்றிடு சிறியோர்சளி லுயிர்விட்டவ ரிமையோர்
பேருற்றிடு றாகென்றவர் பெரிதாகிய றாகு
நேருற்றவா வருடங்கொறு ஞாலத்திடைவருவார். (௯௭௰)

நவறுமனன் வருடங்கொளூந் தனாமீதிறை யருளா
லிவர்தான் ஓலயி லத்துல்கதி ரிவிற்பஜா யட்டுக

தவிராமலி றங்கின்றவர் காமென்றயி னையிரு
ரவர்காதிடை செலவேட்தின ரன்பானைச லாமே. ௬௱௧

சீரானைச லாமுக்கெதிர சேர்வாய்மையுஞ் சொக்க
மாராயமு மொழிநேயின னும வசனிபர்ஹ பியே
தோராதவு மக்குமுனைச் சூழங்கவு முக்கு
மோகிய நலவாணதி யான்கண்டன னென்றார். ௬௱௨

நீர்வெந்திடு கலமீதிடை நிலதானுற முன்பின்
ஞர்நின்றது முனநோவிலை யரிதாகிய தலமென்
றோர்வந்திடு மிமைபோசொல விறகுள்முகம மதுபின்
றீவொன்றிபு ருகியநபி திருமுன்பினி னின்றே ௬௱௩

இபுறுநேகன் னபிசாதுற விறகுள்முகம் மதுநேர்
தவ...தசலாமோதினர் தமுமமுதுர மொழிந்தார
புவிராஜாமொழிநேயுயர் புகழோடுற விளங்கக்
கவினவாயிருபூமேலயிரு கண்ணுங்கிடை முகதி. ௬௱௪

கண்ணுங்கிடை முத்திக்கொடு கவலாரிபுருகீம
நண்ணிநதில் நபியேயுயா நல்ஸாமிசு சாமென
றெண்ணுணுக் குறு மகனேநல விங்கேகிய மெனமே
வண்ணைமகது நபிஞர்முகம மதுவையபுகழ வாமே. ௬௱௫

செல்லார்குடை நிழலீதிடை ஜெகமேல்வந்த பவமே
பொலலாபுகழ நபிநேருமகரு முமே நோர்கது
மெல்லாநல வுயகனடன மெந்நேயனி யானுள்
நலவாரிபு ருகீமபி நயினுமொடு மொழிவார. ௬௱௬

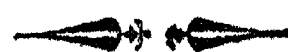
பின்னுள்வந்த நபி யனரினையப பிராகசணை மொழுகான்
மன்றுள... கைபர்துளம்கது ழுறை
முன்றுஞ்பிற சணமாயவந் முறுவானவ மேதீ
சென்றுள்வணை பிசறகண மியலபாய்வந் வீமேர. ௬௱௭

கோதறநபியே நெறி குறையாதும றுபிரா
ஆநந்தயு வபயிறை யணைமெசயபும துணமுன்
மாதுற்றிடு ரணடாயிரம வருடமசற கபபா
லேநோபயிவி னை ஹஜ்ஜாக ளிபாஞ்செய்கிறமென்றார். ௬௱௮

கலித்துறை.

நிக்கமெழு பதினுயி ரர்வானா நினைநினையாய்
முத்தொளிர பளளியைச் சூழநமேந தவாபு முயன்றுசெய்வோ
மித்தலமீதி லொருநா ளிடையின்றி யெய்திவந்தோங்
கதசன ருட்பாடி வாரேமுபிணிகதிர பாவமட்டே. ௬௱௯

எழுவான்சிறப்பு-முற்றிற்று.

நரகத்தியல்பு.

சந்தவிருத்தம்,

மறுமைப்பதி யளவாகவில் வண்ணம்வரு வோமென்
றறமெய்த்திரு நயினாரொடு மடல்வானவர் சொனபின்
பிறைபைப்பிளக் கிட்டோரிட புறமாழ்விழி நோக்க
மறமெய்த்திடு கனலொருவ னுனோர்தமைக் கண்டார். ௬௰

கனலாலுட லுளவானவர் கதமாயொரு குரிசா
சனமீதினி லிருந்தாரவர் தங்குந்தரி சகலம
வணமேலற றருநீண்முகம் மதுவாகிறின் வருடங்
கணமாயிர வருடத்தொலை காணுமென மொழிவார். ௬௰௧

தளிருற்றெழு மாயிதிலை தனையெண்ணிறு முகிலின்
றுளியித்தனை யெனவெண்ணிறுந் துகண்மண்மலை யெனினுந்
தெளிவுற்றிடு பெருவானவா திருமுன்புகை கருமம
மிளகிகொடு செயுமவானவை யெண்ணத்தொலையாதே ௬௰௨

எண்ணைந்தொலை யாவானவ ரெழுவம்பரு மமயவன்
கணைத்தன முடையோர்மிகு கன்னெஞ்சர்மி டுக்கர்
நண்ணிற்பவர் பேரேதிறை நன்றிக்கட லுடைய
விண்ணிற்ஜபு றயிலேயென வேதரம்பர்வி ளுவ. ௬௰௩

தழலொலுட லுளவானவர் தம்பேரதென் னெனவே
யழலாகிய நரகக்கதி காரஞ்செயு முன்னி
நிழல்சாணவு மரிதாகிய நெறிசேர்முகம் மதுவே
மழபோரருள் கரபேயிவர் யாலீக்கென மொழிவார், ௬௰௪

மாலிக்குக னக்கேசொலும் வனமானச னாமென்
றுலிக்குறு மாமன்றனை யமரர்க்கிறை யேவப்
பாலுக்குறு மொழியூநபி பதமானச லாத்தை
யேலுக்கிர மாயோதினர் மெய்த்தியம ரக்கே. ௬௰௫

நபிவிண்டச லாமானது நாருக்கொரு முன்னி
செவிசென்றிட வேயுத்தரக் கிக்கென்றுரையாமற்
சவிபொன்றமொழிக்கா தனன்றுற்சபு றயிருன்
கவிதக்கிய விதழாலிறைஹபிபாமிவ ரென்றா. ௬௰௬

வேறு-சந்த விருத்தம்,

கலைகள் கற்றாயி தம்மையிருகட் கடையுறத்
தலையெடுத்தவர் விழிக்க நயிதம முடலெலா
முலையி விட்டமெழு மென்றிருகை காலுமாவா
லலையி லூற்றவிள மஞ்ஞையென வாடிமெலிவார் ௪௱௰௭

மனமயங்குவது கண்டமரர் மாவிக் குணுடன்
கனலெரி ருந்திவளர் காயமுடை யிரவியைப்பி
ரனல்கொள் கண்கள்கொடு வச்சமுறப் பார்ப்பதியல்போ
வெனவெபா ழிரதனை நகிக்குளமிரங்கி யியல்பாய். ௪௱௰௮

வள்ள லெங்கணயி சொலவர்வரு வானருடன்யா
ளுள்ள மஞ்சியுருகின்றபடியிப் படியெனில்
விண்குரு பெந்த னும்மந் திவர் விழிக்கெதிரின்று
மெல்லாள லபட்டவர்க ளெப்படிய யங்கு முலுவார். ௪௱௰௯

என்று வள்ளலுமக் கோரவர்க்கி ரங்கியயர
மன்றல் சேரஜபுற யிழுடன் மாவிக்கு சொலுவார்
வென்றி சேர்சயிதம் மிக்கவுமக் கோர்க்குதாகக்
தானறு கட்டியொரு தட்டிளது குடு செயவே. ௪௱௨௰

என்ன மாவிக்கு மிடற்றினின் மிகுந்த குலாற்
சொன்ன வாயுமொடு தந்தயி சுரர்க் கிறைவரோ
டென்ன பாவமது செய்திடுகி லெந்த னுமக்கோர்
துணையை யாதிர கதந்தொரு தட்டி விடுவான். ௪௱௨௧

மிடைய தன்றிவலி யக்கொழுகை விட்டவருமே
யுடையவன் றனை மறப்பரு மூறு மதுவுண்
டிடையுமவஞ்சருயி ழிப்புழுலனை யின்முயல்வோர்
கொடிய நஞ்சாவு ணக்குலவர் குமயி கனிலே. ௪௱௨௨

அங்கு நிற்கையி லெழுங்குரல் செவிக் குறுகலா
லிங்கு நின்றழு மியற்ககனர் யார் சொலுமெனக்
தங்க மன்ஜபுற யில்சொலுவர் தாபரமியே
யங்குவானர்க ளகற்றுமி யழுதகுரல்களே ௪௱௨௩

இம்மத் தானையி யேபுவி யிருக் கருணைதும்
மும்மத் தோர்க்கத ரிரங்கி யழு மோசை யிக்கெனுன்
றமயிற் ருழுமழு தாரழுத தம்ப யிபா
னயமைத் தானுடைய நாயகனு நலனியருமே ௪௱௨௪

ஏகனேவுமொழி யெவ்வணம் மிறங்கு நபிபான்
மாகமேவுநபி யேயும துமர் தவர்கடா
ஞேகயேவுலகி னற்றொழூகை தன்னை வழியப்
போக விட்டவர்க டன்னெகா கப்புவியுளே, சாஉ௫

ஓதுமாலறி துள்ளவர்க ளிறவொழிய தோர்
தீது நம்பெரும தாபுசெப்பு விற்பன் மதுவை
பேதை யாளுண வுமைக்கொடு விலகினவ தற்பின்
கோத டுத்தமது வுண்டவரைக் குப்பி துணிலே. சாஉசு

தாழிசை விருத்தம்.

முன்னீரென வொடுகைப் பொடு முழுதுமமுடி தைக்காய்
வென்னீரையு முணவித்தற மிகநோவுகள செய்தே
வன்னி சொரி யுகதேவொடு மலைநாகமு துடனே
யெந்நே வலசெய் யானைக்கொடு மிங்ஙனமே செய்வேன். சாஉஎ

புகையாகிப நரகே யுடல் பொடியாய்ப் பற்றி லக்கம்
வகையானவ தாபே செய்வன் வகைகேண் முகம் மதுவே
மிகையானவை ஞானனை விலகின றதின் பின்னே
பகையானவ னொன்றேவ செறிப்படி தங்குரு மும்மதரை. சாஉஅ

சீராய்வரு நரகத்துள திரட்டனொடு பத்து
நூறுயிர பேதங் கொடு நோவானவ தாபு
மாறு வகை செய்வே னென வல்லோ னெறி வரலாம்
வீறுகிய நபிநேர் வரும் விண்ணோ னுரைகேட்பார். சாஉகூ

இக்கப் பிழை செய்தோர் பினு மியல்பாகிய தவுபாச்
சிந்தித் திலசெயி லோலெனைச் சிபுரீனுரை செயவார
வெகுதிற் றிடு நரகக் குழி மீதே யிவரை அல்லா
வுந்தித் தவ தாபே செயவுற வெட்குவ னென்றார். சாஙம

மீண்டும் மவர் பட்டோ லையை விரிசெய னென விறைபோன்
றூண்டும் முகம்மது பாலொலி தான்விட் டபி னபின்றா
ராண்டோன் ஜிபுரீலே மிக மன்றுமிம தாபு
மீண்டுங் கன வாகப்பதை யாண்காணுமதற் கே, சாஙக

மாவிந் கொடு சொலுமொன் நபியின் வாயோர் சொல மாலீக்
காவிற் றிடு கர்க்கப்பெரு மறை பூட்டிய பூட்டிற்
சீலகு கொடு கவிமா மொழி செப்பித் தமதுகையா
னீலப் பெரும பூட்டை யொட கம்பூட் டகல் றிம்மே, சாஙஉ

கலிவிருத்தம்,

அங்கிசொரியுங்கக வகன்றபொழு துகைகண
யொக்கிரா கங்கறுந்தை போலலைறல் கண்டே
யிங்கிக யெதனைக்கருதி யேவாருக கோவென்
றெங்கன் ஜிபுரீல்சிறகி லேயொதுங்கி நின்றேன். ௪௱௯௫

நின்றாவிபு ரீலொகி நிரம்ந்திளன் வின்னேறோ
துன்றுநா கநகைல்சொரிந்தெதிரி டாமல்
வென்றிகொண்மா விட்கொடுவி ளம்பியமர்த் திரென்
றன்றுநபி சொல்லவிரோ ரங்கவர்க்க ளைறந்தார். ௪௱௯௬

வெக்நரகு முன்னிலிருந்தி ரெம்புநர கத்தை
யிந்நரக மேயனையு மென்றவரமர்க்க
தன்னரகு சன்னையுயர் வள்ளளலியல்லா
வுன்னுடைய மாலமெனை ஜூரகுட் புக்கார்,

அங்குநர கிற்சிலரை யபாகமி கண்டார்
தங்குமுக டொட்டளைக் கடித்தவு தட்டைப்போற்
பொங்குகழல் கட்டியைப்பொசிப்பர்கள் பொசித்தால்
வெங்கனல் பவன்னைவழி வீசிபிற்ற வீழும். ௪௱௯௮

இங்கிவர்க ளார்சொலுமெனச்சபுற யிலோ
டங்குநபி னேர்முகம துன்பிறொடு கேட்கச்
சங்கைகொள நிக்கன்முன மன்னைமிக வம்பாய்ச்
செங்கைவலி யாறபறிநாரு நின்றவாகளென்றா. ௪௱௯௭

பின்னுநர கிற்சிலர்பெருக்கிடும்வயிற்றோர்
வன்னிமுகமெிற்படவ் ருகதியிருப்புண்பா
ரன்னவர்கள் பொனடப்பினைடர்பதி சொல்வார்
தின்னநினை யாபாலினைச தின்றவர்க ளென்றார். ௪௱௯௮

வேறுசில பேரெரியும் வெகுநரகு தன்னி
லூழுகுசைச தின்றிடுவார் நற்றசையை விட்டே
நீறுமிவாரெனதுன் னேரிழையை யன்றிச்
சீறிப வனுக்கள்பல செய்தவர்க ளென்றார். ௪௱௯௯

பேசுநர கிற்சிலர்பெருக்குதலை யைக்கி
யபசாசியில் வைத்துறவ ளைக்குமது கண்டே
மாசினைய பெதுயிபம னித்தனெ வமொன்னைத்
தேசமிற்கைக் கூலிபற்றிநின்றவர்க ளென்றார். ௪௱௰

எண்ணுநர கிற்சில ரிதிக்கமுடனே தீக்
கிண்ணைமதி லேகழுற்கிளாக்கெழும் லெந்தீரை

யுண்ணுவர்க ளங்கதனை யூட்டினக ரதனாற்
கண்ணொழிமு கத்தசைக மூகமதனில் வீழும். ௬௱௩௧

வள்ளமின் றுகக்க ளைசவறுத்து விழுமவோர்
விள்ளுமெனு மேகமிங்கு விள்ளாரதனைப் பார
கள்ளமனை சாவிவர்க டற்புவியிடத்தே
யுள்ளமழியக்களைதை யுண்டவர்க ளென்றார். ௬௱௪௨

பொகருகனைய மிரவிடை போயிருந்து வோர
நிங்கிவால லவந்தறு பெலவெ புவெயபார
மங்குவில கபறவிர மாவிடவே வெயபார
சவனையுடனையிருகப ராயபழுத் தாயயார். ௬௱௪௩

* வேறுசில மங்கையரை வெந்தரகு கன்னியை
மாறியிரு கைகளை வகைதிறுகக கட்டிச
சீறிபொரி கின்றகருங் கிடங்கினை ருள்ளு
நீறுபடு மங்கையரை நீசொலுமி னென்றார். ௬௱௪௪

இத்தமட வார்களு ளிளமையுடை குன்றி
வித்தைசெறி மேன்மொழியில் வேறுபடு மெய்யோ
சத்தியனைகி ருந்தவ ரெவரிதுமாத
வத்தமட மங்கையர்க ளாமெனவுரைத்தார். ௬௱௪௫

வன்னிகர இறைவமட நங்கையர்க ளின்னா
சென்னிமுடி யசைகாக வாதிசெறிந்த றாகங்க
கன்னியரைய நாடுசெய்க கனகமுறி நீலே
யெனவுரைசெய் தபதுமினி ராந்தவர்க ளென்றார் ௬௱௪௬

தக்கலைவ ரன்றியெதிரி காணசல றூறுமர
குந்தலைவா கண்ணிலுகு கடாவிழிகள் காண
* மென்மலைவிரிக்கமற மினைவிவனென் றுமபா
மனமலைவ ரேகணை முகம்மதொரு சொன்னார் ௬௱௪௭

வேறுசில மங்கையர்கள் வேதனைமிகுத்த
காறுதனி லேயவர்க ளுவதனைத் தூக்கி
நீறுபட வேதுருகி நீண்டகடைக் கண்ட
ளாறுபடு மிகதவலவி யார்சொலுமி னென்றார். ௬௱௪௮

---

* வேறுசில மங்கையரை - மதலைக்குழ ருதா மங்கையாகுமமறைவிதிபடேத வாறுமுள்ளனவாம இவ்வண்ணமேயகர் - நரகத்திற்கண்ட மங்கையரது, வண்ணமதிறெல் வேதனைப பட்டதென்றுகொள்க.

* மென்மலம் - இவ்வெதுவையின வெதுவை.

வறுநபி யேபில வொழிற்கணை வளைத்தா
லுவுகொடு பேசியுக வந்திசமு முன்னர்
கோவுசெயும் வள்ளிவென நாரயிரு கின்றோர்
மூவுலகு மெணணியமு கமமதக் குணாத்தார். (௪௪௯)

நிலநர கிற்சில நெடுங்கண்மட வார்கள்
மேல்தலைகள் கீழுற வேதனைய டக்கண்
டாலகயி லாணிலம ரக்கிறைவ னின்றன்
ஞாலமதிற் செய்பிழைமா மக்குணசெய்விரே. (௪௫௰)

மனை றுலகி லித்தமட வார்கள்புரு டன்சொ
லெண்ணியவ னேவலி னடக்கிடவ தின்றி
யெணணியவ னேவலை யிகழ்ந்ததிரி கின்ற
புண்ணியம றந்தவிழி பூவைவர்க ளென்றோர் (௪௫௧)

அங்கிநர கிற்சில ரநங்கண்மட வார்க
டங்கடனை யைக்கடிந் தாணருந்தல் கண்டே
மங்கையில ராமனம னைனன்றி மற்றோர்
தங்கள்புரு டற்கமுது காட்டினவர் தானே. (௪௫௨)

சந்த விருத்தம்.

முன்னெ ரத்தியின் முடிவைக்கொடு முதுகால்கா மொடியப்
பின்னற்கொடு கட்டிக் முள் பெருகயேனை வடனே
தூண்ணக்கிடை கொவடேயுடன் சடலைதனை படலால்
வன்னிகருது முன்றுலையது மடவா ரெனவென்றார். (௪௫௩)

கலி விருத்தம்.

வள்ளளபி யேயியர் மகப்பெறுமு மூக்கு
முளைநயி லுக்குமுழுக கொள்றுவிதிக தாலும்
வெள்ளமதின முழுதுவகைத விட்டுறவி ருந்து
வெள்ளல்படு மனைவியைவ ராமனைவி தைத்தார். (௪௫௪)

கலிச் சந்த விருத்தம்.

வட்ட மாணநர கிற்சிலம டந்தையர்கள் கண்
கெட்டு லுமைசெவி டாயழல்பி றந்தெரியு நீள்
பெட்ட கத்திடையு முன்றுபெரு கக்கணாதல் கண்
டிட்ட மாகவில ரோதுபிழை செய்தவ ரென்றார் (௪௫௫)

கள்ள மாகிய வெறுவிடைச வித்த கொடிய
பிள்ளை யைத்தனது கேற்றபெறு பிள்ளை யெனவே
வின்று கின்றமட வாரகனிய ரகுமெனவே
வல்ல லாகியமு கம்வெகொடுவரணவர் சொல்வார் (௪௫௬)

எங்கணையி னாதரு ளெழிலார்முகம்மதுவுந்
தங்குபுக ழைம்பொலிவைத் தானோக்கிப் பங்கத்
தருமமவு கேட்கள்பொல்லா தாரு - லை யுண்ணும்
பெருநாகைக் கண்டார் பின். (௬௭)

சந்த விருத்தம்.

ஓடைநா இற்சில வுடற்பெரு விடக்கென வுமிழ்ந்துவிட நாலும அதுகண், டேலெவு மாலைகளி னேர்ஜிபுற யீனுடனே யிர்க் கிவர்யார் சொனுமெனக், காடில்வய மாறிவைடையை யளிவிடு கெயறாதமுற காகவழி வி சுடியே. யிபிட வின்றவர் கொழிலெனும் குன்மிணியி யமபினவ ரென்றுரைசெய்தார் (௬௮)

மாசகன்மி குக்கவர்க வித்திலை னித்தர்கள்மலைத்தலை யினைத்த விருகால். விசனைய உற்செயு றுப்பனைவக ளாக்கனலில் வெந்தெரிதல் கண்டு கயிறு ராசினியி றுற்றவம ரர்க்கிறைவ ரேயிவர்களார்சொலுமி வென்னவு லுவோடேசெயும்வ ணக்கமதை விட்டுவுலு வானதையி கழ்ந்திமெம்மானிட சென்றார் (௬௯)

விண்ணவர்க ளித்தகர இற்சிலம னித்தர்தம்மி குத்தமுடி யிற்கரியதோர், கல்லினின்மெ ருப்பதுக ளக்கவொன னின்றெரிதல் கண்டவர்களார்சொலுமெனை, மண்ணின்கடய டித்தெரிவ தின்றிகடைசெய்திடு மகம்மதெனும் வள்ளனபியே. இன்னமுடை யோயனவி லேதிறையி லேசதிகள் செய்தபெரும் பாவிகளென்றார் (௭௰)

நீணியக முத்தமா இற்சிலம னித்தர்தம் பிர்த்கமுதுகிற்பெரு நெருப்பாணிகளை றைக்கெதுமை தாபுபடற வனைடுவிரி யம்புவியிலேயிவர்கள் செய் வீண்வைக ளோதென விளம்புமென வேவெளியில் விண்ணவர்க ளிதுரைசெய்வார் பேனுமுலை மட்டவர்முகம்பெறப் பொய்ச்சாட்சிசொன்ன பித்தரிவரெனவுரை செய்தார் (௭௧)

வெண்பா.

சேர்ந்தவெக்க ளும்மத்திற் றீயினங்க டங்களையு
மாந்தர்களி லேபொருந்தி மாங்கனையும் - காந்து
நரகுதனி லேயிகுறி நான்கண்டே னென்று
விரகபி சொன்னார் விழித்து. (௭௨)

அந்நரகி லுள்ள வதாபையெல்லாங் கண்டதற்பின்
மன்னுநபி னார்முகம்மது தா - முன்னின்
றெழில்மிக்க வேழா மியற்கனோர் தம்மைத்
தொழுவித்தார் பின்னே தொழ. (௭௩)

வள்ளமொழி வித்ததற்பின் வானவர்கோன் வள்ளலைக்கொண்
டுள்ளங் களிகொண் டெயாவே - மெள்ளவெழுந்
தாங்கே நின்றெழுப தாயிரமா நல்வருடத்
தூக்கொண் டேபறந்தார் சூழ்ந்து. (௪௬௪)

கைரத்தியஸ்பு - முற்றிற்று,

———(*)(*)(*)———

சொர்க்கச்சிறப்பு.

கார்மேவு நீழல் வழிபுகைமைக் கொலங்கிவென்னை
சேர்மேக மொன்றாக்கி வொலிதுற - நூர்மேக
மொன்றாகல் வையமுலி பீலா தோலகைடப்ப
நன்றாயுண் டெனருமரி, (௪௬௫)

அந்தவெனை மேகமக் தையருநீக்கிக் கிலறை
சிக்கைகுவொனை மானை பிரிதுக்ர - டிந்தி
மருளகுலை நீக்கு முகம்பதுமைலக் கொலவரீடா
ரிருளைருக் கென்றுமே. (௪௬௬)

அந்தவிருளிற்கன் காரநல தீன
முந்தி மொழிதகு முகிலைவாம் - வந்த
வெருளைதலைக் கண்டே யியவன் புதுமை தானென்
றருணையியுன் னேநிலைத்தா சங்கு. (௪௬௭)

வானோட்டிருசுமலை வண்ணாகு பொற்பதிமன்
னீனாரும் வாரி யெரிணயர்கின் - தான
மிடங்கொற்ற பல்படைப்பு மிவ்விருவிற் குள்ளே
யடங்கிற்றே வென்றுநினைத்தார். (௪௬௮)

தானமதி னின்று தனித்தோ னருட்படியே
தீனவர்கள் போற்றுஞ் சிபுரீனும் - ஞானபரன்
மக்கத்திற் கொட்டிசைக்கு மன்னுமு கம்மதுவைச்
சொர்க்கத்திற் கொண்டுசென்றா சூழ்ந்து (௪௬௯)

சொர்க்கப் பதிபுகுந்து சுற்றித் திசைநோக்கி
மொற்கமற வாழுமந்த விண்ணுலகம் - வற்கமுறு
மேழுவா னேழுபுவி யிப்பரப்புண் டென்றதிலே
வாழுவார் சொன்னார் மகிழ்ந்து. (௪௭௦)

களிவீசும் பொற்பதிக்குக் கால்கிளர்ந்த திக்கி
லொளிவீசுங் கட்டுகளூ முள்ளதே - வெளிவீசு
மொல்லொருகட் டின்றொலைதா னேதிலைந்தா றட்டைச்
செவ்விவழித் தாரமென்றார் சேர்ந்து. (௪௭௧)

பொற்பதிமேற் றட்டிற் புகளிப மாளிகையு
மற்பயிலு மின்றமணி மாசங்களும் - பற்பலவு
மொண்மணிதா யோங்கி யொளிவுமிக் காய்விசும்
வெள்ளியா லேபடைத்தான் வேர்த்து. (௪௭௨)

தாமமுறும் ரண்டாக் கட்டவைக ளுள்ளதிலே
மாமணியான் முத்தான் மரகதத்தாற் - சோமன்
கதிர்போலே வேயிலங்கக் கண்டநடுச் சொர்க்கம்
அதிலென் றுரைத்தா ரறிந்து. (௪௭௩)

ஆங்கிற் சிறந்த அதிலென்னுந் சொர்க்கமதி
லோங்கு மொருவருவி யுள்ளதே - இங்கே
யுளாய மறுவர்க்கத் தோடருவி யந்தக்
கரையாற்றி லேபருத்த கால். (௪௭௪)

ஆங்காரஞ் செய்யும் அதிலென்னுஞ் சொர்க்கத்தைநட்
பாங்கான வெள்ளைப் பளிங்கியா - லீங்காம
றுமிமணற் கஸ்தூரி கல்லம்ப ராமதனுட்
பூணடுகெறுங் குங்குமப் பூ. (௪௭௫)

பூமணஞ்சேர் சொர்க்கப் பொருப்பதுகஸ்-தூரியா
மாமலையிற் கற்கண்டுமுத்து மமணியாங் - கேமலையிற்
கட்டின்மணி முக்கதிருங் கால்கணைவ ரத்தினத்தால்
விட்டிலகு மேயொளிவுமே பல். (௪௭௬)

பின்னுறுங் கட்டில்களின் மேல்விரித்த மெத்தைபசும்
பொன்னு விரத்தினத்தாற் பூவாடை - பன்னுறும்
வீசுகின்ற பல்வணியின் மேற்படியின் மிக்கவெல்லா
மாசகன்ற முத்து மணி, (௪௭௭)

மாறுமலோடும் வரிசையாற் றின்புவலே
வீழும் பனித்துளியின் வெண்மையா - நூறு
மடிக்கரும்பின் றேனி லறவினித்து நானக்
கடிக்கமழு மென்றார் களித்து. (௪௭௮)

குருகுமிற்கும் பூம்பொழில்கள் மோதுகளை யோராத்
தருகுகிற்குஞ் சொர்க்கபதி யாமறெல்லாம் - பெருகிமித்த
மோய்ந்தோட லன்றிய யொளிருமுத்து மாமணிமேற்
பாய்ந்தோடு மெங்கும் பறந்து. (௪௭௯)

மன்றல்செறிந்து மங்காப் பசுமலைத்
தென்ற லுதிர்த்துஞ் செழுஞ்சோலை - துன்றுமொளி

மைப்பொன்னி றலே கழுவிலங்குஞ் சற்றுமதிற்
செம்பொன்னி லென்றார் தெரிந்து. (௮௦)

பூமலர்க்கள் வீசப் பொலிந்திலங்கு மூக்கிரிகை
பாமரக்க ளெல்லா மரகதக்கரற் - றேமிணங்குஞ்
செக்கனிகள் வெண்மையுமாந் சோதக யதவிலை
னக்கமிருஞ் சொக்குமிசைபாம். (௮௧)

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

அருகா னிங்கனி தேனிவி ளிக்குயி லும்பனி வெண்மையதாய்ச்
சல்லைசெ ருக்கிடு மென்னைய விட்பக ஆமை லக்கனியுட்
டக்குப ருப்புள தோவிலை யின்றுத முங்கிலை நீளமதே
யெல்லைமு முமபனி ரண்டின தென்றுநி ருக்கவு னைத்தனரே,

சுக்கர முக்கினி யக்கரு வேருசெ தா டக்கிறு ளிப்பணர்மட்
டிக்கு முக்கனி ளிக்குற நிற்குமு றுங்கனி தேமயலர்க்
சக்கர சங்கிய தொமபுய லைக்குல ருக்கனி மைத்தரலே
வத்துய லைந்த பழுக்கிய வக்கிம ளைப்பழ மொன்றெழுமே

அங்குள மண்டலே யின்கனி நாவொரு வமுறிய சாடுகள்போற்
கொல்லையி னிற்றிடு மாதுள மென்கனி கூறிய முந்சதிறைற்
சன்னைமி குக்கச வர்க்கச சப்பனர் கானனி யுக்குமிறுஞ்
செய்சுழி ஷிப்சஸி மிற்றிம ணம்பல வீசிய மாமணியால். (௮௨)

வேறு கலிச்சந்த விருத்தம்.

அண்டர்பதி யின்றுகிலை யின்கலனை செம்பொனொடு ருக்கான
மாமணியிறைஞ், கண்டனைய கேனருவி பாலருவி நீருருவி கள்ளருவிதா
மருவியுக. கண்டலைவ ளர்த்துயரு மாளிகைக ளோடுமிவை சாடல்
கொடி தோடிவருமென், றெண்டிசையி லங்குபுகழ் யார்கண்டு விண்ண
விலசிபெட்ட ணாயிறுருனை செய்தார். (௮௩)

பாளிகையு யர்ந்தல முப்புரிசை யும்பெருகு வானிலொளி ரத்
திலமதா, சீரியவ ருங்கனக மாவிரச தங்கிகாடுரி றத்துடன மைத்
தனனல்லா, வீழியிசம் மங்கையனை யெம்பிறைய மைத்தனன்மி குத்
தவழுகா லவர்கள்வேய்ந் தோழியரு டன்றரள மாகிபப டங்கிறிழுஞ்
சூழ்நாவி ருப்பர்தினமே (௮௪)

சந்த விருத்தம்.

இலகிய மடமயி லிவர்களொவ் வொருதிக ளெழுபது வகை கறைசேர்
நலதுகிலணிவர்கள்பலவகைகிறமெழுகறைகொளொவ்வொருவகைசேர்
கலையஃ தெழுபதொ டிருபது வகைபல கதிர்விடு மிகவருகே
புலகலை தனியொரு கலைபுனி வரின்மறு பதியள வெழுமணமே.

வேறு கலிச்சந்த விருத்தம்.

வாசமிகு சொர்க்கபதி மாசர்ப்பணி முன்கை முனிவ் வானிடைறெ ளிப்படுகின்றா ளாகினியி லுற்றசனி யாகவனிரு ஷிப்பிரானை தாரிருவி ளிக்கரிய தாங். பேசியம ணர்த்தகனி வாயினி னிரீர்த்திகலை பேர்செறி யு ளர்க்கடனினை, யாசினிக பிரதுவிடு வெயிபருமு வாக்க ணிகை யாழ்கடனி ளித்துவிடுமே. (௨அ௮)

காரணித ளதுயரி லோர்மகளிர் மிக்கமுனிவ் வானிடைக ரித் தமெழில்சேர், போரணிவு றிக்கடைவொ டேடிநிலையை யெட்டிவிரிந் திகைவிழுந் துசிலோ சிரணிமுக த்தொரனிசி ருவிய்வுல கத்திசைக ள் சோமதி கெட்டுழுவார் காரணிகு றற்பெண்ணமு தாலணி யுற் றனர் காதல்கள்பெருத் தழியவே. (௨அ௯)

வெண்பா.

மின்னிலங்கும் பொற்பதியின் மீறும்பல் வாழ்வுசுத
கன்னலமுங் கண்டதற்பி னுடியே பொன்னிலங்கும
பூவிலேசேர்கபினையப் போறுமலிது றதுல்முக்கு
ஞாவிலே கொண்டுசென் றார் காண் (௨௯௦)

வேறு-சந்த விருத்தம்.

அக்கவி லக்கைகம ரம்பொன இன்பணை றக்தியிவிக்கொளிலியான்
முக்திமி லக்கிப தண்டா ளங்கடன் முக்துசெ றுகதுகிரா
துக்திவ ளர்க்கிடு கொம்பதி லொன்றிது யர்க்குற மயவிலியென்
னக்தனி சொன்பதொ டைக்கின இனைதயி கழுந்திட ன்றதுவே. ()

எழுபக் கிளிலியுள கெனவுற மொழிபவ ரிறையதுள் பெறுமிறகுல்
பழுதற னொருவிலை யிடையுள வெளியது பகரிலெவ் வளவுளதும்
பெழினுட னிருபதொ டிருபது வருடம கியவொடு செலுதொலையா
முழுமர மதினுள விலைதரு மொளிமயின் முதுகுள வெளிநிறமே. ()

வெண்பா.

கோமே தகத்தாற் குதாரமைத்த கொப்பினிலை
மாமேவு பச்சை மரகதத்தாம்-பூமீது
லாடலா குட்டுமையா கோரிலைகொண் டிப்புயிலை
மூடலா மென்னுர் முயன்று, (௨௯௧)

ஓங்கி யெழுக்கவிலைக் கௌவ்வொன்றுக் கோர்மலக்கு
நீங்கிவெண வெண்பனிபோ னிற்பமே-பாங்கே;
கொழுமதிசேர் வானர்சிறை தோன்றியவ்விடம் பச்சை
முழுமதிபோல் விசமுகம், (௨௯௨)

பெருகவொளி வீசும் பெருக்கமுடி வானோர்க்
கிருபுயமு நின்றங் கிலங்குமே-யொருபுயத்துக்
கோர்புயமோ ராட்டைவழி யுள்ளதென வேயுரைத்தார்
தார்புயத்தின் மேவுசுமி தாம் (௪௧௫)

துனியாவை மூடித் துளிர்த்த கிலை மீதே
பனியாற் படையுறுநாம் பற்செல்வா-கனியாக
வொண்ணலவ யக்காத்தி லோர்கடியுண் டத்தடிதான்
வெண்ணிலா வீசும் விரித்து, (௪௧௬)

திங்கண்முக வானோர் திருநெற்றி மின்மீதே
துங்கமுற வேவெழுத்துத் தோற்றுமே-தங்கச்
சிறுத்துல் முந்நூறாச் சேர்ந்தவர்க ளென்றே
குதறத்தி னுலே குறித்து, (௪௧௭)

ஒங்கு மிலக்கை யுயர்க்கார் கனிபசுத்து
ஆங்குமொரு மாமலைபோற் றோன்றவே-பூக்குரும்பின்
றேனுலா வுகனிக்குச் சேர்ந்தகொட்டை தானிலேயும்
வாவெனலாம வீசு பணம் (௪௧௮)

மண்டலிகர் போற்றுகமி வாழ்மாத்தண் டாம்புதுமை
கண்டதிஜ மிக்கக் கனங்கோல்-பண்கெவ்வி
பாலைமறி யுண்ணைப் பலருக்கு நம்பிறகு
லரலகமி யைப்பிரித்தா ரக்கு. (௪௧௯)

மக்கிறுடை வெண்பா.

எம்மைப் பிரியா வெழில்சிபுரி லெங்கனவே
நம்மைப் பிரியா நபிமிறகு-நம்பிருகண்

கொணடோர் திசைசோகமிக் கூர்க்கவே பார்க்கலங்வே
கண்டார சிபுரிலைக் காலஞ்சக-ஞண்டா

முறுப்பெலாத் தாமொருங்கி,புள்ளம் புழுங்கி
மறுப்படாத் நசுபிகு வாழ்த்தி-யுறப்பில்லா

அல்லாவுக் சஞ்சியல ரங்கத் தெழும் வியர்வு
நில்லாமற் குங்குமசுதை நீரிலே-மெல்லக்

கரைந்துவி டும்புனல்போற் கால்செருழுகு மென்றே
யுரைத்தனரெல கோமா னுவந்து (௬ா)

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

வியல்வாறுமொான் சிபுரிலுடன் வினவாவெதிர் நபிநு
ரியல்பாஞ்சிபு ரிசைமிவ ணைமைப்பிரி வதனே
முயன்மாறிப மதியானனை முடைமிசைமை யுடையோ
ருயர்வாழ்மா மிதினமேல்வா வொன்றுதென மொழிந்தார். ()

இங்கிவ்விடம் விட்டகந்தார் மேகிளிறை பொளியாற்
பங்கம்பட வெங்கேகரி பயிசேவென்ன மொழியு
மங்கத்தினை நயிகேட்டுள மறவும்பய முறலாற்
ளிப்பாங்கஞ்செறி சிபுரீவிற ஆறன்மனக் தேற. (௫௨)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்,

தண்ணெனு மூங்குனை கெஞ்சினைச் சிகறகொடு தடவிக்
கண்ணெனி ரண்டுடை மூர்த்திகல் லகுமதே கண்டதவி
பெண்ணை இன்றியின் கெய்தின விருதயத் தச்ச
நண்ணை யில்லையென் றமரர்கோ னவின்றனர் நயந்தே; (௫௩)

வரிசை யாயுமை யுயர்த்திகற் றகுதிகள் வருத்திப்
பிரிய மாகவே யுண்மையிக் கழைத்தனன் பெரியோ
னரிய நற்றுணைச் சபுறமீ துரைத்தபி னாதி
யுரிய நக்ரமிக் குளம்பயந் திகவைதை பொழிந்தார் (௫௪)

அன்ன காலையி லதிருமோர் சத்தமாங் காமர்
மன்ன னேயென துயர்ஹுயீ பெறுமுகம் மதுரை
மின்னு மிவ்வொளி தனுளுற மூழ்த்திவித் திடுமென்
றுன்னு முன்னுனை ஞாயிறை யோவ்மொழி யோதை, ௫௫

ஒளியின் மூழ்கதிடு கயிலையென் றுடையவ னேவற்
றெளிவு பெறநிடுஞ் ஜபுறயி ரிருவிற குறள்
அளிக ருக்கொடை யணிகழுக தொலைகையும் பிடிக்கே
வெளியில் வாதலவ் வொளியுனின் மூழ்த்திலர் வேகதை. ௫௬

வேறு-விருத்தம்.

மூங்கிய நயிருமன் னேவன் முயன்றிடும் வானர் நால்வ
ரிகைத மாக வந்தே யேற்றதோர் வேகத் தாயத்
தங்கிய பசுந்த திங்கா சனமதைச் சுமந்து வந்தா
ரங்கதி லேறை வெய்யு மப்பினிர் விமானத் துசெல்லும் ௫௭

வெண்பா.

அம்பிலே மிகவினைந்தே யாசனமங் கேயெவர்க்குந்
தம்பகயி னாவனைத் தான்கொண்டே-நம்பவல்லோன்
வெள்ளொளியா லேயமைத்த மிக்ககட லொன்றருகே
புள்ளினக்கொண் டேகும் புரிந்து, ௫௮

விரிவான் கடலினிற்கும் விண்ணோ ருடைய
விருதோ ளுக்குண்டோ மிடைதான் பெரிதா
யறைந்தா ரவாபெரும்புள் ளாயிரமாண் டாகப்
பறந்தாலுங் காணாப் பரப்பு. ௫௯

அலைதங்கும் வாரியைவிட் டப்புறத்தி லேக
விலகுங் கடலொன் றெதிர்த்ததே-யுலகமைத்தோ
னேரையுள நீள்கடலை யுண்டாக்கி நான்பெருத்த
பாசுவொளி யாலே படைத்து. (௱௰)

அந்தக் கடலினிற்கு மந்தாமர் தன்னையிலே
யிந்தப் பரியு மெழுவானு-மந்தமதி
லுண்டாம் படைபடைப்பைத்தா னுங்கள்கையி லோர்கவிகு
கண்டாறுபோற் றேன்றுங் கணக்கு. (௱௰௧)

அந்தக் கடல்கடந்தே யப்பாற்சிங் காசனமேற்
சிந்தித் துறவெழுந்து செலலுமே - மந்தப்
பெருங்கடலின் மூழ்கும் பெரிறகூ லங்கோர்
கருங்கடலைக் கண்டார் களித்து. (௱௰௨)

அக்கடலின் மூழ்கி யதின்புதுமை கண்டஜபாய்
மக்கநபிநூர்மு கம்மதுதா-மிக்குடனே
வான்மைகதேன் றன்னையந்த வாகனத்தின் மீதிருந்தே
யானைசுரு தாயிர நராசநகு. (௱௰௩)

பஃறொடைவெண்பா.

அன்றுமி முள்ள வடியா ரிரப்பை யெல்லாங்
குன்றும லேகொடுக்குங் கோவே - யொன்றுமேன
யெந்தனிமை யும்பாமு மெல்லா மகற்றியரு
ளிச்சயி னைவெளிக்கக்கி யுந்தனை டி.
நின்றுவச னித்தே நெருங்கியெழி லாய்மருவும்
வென்றிபடி யானைகரு வேகத்தே - யென்றிரந்தே
யந்தக்கடற்கரையி லாகவொரு சத்தம்வரு
மூக்கும் ஹபீபே முகம்மதே நிந்தையுற.
வென்னைப்பா ரென்னவா லெங்கணயி பார்க்கவொரு
பெண்மை பெருமலைருப் பேர்கடலே-னன்னகனைப்
பாக்கினியனந்நீனைப் படியா லிறுத்தனந்து
மேகத்தின் கைக்கொடுத்து விட்டிடுவார்-மாகத்தோர்
காதுபுகழ்வள்ளல் கவலுசலாத் துங்கெதிர்ச்சொல
லோதியபின னும்பெரிய வும்பர்கான்-சோதி
யருமதே யென்றுமுள்ள வதிதிருத் தூதே
முகமதே யென்றழைக்க வள்ளன் - முகமெதிர்த்து
நம்முடைய நாமகயிலவீ ரெனமலககுத்
தம்முடைய நாமத்தை சாற்றுவார் - செம்மதிபோல்

வாக்கா முகம்மதெனும் வள்ளலே யென்பேரு
மீக்காயீ லென்றார் விரித்து. (௫௱௰௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மீக்காயி றன்னைத் தெரிசித்தல் லாவை மிகப்புகழ்ந்து
வாக்காமு கம்ம தப்பாற்செல வேசில வானவர்க
டாககாக நிறைறு தசிபீகு மங்ஙனிற் சப்புசப்பாய்
நாக்கான் மொழிவது கண்டிமைப் பாற்செலவர் நன்னபியே. ( )

அப்பாலு மப்படிப் போலிமையோர் சப்ப தாகநின்று
செப்பாந் தசிபீகு செய்திடுவா ரங்ஙன் சேர்ந்துபின்னுந்
தப்பாம லப்புறத் தேசெலுங் காலந் தனித்ததுய்யோ
னெப்பாலு முள்ளவன் றன்னிசு ருபிலெதிர்ந்தனனோ. (௫௱௰௬)

நாடிநிற் கின்ற விசு ரூபி னுதச் சிறகிரண்டு
மூடிநிற் கும்மெழு வான பதிவா னுக்க மூதண்டர்தோ
ணீடிநிற் கும்மறு வைத் தொடர்ந்தா ளெழு கேமியுள்ளே
தாடிநிற் கும்பத்து நூறாயி ரஞ்சிறை தானுமுண்டே. (௫௱௰௭)

சிறையொன் றுக் குப்பத்து நூறா யிரமுகஞ் சேர்முகமொன்
றுறைகின்ற வாய்பத்து நூறா யிரமொவ் வொருமணிவாயக்
கிசைத நாட்பத்து நூறா யிரமிப ருவொன்றுக்குப்
பறைகின்ற பாஷைக ளேற்படியா மென்பர் பாரில்வந்தே ( )

நாவொன் றுரைத்த புகழ்ச்சியைத் தான்மற்ற நாவறியா
ஆவென் றடங்கலை யும்படைத் தோனையக நாவுகொண்டே
பாவொன் றுகின்ற தசுபீகு செய்வர் பலவிதமாய்க்
கோவண்டர் தன்மணி வாயிடைச் சூற்றனுங் கொம்புமுண்டே.

சூற்றனுங் கொம்பி னுளகாத்து மாவத் துளையுளதாம்
வீறனு கும்பி லெளகுல் மகுபூலு வசிரிப்பலகை
யீறனு காணி யெனிசுறூ பீற் கசுகே திரிலகுகு
மூறனு காவெழு லான்பதிவா னுக்க முட்டிநின்றே. (௫௱௨௰)

இரப்பார்க கிரங்கின் றோனை லென்றேயெழு வான்பதிவான்
பரப்பாம் பலகையைப் பார்த்தகன் வாங்கிலா பாவிண்ணோர்க்
குரப்பாக வேதயி யோதுசலா முக்கங் குத்தாமும்
விரைப்பாய் மொழிந்தனர் நம்பிறகுல்பின்னுய விள்ளுவமோ. ( )

இந்தத் தலத்திடை யோநீ ரிருக்கின்ற தென்னவிண்ணோர்
சந்தித்த வள்ள னவியுடன் சாற்றுவர் தாநபியே
சிந்திக்க நாயனிங் கிருநீரென்று செப்பினதால்
வந்தித்த வாகிற மாட்டாக வித்தல மேவுவனே. (௫௱௨௨)

இந்தத் தலத்தி லிருந்தேது கேட்பி னியம்புமெனை
யெந்தத் தலமு நிறைந்தவல் லானெனே யேவுமின்ற
வந்தப் பணிவிடை செய்தே னெனச்செவி யங்குவைத்துச்
சிந்தைக் குறுடி யிருப்பனிங் கேயெனச் செப்பினனே. (௫௨௩)

பங்கே ருகப்புய னீனிசு ருபிலைப் பார்த்துச்சொலவா
நிங்கே யிருக்கயி லேகன்ற மேனை லினைச்சலல்
தங்கேகின றேதொனி யாய்வரக் கேட்டி றறிவியுமென்
றெங்கோன் றிருநபி கேட்கவின் னேர்கின் றியம்புவனே. (௫௨ :

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இடிமு ழக்கினின் பின்னணி னி லெழுந்த சுழற் காற்றிற்
கடுமு ழககமு மினைச்சலும பிரமையுங் கடிகாங்
திடமி குத்தவன வசனமே மென்வருந்த ம்பாமி
ரடன் மிகுத்தசொல் லாவனுந் தொனிந்திடு மறிவேன்

———— (0) ————

ஆறுஷிச்சிறப்பு.

வெண்பா,

ஆமென்ற சொல்லா லடங்கலுமாயச் சொல்லுமென்ற
கோனண்ட ரோடுநபி கூறுவார் - மாவொருணுங்
கத்தனரு ளாலியான் கடந்துவந்த வித்தலத்தை
யெத்தலமென் றுரைத்தீ ரமாகு. (௫௨௬)

நண்ணோர்கள் போறறு நபியே தலையெடுத்திங்
கண்ணுறந்து பாருமென வேவவறையக - கண்ணால்
வரிசைதனைக் கண்டமு கயமதிறகுலங்
கறுஷைதனைக் கண்டா ரமாந்து. (௫௨௭)

விண்ணுட ருந்தனையின் மிக்கவரும் போற்றுநபி
கண்ணுர வேயருஷைக் கண்டதற்பி - னெண்ணேடு
மிங்கொருசொல லெந்நபியே யென்னாறுஷி லேறிடுமென்
றங்கொருசொல லுண்டா மதிர்ந்து. (௫௨௮)

மேலிற் றெரிந்த விளங்கறுஷி லேறுதற்குக்
காலிற் கபுசைக் கழற்றவே - கோலி
யுளத்தா னினைத்திடலங் கோர்சொற் கபுசைக்
கழற்றாதே றென்றுவருங் காண். (௫௨௯)

எந்தனாறுஷிங் கெவுமல்கியா மத்ததுகாண்
முந்தும் கபுசுபட்ட முக்கியத்தாற் - சிந்தையுறப்
பேறுடனே வீறுபல பெசுங் கபுசுடனே
யேறுநீ ரென்றா னிறை. (௫௨[illegible])

எம்முடைய வல்லவா யிமுரன் மகன்மூசா
தம்முடனே நீவசனஞ் சாற்றுவே-செம்மைத்
தொடுதோல் கழற்றியுயர் தூரிசினு வெற்பி
லடிதோய வேறென்று யனறு. (௫௰௧)

பொல்லாத் துணியாய்ப் பொறுப்பதுவா மிவ்வரைக்கு
அல்லாமே யுன்னெரியதல - மெல்லாங்
கபுசான் மிதிக்கவொதன் கல்புவெட்கு தென்றே
நபிஜவாப் சொன்னார் நயந்து. (௫௰௨)

ஓயாக் கிருபை யுளநபியே நன்மூசா
வாயா லென்கூட வசனிப்பார் - நீயாகு
மெந்தோழ னின்கழலி லிட்டகப சுடனே
வந்தேறு மென்றுரைத்தான் மன. (௫௰௩)

வேதவல்லோர் போற்றுநபி விரும்புங் கபுசுடனே
யேதமில்லான் றன்னருஷி லேறியே - சோதிய
ரறுஷதனைப் பார்த்தே யதிசம்பருப்பந் தனை
வரிசைநபி சொலவார் வடித்து. (௫௰௪)

மண்ணுலக மேழுமுயர் வானேழு மங்கதனி
லெண்ணும் படைப் புளதுமெல்லா - நண்ணு
மருஷதனக் கோர்வெளியி லாழிவைத்தாற் போலத்
தெரிவதுள கென்றார் திரித்து. (௫௰௫)

கலிவிருத்தம்.

சங்கைநெறி யோரமரர் தானரிய சேவ
ங்குவடி வாயருஷின் கீழவர்க ளுகதுச்
செங்கதமி ரண்டுமெழு திண்புவியி னுள்ளே
ங்குருவி னிற்குமவ் வானர்தலை வெள்ளை. (௫௰௬)

அறுசீர்க்கழிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வெண்டலைச் சூட்டுத் துப்பின் மிகப்பெரு வனப்ப தாகு
மண்டரு சிரசிரண்டையிராநடுச் சாயந்தனி
லொண்டற வுதிர்த்து வீசியொளிர்சிறை படிகொண்டார்ப்ப
வண்டரு சிரசி ரண்டு மசுரிகு மகுரிபெட்டும். (௫௰௭)

சிறையடிக் கொண்டு சேவல் செழுங்குரான் முழக்கமென்றே
மறையொளி ஜபுற யீலை வானவை யுடைய வேந்த
னிறையவன் பழுதொன் றில்லா னைனுள துய்யோனென்று
நறைதருந் தசுபீ கோது நன்னடுச்சாமங்கூவும் (௫௰௮)

விடிந்திடுங் காலந் தன்னில் வெண்டலை வளைத்து மீளத் [ன்
தொடர்ந்தெமையுடையோன் மேலான் றுய்யவன் பழுதற்றோனை

றடர்ந்தது கூவுமப்போ தவணியிற் சேவலெல்லாந்
திடந்தரத் தகபீ சோதிச் சிறையடிக் கொண்டுகூவும். (௫௩௯)

சந்த விருத்தம்.

இமையோர் சிலர் சுளையங்குற விறகுல்முகம் மதுபின்
செமைபார் விழி சொர்க்கொண்டனை நுகழ்வானெழு கடலேழ்
கமாகிய புவி மேழலை காவிற்பரன் னடையின்கி
ழமையா தவர் பெருமைச்சட மாதிங்கறி வதுவே. (௫௪௰)

இவ்வானவ ரெலரோவென விசுருபி தொடிறகுல
செவ்வாயுனை செயுமென்றுமின சிறைவானவர் மொழிவார்
புவ்வாழிகறையழுவைச்சுவை புரிவாரூரு மொருமைத
தெளபாமொழி யட்டோவிக டாணுடயிவர் தாமே. (௫௪௧)

இறையோனவிடு கயிமேயிவர் சுனைநீர்முடி கிசலா
மறையீரென வகுலைக புடனேசலா மொழிபத்
தறையூடுறு விபூதாளினார் சாறுமசோகதிணக்கு
மறைச்செம்மொழி மொழியுந்தெளி மாரயமு மொழிந்தார். ()

வெண்பா.

எங்கணையிறை திறகுல் முகம்மதுதந்
செங்குவளை போனற திருக்கணறை - லங்குகின்று
மேலாங் இருவை விளங்கறுவதின் கீழ்பார்க்க
நாலாறு கண்டார் நபதது. (௫௪௩)

வல்லான் வரிசையிறைன் மாரும லோடிகேற்கும்
அல்லா அறுவதின்கி ழாற்றினது - நலல
கனையோர மென்குநறுங் கஸ்தூரிகருள்ள
வினையோங்கி வீசுமிக. (௫௪௪)

ஏகனிசுருபிமேலே யிவ்வாறெவ் வாறெனவே
வாகர் நபிகேட்க மகிழ்ந்துரைப்பா - ரேகதுய்யோன்
மேலாங்கவு லற்கவுநர் மெய்யாறென ருமிசுறி
னீலாறென் றென்றார் கின்று. (௫௪௫)

ஒங்குமிவ் வாற்றி னுறுபேர் கெவுறமெனன்னுந்
தேங்கமழிவ் வாறிரண்டு தீனபிமே-யிங்கே
யுகமுடிவு காலமேயொருவதவ் வூரிற
செகமதிலெவ் வாமேறுமெற செனறு. (௫௪௬)

வள்ளல் நபியேவண்மிசுறா ராமதிலே
தென்றுயிந்த வாரேறுடிச் செல்லுமென-வின்றுகின்ற
நோத்தே நந்நபித னீடலைக்கு மேலொருசொல்
லாரத் தானுண்டான தன்று. (௫௪௭)

அங்கோர் பெருமலக்கு மாலநபி யேயுமக்குத்
தங்காம லெநதன் சலாமென்று - அங்கவரை
யனுறாக்கு பார்க்க லவர்பணியின் வெண்மையுடைத்
தொண்ணூ றிருப்பா ருவந்து. (ருசஅ)

அங்கனர்தன முணனே யடர்ந்தொழுப தாயிரம்பேர்
சுவனையவர் தனவடிவாய்த் தான்வந்தே-செங்கைகொடு
வெனனைத தழீஇயிருகண ணேரிடையின் முததிப
பின்னைப் புகலவார் பிரிதது. (ருசகூ)

மண்ணோர் பலரின் வரிசைபெறு நன்னபியே
விண்ணோா புகழவரும் வேநதே-கண்ணே
நடவீ ரெனநடக்க நலலமரர் கூட
வடமாக வேநடநதா ரமாநது. (ருருய)

பஃறொடை வெணபா.

அன்ப ரிறகு லறுவிற் செலவமரர்
முன்பின னிடம்வலமு மொயதநதே-யனபாய
நபியைப் பலவிதமாய நாவிறுற் போற்றிக
குலியப் பணிமலகின் கூட்டமு-செயிநாய
விரிநதிலங்கும் வெண்டரள மினனெழுப தினறு
யிரநதிகாமட் டண்ணலைக்கொணடெய்தினார்-பரிந்திலங்கு
முசநதின றிரையினின்று முஸ்தபா நநபியை
யெத்திணாயிற கொணடுசென்றனரே. (ருருக)

கலித் தாழிசை விருத்தம்

செம்மைப்பெரு மணியாலெழு பதினாயிரந திரைமே
னம்மைப்பெறு கத்தேடிய நபியைக்கொடு சென்று
மிம்மததுள நபியைததிரை யெழுநின்றவரை யெல்லா
மம்மொய்த்திடு பச்சைமரகதவததிரை யானார் (ருருஉ)

செல்லுமமரா கதத்தாலெழு பதினாயிரந திரைநின்
றெல்லீற்கதி ரொழிபிற்பணி யிதினமின்னிய திரைகள்
புல்லித்தெழு பதினாயிர முன்போதின்பே
யல்லற்றெழு பதினாயிர மபனறிரை சென்றார். (ருருங)

விதமாகிய வப்பின்றிரை விட்டேசுந்துசுப் பட்
டதனூலெழு பதினாயிர மழகாநதிரைசெனறே
யதமானவ னிமையோர்மொழி பறையாமுகம் மதுவை
யதபாயுப ரிருளின்றிரை யதனிற்கொடு சென்றார். (ருருச)

வெண்பா.

அங்கத் திரையடைப்ப மைந்நூறூட்டைவழி
கங்குற் றிரைகடந்த கண்ணூனை - வெங்க
ளகத்திருக்கும் பாத அருமதிற சூலைப்
புரைத்திரையிற் கொண்டு சென்றார் போய். (௫௰௫)

தூமத் திரையினின்று தாளூம் பனித்திரைமேற்
சேமமுற வேகநத் சென்றதற்பின்-வாமமுற
மேலாக வேயுபா விண்ணவரு மண்ணலைக்கொண்
டாலாங்கட் டிதத்திரைக்கு ளானார் (௫௰௬)

ஓங்குந் திரையினைக ளொன்றுக்கொன்றின்னடுவே
நீங்கிலஞ்ஞூ றூட்டை நெடுவழியா-மாங்கே
படைப்பமுதத் தூரமதே யாமென்றார் தீனி
னடப்புடைய செயகோனவி. (௫௰௭)

ஆலாங்கட் டிப்புனனின் றனஜப றூற்றதெனு
மேலாத் திரையில் விரைந்ததற்பின-மேலமிகு
மன்னுமலக் கூத்தமெனும் வண்டிரைகண் டேஜலா
வென்னுந் திரைபுகுந்தாரே, (௫௰௮)

ஏற்றுஜலா மென்றியம்பு மேகத்திரையினின்று
போற்றுஜமா லென்றதிரை போய்பின்றே-தோற்றுகின்ற
தூய்பபறு தானிமென்னுஞ் சொற்றிரைநின் றேசமதா
னியவதிற் சென்றார் நினைந்து. (௫௰௯)

மாசற்ற வள்ளலருபி வந்தசம தானினின்றே
யீசத தெனுந்திரையி லெயதியபின-பேசுங்
குதறத் தெனுந்திரையிற் கூடினார் வேத
மதுரத்தாற் றீண்டினாகரு பன். (௬௰)

மின்னுருக நத்ததெனு மேற்றிரையிற் சென்றுபக்கா
வென்னுந்திரையதனி லெயதினார்-பின்னு
முரைத்தகறு வெனறதிரை யுட்போய் லிபாவென்னுந்
திரைத்தனிலே சென்றார் தெளிந்து. (௬௰௧)

சென்றலிபா வானதிரையதனி னின்றுகிம்மத்
தென்றபெருந் திரையி லெயதினார்-வென்றி
வலுததான் கிபுரியர் வண்டிரையி னின்று
சலுத்தானி யெய்தினார் சூழ்ந்து. (௬௰௨)

தூயபெரி யோன்கிருபை தன்றிவருஞ் சலுத்தா
னியவென வோது நெடுந்திரை மட்டுய்யவே
யண்ணலிற சூலை யடிபணிந்து கூட்டிவந்த
விண்ணவரெல் லாம்பிரிந்தார் மீண்டு. (௬௰௩)

கலித்துறை,

அடுக்கார் திரையிவை யெல்லாங் கடந்தா னப்புறத்தி
னடுக்காமற் சென்றுக தானிய்யத்தென்னு நன்றிபல
மொடுங்கா னுங்கூற திரைபைக்கண் டாரதாமுனபினுள்ள
முடிக்கான நாயன்றனை வெனறிள் சேர்பெருமைத்திரையே ()
அக்கப் பெருந்திரை மேலாக நின்றுமல வாபொருத்த
மெகதப் படிவிகு கிறங்குவர்ந்தாமென னிருகைமிமேல்
சிந்தித்த வென்றவைப் பாருமென்றனதின் றிகன்றியே
மூந்தக் துவைக முடிவுமில வான் றோனுமுழங்கியமேக. (௫௬௫)
நறைமொய்த்த வென்றனை திருக்கொழு னை நயிககுமெந்த
னிறைநாது பத்தாக்க றானனத வாக விருக்குமுயர்
பொறைமொயகுந்ததி மாநுமைப்பாடெதென னும் புகழ்திரையின்
மறைவத்தை நீககிடு மென்றேழு மெனன்மூன வருவகறகே. ()
பெருமைக்குரியவனா றனனேவ றன்னைப் பெருந்தலைக்கொண்
டொருமைப பெருந்திரை நீக்கியபோ துவுயர்வணக்கந்
தருமொய்த்த வானெழுபதி னாயிரஞ் சப்புசப்பா
யருண்மொய்த்தக வாகித யடடாய் நுகக்கூவினி லாய்நிற்பரே. ()
உகமட்டதாக முதாவுயர்த தாமலறுக் கூவினிலே
செகமட் டினிற்ப வெழுபதி னாயிரஞ் சேர்ந்தசப்பாய்
முகமெட் டிவைகக சுருதிகட யாவர் மூயன்றுகமட்
டகமெட் டிவைத்த தலையுமெ டார்சில வணடர்களே. (௫௬௮)
பின்னு மெழுபதி னாயிரம வானர்பெ ருந்தசப்பின
முனனிக னாயகனை திரைமேயானைப் போற்றிமுழக்கமுடன்
மனனெறி யான தகுயீது செய்வர் மறுமைபமட்டு
மூனனிழ டபவலம பாராயுருவது போயவினறியே. (௫௬௯)
ஓங்கும் பெருமொருமைப்பா டென்றிரைக் குள்ளவொளி
யாகககதிரைக் குழும வார்த்தோர்கள் மெய்பிலெறிக்குமதாற்
றீங்கற்ற நாயன் றனக்கேயபோத திகைதுறவே
யேகுகிப் பெரியவன் றன்னைவ ணங்கெண திருப்பர்களே. ()

வெண்பா.

பார நயியொருமைப் பாடாக திரைதாகுங்
கோரியகக மூண்டோமென் னூனமைந்த
வுணவுறக்க மில்லாலுங் குட்பயந்துமங்கோ
ரனுவுமயக காத்த யமர்ந்து. (௫௭௧)

கலித்துறை.

அந்தப்பெருந்திரை நிற்கயி லோர்சொல் லருமதுவே
யெந்தன் றருமத் திலுக்கடுத் தேகொரு மியானலவோ

சந்தித்த வாலம்பத் தெண்ணூயி ரத்தையுந் தானுடையோ
னுந்நூற்ற பல்படைப் பெலலாம் வணங்க வுரியவனே. (௫௭௨)
அல்லா வசன முறக்கேட்ட போதிலங் கோர்சுவடு
வல்லான் றருவத தகிக்கவைத் தார்வைத்த வச்சுவடு
சொல்லா லைஞ்ஞூறு வருடஞ்செல் லாரந் தொலைந்தபெண
மெல்லாக நிற்கையின் மீண்டுமங் கோர்சொல் விளங்கியதே. ()
எந்தன் றுறபீபு முகம்மது வேயிங் கெழுந்தருளி
முந்தா மெந்தன் றருமத்தை முன்னேற்க முடிகிசிங்கே
வந்திடு மென்றதை னுலோர் சுவடெட்டி வைத்தபின்னு
மாதம ணிச்சும டைஞ்ஞூறு வச்சிரத் தவ்வழியே. (௫௭௪)
ஏடாரு மாலை கவிதாட் டசுவெட்டி வைத்தொருமைப்
பாடாக நிரையி லொளிபத்தி பாயந்து பாந்ததிறற்
கோடாத வள்ள லபிகண் பொருமற் கொடைக்கரத்தால்
வாடாத கண்பொற்று நிற்கவங் கோர்சத்தம் வந்திடுமே. (௫௭௫)
எந்தன் முகம்ம தருமத ரேயென் றெதிர்ந்தொருசொ
லந்தா மெனின் றதிர்ந்திட வேநபி யச்சமெய்திச்
சிந்தை மயங்கையிற் பின்னுமங் கோர்சொற் றிருநபியே
யுந்தம ணங்கலங் காதீ ருமக்கில்லை யுள்ளச்சமே. (௫௭௬)
உள்ளச்ச மில்லையென் றலலா வுவந்துங் குறைத்ததற்பின்
வள்ளற் குணத்தி னபியிற சூறன் மனத்திடையே
யெள்ளத் தனையுங் கலங்கா திருக்கையி லெம்பிறையோன்
றெள்ளுந்த சத்தம் பிறகபி பாலவருக் கிக்கணமே. (௫௭௭)
என்னன்ப ரானமு கம்மதுவே யென்முன் வாருமென
முன்வரு நாயக னவனு மென வேமொழியப்
பின்னங்கு நின்றுட் புகுதவென் றெண்ணிய போதருள்சேர்
மன்னுசிங் காசனம் வள்ளலைக்கொண்டு முன் வைத்ததுவே. ()
அல்லா திருமுன்பு சிங்கா சனஞ்சென் றருமதுவை
மெல்லாய் நிறுத்திய பின்பெமை யாள்கின்ற வேந்தனையும்
வல்லான் றருமத் தெனுமொளி பானதை வன்னமின்ன
தல்லாமற் கண்டனர் நமதிற குலுளத் தாசைவைத்தே. (௫௭௯)
அங்காட்சி யின்பரி சானதை நாக்கொண் டறைந்திடவு
மிக்கா மிருதயத் தாற்பிரிப் பித்துவி ளங்கரிதாம்
றங்கா லொளியத னூலே பொருதிரு கண்மருள
மக்கா நபிகண் மறைந்தது வோவென்றுள் வாடியதே. (௫௮௰)
வாடிப் பபந்திரு கண்மூடி நிற்கவல் லோன்மனக்கண்
ணடிக் கண்ணைத் திறந் தானக்கண் ணெல்லைமை யாள்பவனை
மேவடிசகை யாய்முகக் கட்பார்வை போல விழிகளன்றி
நாடிக் கொடுதெரி சித்தா ரிருதய நற்கண்கொண்டே. (௫௮௧)
அகக்கண் கொண்டாதி யைக் கண்டா ரதற்பி னருண்டிருக்கு
முககண்டிறக்க வொளிவுகண் டார்முழு பாலதனி

னகக்கண் ணதனி லறல்வீசும் ஹபீபு நபியிறசூல்
லைக்கொண் டிருத்தரித் தாரிலலை மாவொளி மட்டன்றியே. ()
மட்டுப் படாதிருக் காட்சிகண் டேபின் மகிழ்ந்துளத்தி
லிட்டப்பட் டெம்மிற சூராவிந்தா ரொமை யாள்பவனே
யொட்டுப் படாதவ னேநின்னைக் காண்கு மூறுதிதனைத்
தட்டுப் படாம னிலைபடத் தாவென்பர் தாழ்ச்சிகொண்டே. ()
மருத்தா ரணிபுய நம்மிற சூலுக்கு வல்லவன்றன்
றிருக்காட்சி காண்கு மதைநிலை யாகத் திருட்டியன்றி
யுருக்கா ணலற்றவ னைக்காண்கு மப்பரி சாலுனத்திற்
பெருக்காத லாய்மனக் கண்கொண்டு காண்பர் பிரிசமுற்றே, ()
ஆதிநபி சொல்வ ரல்லா தனதி னழகியல்லை
யோதியுங்கட் குரைத்திடேவயுரு பபங்கனெமக்
கேதம திலையன்றேதா னுருபமி லாதவனை
நீதிம னித்தர்பி றப்பித்துக் காணநினைப்பதென்றே. (௫௮௫)
முன்போ லகுமது வேயென்முன் வாருமுடுகு மென
வின்பா யிறையங் கழைத்திடவோர டியெட்டிவைத்தே
யன்பா யிருவிர லிற்றிடை யெய்தி யடுத்ததனுன்
மின்பாயு மவ்விடத தேகொடுத் தானபி வேண்டியதே (௫௮௬)
வேண்டு நலவுக ளும்பெரும் வாழ்வும் விருப்பமுட
னூண்டவ னீகததற் கத்தருண் டோவிலை யவ்விடத்தி
னீண்ட நபியிரு கண்பாரவைக் காமொளி நீதியைத்தான்
றூண்டு மிருதயக் கண்கொண்டு கண்டனர் சக்கன்றியே. (௫௮௭)
சக்கன்றி யுள்ளவ னைக்கண்டு பூரித்துத் தான்குளிர்ந்து
மைக்கொண்ட வான்புவி யுண்டாகு முன்பின மறுமைமட்டு
மிக்கென் றுரைக்கு மறிவுகள் யாவும் விதம்விதமா
யிக்கென்று சொல்நபி சிந்தையுள் ளேசென் றிடங்கொண்டதே
மக்க நபிக்கு மனப்புத்தி பூரண மான தற்பின்
றக்கவ னியுன் னுடன்கேட டதற்குத் தனித்தனியே
மிக்குட னுத்தரம் பேசுமதற்கு விராகுதந்தாய்
ஹக்கவ னேயென் றுடர்க்கனி கூர்வர் கருணைகொண்டே. ()
உள்ளங் கனிகொண் டிருக்கையிற் றூக்க முயர்ந்தபுகழ்த்
தெள்ளு நபிகருவந் தெய்திட வேயத திருத்தலத்தில்
விள்ளு மனுவொன் றியங்காம லாரும் விசாரிப்பரோ
வள்ளலை யன்றிமற் றெலலா மடிநதன வோவெண்ணவே. ()

கொச்சகக் கலிப்பா.

தூக்கந் தெளிந்ததற்பின் றுய்யோ னுடன் கேட்பா
ரார்க்கு மனதி லடங்கா யெமையுடையாய்
காக்கு மெமையுயர்த்த கத்தனே கல்கெலைக்குந்
தாக்குமுள்ளாய் நீயே சலாமான நாயனென்றே. (௫௯௨)

காணே சலாமான நாயனென்று நந்நபியோ
டானே னுரைதந்தற்பி னத்தகிய யாத்தெனவே
தானே னுயர்பரிமான் றன்னே லொருகினைவு
தீனோர் புகழ்நபிதஞ் சிந்தையுள்ளே தோன்றியதே. (௫௬௨)

அகவல்

அத்தகிய் யாத்தென் றருணபி மொழிந்தா
ரொத்து மதின்பொரு ளொன்றுமுள் ளமையு
முத்தி செறிநூல் முபாறக் காத்தின்
புத்திகொளும்பொருட் பொலிவுகள் பலவு
மழகிய நன்மொழி யஸ்ஸல வாத்தி
னெழில்செறி பொருளுள தெல்லாத் தொழுகையும்
அத்தகிய யாத்தி னருண்மொழிப் பயன்கேள
சுத்தம தாகிய தூய்யநற் செயல்களும்
பில்லாகி யென்ன நிகழ்த்துவை யெல்லாம்
அல்லா வுனக்கென் றழகிய கதியா
வல்லான் றிருமுன் வடித்துரைத் தனரே
கதியா னைவதறிந் சபீபை நோக்கி
யநபா யஸ்ஸலாமு அலைக்க ஐயுகன்னபிய்யு
வறகுமத் துல்லாகி வபறக காத்துகு
துரிசா மிம்மொழி சொல்லிய பொருள்கேள்
அல்லா மொழிவா னருமந வேயான்
சொல்லிய சலாமுந் தூய்றரு மத்தும்
நல்ல கிருபையு நபியே யுமக்கென
வல்லான் மொழிப முகமமது சொல்வா
ரிம்மொழி போலெமக் கின்பமொன் றில்லை
யம்மொழி யஸ்ஸலாமு அலைனு
வஅலா யிபா திஸ்லாகிஸ் ஸாலிகீன்
னனமொழி மெய்வாய் நலங்கொண் டேதினர்
மென்மொழி யாக விரித்தனர் பயனைக்
கிந்தச் சலாமெங் கட்கே யிறைவன்
சந்த வடியார் சாலிகு கட்கும
என்றத னுலிறை யெம்முட னுரைப்பான்
றுன்றடி யார்களிற் றேருஷிக் ருளதோ
தோஷிக் ளாயினுந் தூய்யவ லேயுனை
வீசொரு பனென விசுபதிப் பாரகளே
யுன்னைவிசு வதித்தோ ருவமென் கையிறு
லன்ன சலாத்தி னவர்களைக் கூட்டினே
னப்போ தருணைச் சுமாதிடு மலக்குக
டப்புற வுவந்து ஷுஹாதத் துரைத்தா

ரிய ஷஹாதத் தகப்பொரு ளெல்லா
மொருவ னிணைசரி யொப்பில்லை யென்றதாம்
மீளவுஞ் சாட்சி விளம்பினர் முகம்மதும்
ஆளும் அல்லா வடியா ரென்றும்
இட முட னவன்றன் றிருத்தூ தென்று
மடவுடன் மொழிந்தா ரதனைச் சுமந்தோ
ராகையாற் றொழுகைக் கத்தமி யாதது
மோசமாம்பத்து முடிவு மாமே. (௫௯௩)

கொச்சகக் கலிப்பா.

வல்லானெவர்க்கும் வணங்கப் பரமான
அல்லா மொழிந்தா னதுமேத கேளுமியான்
சொல்லாக் கியாமமதிற் றொன்ற வெழுப்பியுங்க
ளெல்லா மையுங்கேட்ப தேதென் றறிவீரோ. (௫௯௪)
உன்னு மனதி லுதிப்புமெல்லா ராசியமு
மின்னதென நீயறிவா யானறிய லவலேனு
வென்றுமொழி சொன்னதற்கி னேகபெரி யோனுடனே
பின்னுநபி சொல்வார் பெருத்தகியா மதத்திலே. (௫௯௫)

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

எங்களை நாடிக் கேட்கு மெழிலபத விகளுமுண் டாக்கும்
போக்குகா ரணங்கள் கொண்டு புகழ்நன்மை களினு மென்னக்
கங்குல்வா னூதை வன்னி கடற்றரை யமைத்த வல்லானை
பங்கய நபியை நோக்கிப் பதவியே தென்னக் கேட்டான். ( )
அனைத்தையு முணர்கின் றோனே யருமபணி கூதநேர
கினைத்துனு ரம்பச்செய்து நன்னியஜமாத்தி மாமோ
டினைத்துடன் றொழுமென் றேவ லேற்றிய கருத்துத் தன்னை
நினைத்துறத் தொழுது வார நீணாகுத் தெய்போ தென்ன ( )
எந்தநன் னபியே நீரிங் கியம்புத லுனதா மென்று
சிந்தவு மிறைவனை கேட்டான் றெருத்திடு நன்மை யேதென்
றந்தரப் பசிக ளாற்ற னுறுதினம் சலாவாது தோதல்
சுந்தர விரவின் மாந்தர் துயின்றக்காற் றொழுது மாமே, (௫௯௮)

வெண்பா.

வள்ளலா மெந்தன் முகம்மதியான் கேட்பதற்கே
யுள்ளதே சொன்னானோன் றேறியே - விள்ளுமிவை
நன்மை பதிமடங்காய் நாடோறு மேவனர்க்குந்
இன்மைகளை யோட்டுந் தினம். (௫௯௯)

கலிவிருத்தம்.

நல்லார்புகழ் நபிதம்முட னுவானது மின்றி
வல்லான்றிரு வுளமாயின மண்மீதிடை தொழுதால்
அல்லாகும்ம பின்னீஅசு அலுக்கென்றது ஆவை
யெல்லாரு மிரந்தாலதை யான்கைக்கொள்ள வென்றே. (௬௱)

அல்லாகும்ம யின்னீஅசு அலுக்கென்றது ஆவின்
சொல்லாகிய மஹறூவது தொடர்ந்த்செயல் செயவு
பொல்லாவினை விடவும்பலர் புகழ்ந்த்செய லுக்கு
மெல்லாவுட லுகையப்பட மிசுக்கிளையு வக்கல. (௬௱௧)

சிந்தன்மூனி வதனுக்கெனை நீகாவல்செய் திடவு
மந்தம்மிலை யாரேறயுனை யன்பாயுவந் திடவுந்
சந்தம்பலர் பெறநீமிகத் தாளையுவந் திடநின்
நந்தும்பல வடியார்களை நாணிய்குவக திடவும். (௬௱௨)

உருவன்றியு ளானேயுன தயரும்றகு மத்தைத்
தருமென்றிடி நன்மைச்செய றனிமேல்மன துறநும்
அருள்கொண்டுமு யர்வேதேயுனை தழநானமனை லுதவி
மருவும்படி யேதேகிடு றேனென்றறின மஹறு (௬௱௩)

வெண்பா.

அல்லா வுவந்துமிகு லந்துமியா வுள்ளோர்க
ளெல்லோரும் போற்று மிறசூலே - சொல்லா
ஆயனற்ற சூலென்னு மாயசத்தை போதுமென
வேயகமி யோதுவா மே. (௬௱௪)

பஃறொடை வெண்பா.

கோமா னபிக்குவந்து ஆரூறாத் தீன்மஹறு
ஆமா கயியு மவர்பயின - [illegible]
அலலா வொருவனெனது [illegible]
ளெல்லா மவனபடைப்ப தெனறு - [illegible]
லெவலசெய்யும போக்கினைத [illegible]
றுவதனறிச் சொன்ன இரு [illegible]
அருமறிஞக் காயுவந்தே ஆதிலா [illegible]
னுகமனவுக காணடப்ப தோ [illegible] - [illegible]
சுதமுட னையிரகுக்கு சுருதியெல்லா [illegible]
முகத்திரு நல்வசன மொகுமென்றுவ - [illegible]
மாதி படைப்பதென்று மாதந் தொடக்கமொடோக்
துகமெல்லா மொக்குமென்றுந் தோனறமய - காதலமிகத்
தந்திடவே விசுவஇகதுந் தானியமாங் கொண்டே
வந்திடவே நல்லுதவி மாறுமே - ஐந்தியுற
வீமான் றனைக்கொண் டிருப்பதற்கு நன்றியுறாய்க
கோமானைப் போதுங் குறையாச் - சீமா
னவின்றதனு னையலசெய்து நாடா விலகற்
றவிர்ந்திங்க ளெனன்றூர் துனித்து. (௬௱௫)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கோதிலான் மொழிக்கே யிமான் கொண்டிரு மூமினோர்க
ளோதிரு ரிறைய வற்கு மொழிகியுட் பட்டோமெங்க
டதெல்லாம் பொறுத்தே காட்சி தெரியவே மீட்சி தாநு
மாதவா நுன்பா லாமென் றறைந்தன ரவர்கடாமே. (௬௰௬)

படைத்தனை யேவல் செய்யும் பணிவிடை யொழியப் பார்மே
லெடுத்தியே வருத்தமாக விதிசெய் தனமே யில்லை
வடித்தவர் னைமை செய்யில் வான்பதி புகுவார்தீமை
பிடித்தவர் கரிய கும்பிப் பெருந்தழல் பெறுவ ரென்றே (௬௰௭)

பஃறொடை வெண்பா.

முன்பே யுதித்த முகம்மதுனத் தேபெரியோன்
பின்போ ரிரப்பளித்தான் பேசிடவே - மன்புகல்வர்
வல்லா யியாக்கண் மறந்தறியாச் செய்பிழைக்குப்
பொல்லா வதாயிற் புகுத்தாம - லெல்லா
மிமைப்பொழுதி லேயமைத்தா யெங்கள் தலைமேலே
சுமக்கரிய பாரஞ் சுமத்தாதே - யெமக்குமுன்ன
முன்னவடி யார்மே லுறச்சுமத்து மாப்போ
லெல்லைப் பமிமடியா ரெங்கண்மேல்-வின்றும்
வருத்தமுசீ பத்தனைகள் வாராமற் காத்துப்
பெருத்தபிழை நீக்கிடுவாய் பேர்பெரியாய்-திருத்தியெங்கட்
குண்டாம் பழிப்பொழித்தே யுட்கிருபை செய்விப்பா
யுண்டானே யுன்னுடைய தஞ்சமே - மண்டிவரும்
பற்றலராய் காபிர்களைப் பாய்ந்துபொரும் போதெமக்கு
வெற்றிதா வென்றுரைத்தார் வீறுக - வுற்ற
பெருமறை யாவிதமாம் பெரியதுய் யோன் பின்னுமே
யருணபிக் கேதெரிய வறிவித்தா - னருளுமொழி
முத்ததனி லேயுதித்த முகம்மதுவே நீர்கேட்ட
தத்தனையுந் தந்தேனென் றேயறையச் - சுத்தநபி
வல்லானைப் போற்றி மகிழ்ந்தெமது கத்தாவுக்
கெல்லாப் புகழ்ச்சியுமென் றேத்தியபி - னல்லாருங்
கொண்டன்று முகம்மதுவைக் கூறிநபி யேயெமைநீர்
கண்டுர்கொ ளென்றான் கனி. (௬௰௮)

கலிவிருத்தம்.

இன்ன வன்னவிற மீதெனவி யம்ப வரிதாய்
மின்ன லங்கொளொளி கெந்தனிரு கண்ணி - னிறைந்தே

மின்னு கண்ணினை மறைத்திட விளங் கிருதயத்
தன்னு கண்கொடினை யுண்மைகொடு கண்டன ளென்றார். ()

என்ன வன்னதிற மெப்பரிசு செப்பு மெனவே
மன்ன னேதிடமு கமமதிற நூனை செய்வா
ருன்னு வன்னமுட னேப்பிணையி னுட்பட விலாய்
மன்னு கண்களகொடு மட்டிட விலாத விறைநீ. (௬௰)

கண்ணி லேயெவர்க ணிப்பவர்தி னைப்பமு திலா
வெண்ணி றலமை படாதுமி குக்கரா சதநடப்
பண்ண லேயென வரும்மது புகழ்ந் திடுநலாற்
பெண்ணொ டாணில பிறப்பி லாதவனு ளைத்தனன். (௬௰௧)

கலியு வப்புளது வேயெனது காரியமிக
வலிது வென்றுவரி ராசத ளப்ப மதனின்
பொலிவை மட்டிடுவ ரார் புவன லோக விழிகள்
நலிவ கன்றவெமைக் கண்டிடவொ றுதவனியான். (௬௰௨)

என்னை யன்றியிறை வேறிலையி றைஞ்ச வுரியோன்
பின்னை யாரெனை யொழிந்துபெரி யோனுளனுவோ
சொன்ன வாசக நடந்தவாக ளன்புதொடர்வார்
டண்ணியத வங்களை யழிக்குமவ னென்னை யொழிந்தார். (௬௰௩)

உகம தண்ணிடை யுயிப்பலவ யனைத்தையு மியான்
மிகவெ ழுப்பியொரு வீசமும் விடாம லவாதன்
றுகைக ணகிறொடு கேள்விக டுவக்க முதலாய்
வகைவ கைப்படியே கேட்குமொரு வல்லவ னியான். (௬௰௪)

கத்த னுற றுணைசெய் வானகும தேகருணையா
லித்தலத் துமையு யர்த்திவச னித்தனனியான
முத்தி யாலுமையு யர்த்துபெரு முகமியமெனக்
குத்த மானநல தோழமைநீ ருண்மை யதனுக (௬௰௫)

வெண்பா.

எம்முடைய ஹறககாணை யென்றன் றிருநபியே
யும்முடைய ஹறககாணை யுணமையாய் - இன்னுமெனக்
குமமையன்றித் தோழருண்டோ வுற்றவைகே ளுந் தரவே
யமமுடலெ லீ னூதியுமைத் தான். (௬௰௬)

ஒப்பா நபியே யுமக்கு மெமக்கும் நடுவே
துப்பா வியுமொழியுந் தூதுமுண்டோ - தப்பாமற்
சுநதா நுங் கலபிடையே தோற்றியதை யென்னுடனே
தநதி டென்று கேட்பீர் தா. (௬௰௭)

ஸ்ரீ குருசுமாலை.

அங்குகின்றே யெங்க ளருமதிற கூலோருபாற்
பைங்குவளைக் கண்டிறந்து பார்ச்சவே-யெங்கு
நலமாக நன்றிசெய நாயனாறு ஷின்கிழ்
வலமாகத் தூாகுமோரு வாள். (௯௰௮)

அவனோ முனிவரெனு மவ்வாளி னூலுதிர
நிலைமாமல விழு மெரிந் துளியாய வலையாமென
மெய்யா ருட மத்தை மிக்க மிகவெழிலவா ளாமேறு
செய்யாதே யெனரா தெளிந்து. (௯௰௯)

ஆதி பெரியோ னழகுசெறி யெனவேசு
மோது நபியே யுமை மக னெனவேட - நீது
வருத்திரங்கோர மாவிரகளை வாகாய செறிபிற
திருத்தி யமவா ளெனறுணைத்தான னேநாந்து (௯௨௰)

பஃறொடை வெண்பா.

பின்னுாயி சொல்வார் பெரியவனே நினனுடனையா
னினனுரு மிலவிய மிரக்கவோ - மனனு
நபியே யுமதுயிர நலமாக அன்னை
புவி மணவி னுமேல பொருந்திர - செவிதா
யமை சொய மேடாயி மதாளைட ந ஞானிய முனமே
யெமதுடனே சிறோ. ப தெல்லா - முமதை டய
கலபுரண முாதால எளிகூர வேயிகுறு
நலகவன மேபடிறி நனமெய்சே - செனலவனறி
வேண்டியமே தல் லாநசேரு மொபாநபியே கருகுவனென்
றுண்டவன றுணசொலலாயி யநகுறைபபார - நீனடபுந
முாதக் கனை பபடைகதுண றுனவலல பாநகொடுயிர
மோதமுமை மேவபுநது வியநாலல - சோதி
மலக்குகளை தொண்டவாககு வணடாழ்சசி செயவித
தலக்காணவ வானைகுகலா லாகுமே-நனநயிலாய
பொற்பதிவி லாகுகளைதுா புகலரிய வாழ்வளித்தாய்
மிக்கவிபு ருகிபவே மாமபாதனம-முகங்கு தத
லுற்றேமு ராக்கினிதசா யோங்கியமு சாநபிநகு
கின்றேறும பேசிறக நீகொடுத்தாய - நனறி
இசுசு கன்னயிககு மீபாநதாய் சுவாக்க
மதிரோசை தாவூ தவருகரு - மதுரச்
சபுறென்னும் வேதம தன்னையளிந்தாய் நீயே
ஈசையுமானைவர்க்கு நட்பாயப் - புவியிடத்திற்

மிருகசமாலை.

றேற்றுகின்ற வூர்வினமுந் தொல்பறவை வற்கமுமீன்
காறனையும்மெ சொறகேட்கக் கறபித்தாய்-நாற்றிசைக்கு
நலம்புக ழீசா நபியையுமுன் வல்லமைத்தால
மெல்லணைமைக தாபதுயய வேந்தனே - செழுமீவர்கள்
தனபாற கொடுதத தடவரிசை யைபபோல
வெனபாற கொடுத்தீரோ வென்றிறகு-லனபாக
வாதியுடன கேட்கவனறு னகுமதே யாதமையா
ளோதுமெத்தன வல்லமையா லுண்டாக்கிச்-சோதி
உயிர்கொடுத்தேன வானமாக வொன்ற தொண்டாழ்ச்சி செய்வி
தியம்புடனே சொ[illegible] தந்திருந்த பின்னை னயமறந்தென
[illegible]
[illegible] - [illegible]
[illegible] மாதவத்தி லென்றுய
[illegible] யுறுதியுட
[illegible] வினவேயென்ற
[illegible] - [illegible]
[illegible] பெரிதல்லோ
[illegible]
[illegible] நுவலிருமை
[illegible] - [illegible]
[illegible] சொக்கப
[illegible] - முழுதாகிற
[illegible] மெய்யறிவு
[illegible] யுமையான தூதாகவி - நல்ல
[illegible] யுள்ளிமா றேனு
[illegible] தாக்கினே - னெறியுமுமக
[illegible] முன்பின வாராமற்
[illegible] திருநபியே - விளருகின்ற
விழுமை [illegible] யெவுமல்கியா மகதனிலு
முழமுடை [illegible] போங்கவைததே - னும்முடைய
வுமமதோர தமமைமறறு முளளநபி மாருமதநின்
கிமமந் துடனேறற மாக்கினே - னம்முற
திலங்குமணி யாக்களவ மெல்லார்க்கு முனனே
நலந்கொண் கிமைப்படைத்தேன் னொடிப - பலன்கொ

மெல்லார்க்கும் பிரத விலக்கியதோர் முத்திரைசேர்
நல்லார் புகழுநபி யாக்கினே - னெல்லாருஞ்
சோந்தகியா மகதிற நிரண்டநபி மாக்குழுமை
யாயந்தபெருஞ் சா[illegible]சி யாககினேன் வாயாதவுமக்
குள்ளவும்மத் தோரைமர்று முளளவு ம்மத் தோர்க்குத்
தென்றுபெருஞ சாடசி செபயிலித்தேன-வளளவெறு
மூசா கனைப்புவிழின முனலானின கீழ்கிறுத்தி
மாசான தின்றி வசனித்தேன - பேச
அறுஷின்மே லேறறிருமமோ டாரவச னிததேன
பிரிசமாய் நீசொதிர்ததுப் பேசி-வரிசையாய
நின்ற பெருநதலததி னிணமுகறற பாமலக்குந
துன்றுபட்டம் பெறறவெற்றன் றாதரீகளு-நின்றதுண்டே
மேவுமிதி ரீசை மிகவுயர்ததி னேனதிலு
மாவரிசை யோங்கி வளர்ததலங் - சரபக
தபசையினி யவ்வதனுமை கணனுந தலைமே
னவமா யுயர்த்தினே னம்மைப-புவியின் முன்றுள்
தாவூது கன்னபிகருத் தான்சபூ றென்னுமொநதன
மாவேதந் தனனை வழங்கினதான் - மேவுகின்ற
பாத்திஹாத் தன்னைப பயிலுங்குறு ஆனைமிகக
கீர்த்தியாய்ந தநதேன கிருபையாயச் - சாததிரமா
மொநதன் குறுஆனி லிருகூரத் துணடதனை
யுந்தமும்மத் தோர்தெளிந்தே யோதிகிலோ-விநதத
துனியாவின் காரியமுஞ் சொன்மறுமை தன்னி
லினிதான காரியங்க ளெல்லாங் - கனியாக
வோதுமவன் சிநதைதனக குற்றதையீந தேகேள்வி
யேதுமன்றிப் பொற்பதியி லேற்றுவனென் - றுதிமொழி
யோதுவதால் வள்ளலநபி யுண்மைப் பெரும்பொருளை
யேதமிலலா கூறத்த தேசெனவே - சோதிசெறி
பக்குறு வென்னும் வரிசையுள்ள கூறதது
மிக்குறு ஆலம் இமறுனு-மிக்கவிரு
கூறத் திலிதனவே சொல்லியபின் றேனறவுட
னிறத்-றவன்றிருநத கிழ்ததுவான் - வீறுற்ற
செய்கருமஞ் செயயும் கலையுமா னன்னபிக்குக்
கைதருமஞ் செயயவெனக் காற்றுடனே-வையகத்தி

ஊர்வை பறவையவை யொக்கவிடுத் தேனதற்காய்க்
கோர்வைத் தயமம் குறித்தசுஜமு - தோராமையுடன்
செய்யு முமக்குமுமைச் சேர்ந்தவுமமத் தோரவர்களும்
லையகங்க ளொக்கவிட மாக்கினேனை - யுய்யவெந்த
ல்சா தனைபயிதா வினுயமைத தாவிவிட்டேன்
மச்சாண தறறமுகம மதுவே - பேசுமதற்
கென்போ தனிலொருபே ரியாணியகுமக்களித்தேனை
முன்பே யெனையோமகு லூக் - மனையாயத்
தகமையுடனேபுகழுக தாணபட்டேன போத
வகமகி மூமபுசமுச்சி யாஙகுளமனோர் - செகமிலும
துமமதத்தோ ருககாம் தெனனேவே யுண்மையுட
னெமமைப் புகழுமில் னொறுநநதேன - செமமைசெறி
யெமமுடைய நாமமொடு மேர்ருதிருநமேய
யுமமுடைய நாமததை யொட்டிவைத்தே - னமமுடைய
வாணபுவிக டோறு மெநதன வானபேனைக் கூறிட்டதுந
தென்பயிலு நுமபேனைச் செபபுவித்தேன - நீணபயிலு
மோதினைகள வாங்கு முயனறுமொழு கினறதையுந
சோதிபெற வெமமைத தொழுவதையும் - நீதியுடன்
கைக்கொளளுகென் றுயயக் கலிமா விரண்டுமெங்கே
யெக்கிளுச் சொல்வா னெனில. (௯௨௧)

கலித்துறை.

இந்தப் படியிறை யோனயிக் கியநதங் கியம்பிகபி
சிந்தைப் பிரிசங்கொண் டலலாதனைப்பெருந திக்கன்றியே
யெந்தத் தலமு நிறைநதவ னேயென் றெழப்புகழ்ந்து
பிந்தப் புகல்வர்தம் மும்மதத்தி னோர்செய பிழைதனக்கே (௯௨௨)

மற்றுள வுமமதத்தி னைபபோல வேஷத்தை மாற்றியெமக்
குற்றிடு மும்மத தினையிகழ்ந தேபனறி யோடுமுனி
பெறறிடு வானர மாக்குவ தினறியும் போபுவியா
லுற்றுச் சுருங்குவ தின்றியுங காமெம முடையவனே (௯௨௩)

எநதன் ஹபீபுமு கமமது வேயிவ் விரப்பதனை
நிந்த னினைவின் படியளித் தேனென்று நிணயச்சொல்
வநதங் கிறங்கிய தானயி ளுருண மகிழ்ச்சிகொடு
பிநதச் சிலவிரப் பாரும்மத தோர்கள் பிழைக்கவென்றே.

பொல்லாப் பிழைசெயு மென்னும்மத்தோர்கனல் புக்கலைறி
வலலா யெமககு வழஙகிடென றேருத வகுத்ததுப்ப
அலலா மொழிவா னபியே யெழுபதி னுயிரனைச்
சொலலா லளித்தனன மளருடிக் கேளுஞ் சகம்பெ

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எழுபது றாயிரம்பே ரொமக்கவர் போதா தென்ன
வெழுபதி றாயி ரத்திற் கெழுபதி றாயிரம் மாங்
குழுவெனும் பெருக்கப் பேரைக் கொற்றவன் றந்தேனென்ன
வெழுதரி தான அல்லா வின்னுமே வீவா யென்றார் (௬௨௬)

கலித்துறை.

எங்கள் மூகம்மது கேட்பதற் கேயின்று மூன்றுருப்பஞ்
சங்கை மூகம்மது வேனைக்கொள் வீரெனத் தானளிந்தா
னிங்கிதன் கைக்கொள்ளு மென்றேநி யேயிறை யீந்தருப்ப
மங்கதி னெண்க ளிறைக்கன்றி யாக்கு மறியரிதே. (௬௨௭)

தேடு மிரப்பனை யாவுந் தானென்று சிந்தையுள்ளே
நாடி யிறையைப் புகழ்ந்திற சூலிந்த நானிலத்தைத்
தேடி வாரினு வெட்டிய தானுமிச் சிந்தைகண்டு
வேடி லடங்கரி யோனயி யேயினு மென்றனனே. (௬௨௮)

உமக்கு மூமதுய ரும்மத்தி னோருக்கு முள்ளபடி
சுமக்கும் படிக்குச் சிலபது லேவினன் சொற்செய்பறுலு
நமக்கு விதியென்று சுக்குறுசெய் தேநல்ல நற்செயலா
லமைக்குந் திருநபி கைக்கொளு வீரென் றறைந்தனனே. ()

வல்லான் பறுலை விதிப்பாயென் றோத வகுத்ததுய்ய
அல்லா மொழிவான் மூகம்மது வேதின மன்புவைத்துச்
சொல்லா ரைம்பது நேரத் தொழுகையைத் தொல்புவியின்
மெல்லாய்த் தொழுகென நந்நபி யோம்பட்டு மீண்டனரே. ()

மீண்டிடுங் காலமிறையோ னபிக்கு விரும்பிநலம்
பூண்டிடு மிக்கச் சலவாத்துச் சொன்னபின் போதநபி
யாண்டவன் சொன்ன சலவாத்தைக் கேட்டக மேமகிழ்ந்து
சேண்டிக மூர்திரு மூசா நபிபக்கற் சென்றனரே. (௬௩௧)

சென்றதறு ணமூசாவுங் கேட்பர் திருநபியே
மன்றன் மிகுத்த புகழ்ந்த யாவில வரிசைபெற்று
நின்றவ ரோயுமக்கு மூமத் தோருக்கு நித்தமுள்ளோ
னென்னுஞ் செயப்பது வுண்டோ விதித்தது யம்புகவே (௬௩௨)

துய்யோன் றினந்தின மைம்பது நேரந் தொழவிதித்தான்
கையேத் துவர்தன னியாமொன்ற போது கனகபதி
செய்யார் புகழ்நபி யேயும்மூம்மத் தோரிது செய்யப்பத்தார்
மெய்யா னுடனினு மன்றூடு மென்றபின் மீண்டுஞ்சென்றே. ()

வெகு[illegible]சமான பெரியவ னேயெனை மேவும்மத்தோ, ரொரு
[illegible] தொழப்பத்தாரொன் றோத வொருவன்சொல்வான்

பகுத் [illegible]தந்திற பத்துவிட் டையெட் டொகுத்துப் பணியுமென
மிகத் தஞ்ச மாமைசி மூசா நபியர்க்கன் மீண்டனரே. (௯௰௪)

மீண்டமூ கம்மது மூசா நபியை வினவியென்னை
யாண்டவன் பத்தொருத் துக்குறைந் தாமெனு வாவமெல்லா
மீண்டினி புகழ்நபி யேயும்முமமத் தோர்க ளினைவ நனோயும்
பூண்டிருஞ்செய் தேவிறை மேற்றப்பத் தார்கள் புகவிடதகே. ()

ஆகந் தமையங் கணமெக்கரண் டாயிர மாண்டிவ் முன்னே
நீநு பெரியவ னீர் கேட்ப தைத்தர ரிட்சயிக்தான்
சோதி பிரிசங் கொண்டல் வாதிருமுன் றுடருடனே
போதுமென் றுரைக்குமட்டம ன்று டினர்போர்மைகொண்டே

நாலா வதிவிறை பக்கற்பத் தாகவு நாற்பதொருக்
கேலா குறைநதன னேந்தாம் விடுந்த பிரக்கமுற்றே
பாலா மொருத்தைந்து விட்டைத் தொகுத்துப் பணியுமென
மேலான விருந்தும் றமலானி மேருனையும்விநித்தனனே (௯௰௭)

ஐயாறு முப்பது நோன்பைத் தொகுதகையு மாநிநின
பெய்யாய் விநிக்கிடக் கைக்கொண்டு மீருதம விநிதைடமதைது
துய்யோன் றிருநபி மூசா வுக்கோதிட [illegible]
கைகொடுத்து வந்தனுஞ் செய்நிட [illegible] ()

ஏகன் றிருமுன்பின யான்செல [illegible]
காகப் பயந்துவந் தேனபி [illegible]
மேகங் கவிந்த குடையா திருநபி [illegible]
மாகத் தனைப்படைத் தோன் [illegible] (௯௰[illegible])

ஆராரும் போற்று முகம்மது [illegible]
மாராய முந்தர் [illegible] மாலவனைகளுந
சீரான [illegible] தொழுகைசை
கோர பிவைக்கொ [illegible] கந்துமே ()

துணைமதுனே [illegible] ஆறுதுப்டத்தோர்
நாமைமெயான [illegible] நன்முருகேயுன
றிடமை மெயானுய [illegible] தினமையைய
மேமைகண [illegible] மேருக்கணக்கா
னமே. (௯௪௧)

எத்தன் வனுப்பப் பெருபபதி துயேனயெய போதுங் குன்றுக்
சந்த மிகுவென துளளவை யான துவநபியே
யந்த வேகவதி துயர்த்திறி முனே யளித்தனன்யா
னுந்த முகையதுக் கெல்லாந் திருவுளந்தந் தேனுமக்கே. ()

இந்தப் படிநம் மிறையோன் கிருபையோ டேத்துவையற்
சந்தித் துச்செய்தி சொல்லமூசா விருந்த தலத்திளகி

இந்நூற் றவான்த் தான்மூன்னின் வானி லிறங்கையிலே
கொந்துற் றுவீசும் ஜிபுரீலநபியுடனகூடினரோ, (௯௪௩)

மன்றன் மிகுத்த நபிபிற குலமூன்னின் வானகத்தே
கின்றிவ் விரவிற் செலுநோம பார்க்கையி னீளிதலைச்
சென்றிடு நோரு சிறிதெனகை யாலென்னைச்சிநதைகொண்டே
வென்றியுள் ளானறனைப் போற்றவவ்வான கடைவிட்டனரோ

சநத விருத்தம.

வாசறி நந்திட வள்ளல்மு கம்மது வானவர் கோனுடனே
யாசினியிற்புற மாயின போதில டற்சிபு லீனுடனே
நேசமி குத்தவ ரோவிர வின்றுநெ ருங்கிரு ளாகுமென
தேசமி லங்கிட வானவர் தமமுபா சிறகைவி ரிததனரோ.(௯௪௫)

சிறைவிரி யப்படு வானெழு வானிலை சேரவெ ளிபபடவே
நறைவிரி யும்பொழில ரணடிருள ரண்டுநபிக்குமி கதமெரியு
பிறையரு டங்கிய வானவ ரோயிரு ளுமபொழி லேமெனவே
மறைமொழியுநதிருவாய்கொடமக்குவடித்துரையுமெனலால

வெண்பா.

வென்றி யமரர்பதி வின்னுவார் வள்ளலுடன்
றென்றலு லாவுஞ் செழுஞ்சோலை - மன்றற்
றிறமதாய் வீசுந திமிசுககு நாடோன்
றறமிகுமெமது டொன்றென்றார் (௯௪௭)

கண்டவிருளிரண்டுய கத்தா வுடன்பேசி
மண்ட லததிலவநத முகம்மதுமே - தணடு
மருமணிய நாடொன்று மாரம்விரி ஷாமென்
றுரமொழிநாடொன்டென்று ரூற்று. (௯௪௮)

முன்வான கத்தினின்று முஸ்தபா நன்னபியை
யன்பாக வேந்தி யமரர்கோன-பொன்போற்
றரையருகுகே வந்து சகுலாவா மாறறின்
கரையருகே வைத்தார் களித்து. (௯௪௯)

அருஷிச்சிறப்பு-முற்றிற்று.

நபிநாயகம்பணிசுறுயீல் கூட்டத்தாரைக்கண்டசிறப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அத்தல மதிற்சில நார்கடா ணங்குளமூ ராகவும தாகினோர்
முதநிகொள்வ தற்குநல் வழிவந்தோர் முன்னோடு சொல வாரழி
வற்றுதோர், கத்தனவ னுக்கு மெமக்குநீர் கம்பினி லீமான் கொ
ணுமென்றோதவே, சுத்துவந லச்சபுரயில்சவுமு தம்முடனு ரை
ப்பிரவிடத்துனே. (௯௫௦)

உங்களினு சாவிழிவ ரானெனவோதியிவர் பேரையுணர்வீர்களோ திங்களிவி லங்குமுக வானரோ செப்புமிவர் நாமமறி யோமெனக் குங்கும வலங்கணி தோளினோர் கொற்றவர்மு கம்மதிவ ரெண்ணையாற், பங்கயபதத்திவர் தமக்கல் லாநபிப் பட்டமு மளித்த னனரோ. (௬௫௧)

ஆமெனவின்னோரவரோ மீட்டாதலாலங்குளமூசாவுமதாகின்றோ ரேமநபி யாதிவிருதாகனு றென்றவரி மான்கொடிலங் தெண்சொல்வார், பூமியிலி ருக்கையின் மூசாநபிசொன் னுறொப் போகுமுகம் மதைக்கண்டீர்களாய் - நாமமுற வென்றன்சலாமதை நண்ணியவ ருக்குரைசெய்வீ ரென்றூர்.

வெண்பா.

மூசா நபிமொழிந்த முன்சலாத் தின்பிரத்தி
வாசாம வள்ளல் வடித்துரைத்தே - பேசுவா
ருங்கண்மனை யெல்லா மொழுங்கொத் திருப்பதென்றோ
வெங்கண்மன மொற்றநிறை லே. (௬௫௩)

ஓங்கு மனைகளெல்லா மொத்திருப்ப துஞ்சரியே
நீங்க ளிருப்பதென்ன நீதிதான் - றூங்குங்
கனிபாங் திருநபியே காய்ங்தொருவர் தம்மை
யனியாயஞ் செய்யோ மதால். (௬௫௪)

வாசன்முன்றி ரேறு மரித்தவனை நீங்கள்கல்வி
நேச முடனடக்கு நீதியென்றே-பேசும்
பவுத்தான துங்குலைந்து பாரிலிவர் போனும்
மவுத்தாவோ மென்றநினை வால். (௬௫௫)

அறந்தாவு மாந்தர்களே யம்புவியி னீங்க
ளிறந்தா லழுவீரோ வென்னத்-திறந்தாவி
யிட்டமுளை தன்னை யிறையறுத்தா னென்றுகையைப்
பட்டியிருப்போ மென்றூர் பணிந்து. (௬௫௬)

ஆல நபியவர்கட் காயாச முண்டோவென்
றேவலங் கண்கேட்க வெதிர்ந்துரைப்பார்- ஞாலமெங்கு
மாவிக் குறுந்துணையே யாயாசத்தில்லுழல்வோர்
பாவிக்கா னென்றூர் பரிந்து. (௬௫௭)

தோவத்தைச் செய்து தொழுவோ மிவைகளன்றிப்
பாவத்தி லென்றும பயின்றறியோஞ் - சாவற்றோ
ரோயாக் கிருபை யுளநபியே யாங்க
ளாயாசப் பட்டு மறியோம். (௬௫௮)

ஆபாகு மன்றியுங்கட் காவிபோம் வாறதென்றே
வோயா வணக்க முடையீரோ - வாயவெங்கட்

குண்டா மிரண மொழிதனால் மலக்காவி
கொண்டகலவா ரென்றார் கூணடு, (௬௫௧)

சந்த விருத்தம்.

உங்கட குள வுபர்பீடிகை யொன்றுமவழங்காதே
யெங்கட்குற நபிபேயிஃ கேளென்றறி வீரோ
இங்கட்கதி [illegible] லவெளி திவசாபீனை யுடையோன்
[illegible] கொடு மறையைச்சொரி வித்தால
செய் [illegible] செய் [illegible] வெயனு
[illegible] குவி [illegible] செயதே
[illegible]
[illegible] (௬௬௧)

வேறு-சந்த விருத்தம்.

உ [illegible] வேரவெளவா
[illegible] யாக [illegible] காலியாக
[illegible]
[illegible] புகலவார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
புதிய குகத [illegible] பொருமுகம் மதுவே

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஏதுக் கருதி [illegible] யொழியப்
போகைப [illegible] மாலை
வோது [illegible] வண
ருதிர குருகப் [illegible] மொழியார, ()
ஆனைப் [illegible]
இரணை [illegible]
[illegible] விருதுயகளை
காணைப் பிடிப்பே [illegible] (௬௬௫)
செலவக் [illegible]
சூலிக் குயவு [illegible] துடனே
புலமிக [illegible] செயதா
ஞுல்கப் பமமை ருகலைறை [illegible] பொருளொன்றே (௭௬௧)

சந்த விருத்தம்

புலிகொள் பாமிருக மூகாசருபிர் போகக ழுளதோ
மலிமி லங்கினை வரைத்தழுகட செயது பறியோ

மெலிவ தெங்கடமை மெலியமிடை செய்வ விலையென்
றலிதமக் குரிய மாதுலரோ டன்பொடு சொன்றோர். (சுசுஎ)

வேற்றுச்-சந்த விருத்தம்.

ஓட்டகை தன்னுட னொடோடு மாடுக ளுங்கட மக்குளதோ
மட்டவிழ் தோணமி யேயுள தாமது வஞ்சக மொன்றுமிலா
திட்டமு டன்பொது வாயுற மிற்கு மிதின்சடை நூலெய்தே
புட்டம தாகவு டுத்தநி னிடவைச போதநு கார்ந்திடுவோம். ()

வெண்பா.

நேரா யளந்தும் திறுத்தும் பரிமாறு
வீரோ வென்றிறருல் விள்ளவே-யாரார்க்கும்
வள்ளல்நபி யேயாங்கள் வைத்தே திறுத் தளக்கக்
கொள்ளாவிலை விற்கவிலைக் கூண்டு. (சுசுசு)

ஆங்கவர்க ளுக்கே யரியகுறு ஆணிலொரு
வோங்கியகு றத்தோநிக் காட்டியே-காங்காங்
தொழுகை நெறியடவு தொல்நோன்பு தீனி
லொழுகப் படிப்பித்தா ருவந்து. (சுஎ0)

அத்தலத்தி னின்றவுய ரம்பியாக் கட்டெல்லா
முத்திரைசேர் வள்ளல் முகம்மதுவை-யித்தலத்தின்
மண்டிவரும் யாஜூசு மாஜூசு சவரிடத்திற்
கொண்டுசென் றூரமார் கோன். (சுஎக)

யாஜூசு சவனிநர ரோர்வடிவாய்
வீசுநரர் தம்மின் மிகுதியாய்ப் - பேசு
மவரொருவ ராயிரஞ்சே யங்கே மெறுமளவு
மெவருமிற வாதிருப்பா ரே. (சுஎஉ)

ஆங்கவர்கள் மூன்றுவகை யாமா மொருவகையா
ரோங்குமர மீந்தி னுயரம்போற் - றீங்கர்மிக
நெட்டையர்க ளோர்வகையார் நீளமதிற் கூளையர்சாண்
கட்டையர்க ளோர்வகையார் காண். (சுஎ௩)

கலி விருத்தம்,

அங்கவர்க டன்வினை யடர்ந்தெமதி டத்தே
யிங்கில்வரு மென்றுமுனி னிருந்தலகை யானுந்
தாங்கமிகு செங்கைமலர் துல்கறுணை யென்போ
ரிங்கிதகு ணத்தினரி ரும்பொடுசெம் பியம், (சுஎச)

வேறு-கலி விருத்தம்

வஞ்சா வார மலைத்தொண்ட நிலை
ரஞ்சத் தீயினு ருகஙிய டைத்தனா
கஞ்ச மானவ ரகதலங் கண்டபின
செஞசொல வள்ள லபிணையச சிபுரியில, (௧௭௫)

பைக்தல முசசீ சுரின மலமிசை
யுயாத்துக கொணடுசென றுறறனா தீனபி
ரியதது சேறுமெம புிற றாணிர சட டிய
கயறறி னிறகுப [illegible] றகமரனக கணடனா (௧௭௬)

வேறு-கலிவிருததம,

ஆதிபுகை [illegible] பரிபுருகி
னிதி [illegible] லகதே
காதிபச [illegible]
வேதியாகரிதடவி [illegible] தும, (௧௭௭)

[illegible]

இலகிய [illegible] முகமமதுலை
டலர்செறி [illegible] லலைல
யலகில புரிசிபுரி [illegible] கையுமோா
நலமிகு [illegible] பாயாயணவே
கதிநாயகம [illegible] கணடசிறபபு

[illegible]

நரிநாயகமகத்திரநவந்திறபபு

—[-) (-]—

[illegible]

பொய [illegible]
மெய [illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௭௬)

மககந கரிகத [illegible]
செக [illegible]
செஙகையபிக [illegible] விழுயமு [illegible]
ரஙகவள விறறிததா ரணறு, (௧௮௰)

முததிரைசோ வளளன முகமமதரு ரவவளவி
னித்திரைசெய தோாவிழிதத மொததே-பததிசோ

மேனியார் செங்கயற்கண் மின்னார் செறிந்தவும்மூ
காணியார்க் கோதினார் காண். (௬௮௧)

இன்றிரவி லிங்கே யிதொக்கொ[illegible] மென்றுமின்னுஞ்
சென்றநல மூமகல[illegible] செப்[illegible]ன்றுபனிர்
மீண்[illegible] [illegible] [illegible]தனை
வாண்டவனி [illegible]. (௬௮௨)

வெய்யோன் [illegible] மீண்டடைந்[illegible] றும்மறந்து
பொய[illegible] [illegible]
[illegible] வெண்பா
[illegible]. (௬௮௩)

வண்ணமயி[illegible] [illegible] நிறமகளை
புண்[illegible] [illegible] [illegible]ன்மை
ம[illegible] [illegible] பேறிச்
ச[illegible] [illegible]. (௬௮௪)

ஆவிக் [illegible] [illegible]ண்முன்
மேவி[illegible] [illegible] [illegible]ன்றுங்
கனை[illegible] [illegible] [illegible]புரீல
[illegible] [illegible]. (௬௮௫)

[illegible] [illegible] [illegible]ன்றுணாக்க
[illegible]
[illegible] [illegible]ன்கடந்தப் பாலே
[illegible] [illegible]. ([illegible])

எம்மைப் படைத்தோ னெமக்குமெமைச் சூழ்
மும்மைத் தவர்க்கு முறுவணக்கம் - கிம்மைத்தா
லெந்தைமே னின்றொழுமென் றங்குவிதித் தானென்று
மஞ்சுநீ முற்றவித்த மன். ([illegible])

சந்த விருத்தம்.

அபுபக்கரு முமரோடுது மானுமலி யானோர்
தலமுற்றவர் மணிமாளிகை தானத்திடை கண்டே
நலரத்தின மாடத்திடை கண்ணிச்செல வுன்ன
னவர்கட்குள மனதெப்படி யென்றேதவிர் கின்றேன். ([illegible])

மி ரு மு க மா லை.

கலிவிருத்தம்.

துக்கா மாணைதை யகறறுநபி யேசுவனலூர்
புக்கு மாடமிசை போய்வா வெறுப்ப தேதெனை
றெக்கி மாகியநல் யார்கள்மொழி யத்திசை யுளோர்
மக்க மானிடர்கள் வந்துகண மாய்மலியுமே. (சுஅசு)

ஆதி யந்தமுத லாயவையி லோது மதனை
யேத மின்றிய வுளத்தபூ பக்கரொ திர்ந்தே
யோது கின்றமொழி யுள்ளதுள தென்று மவையிற்
றீது பெற்றுமதி யற்றவ னெழுந்துரை செய்வான். (சுகூய)

சந்த விருத்தம்

சங்கமி லங்கிடும் பைத்தலமு கத்திசு தண்டலே பூடிடையே
திங்கள் தோன்றின டாதிடு வோமிவர் சென்றன ராமொருரா
விங்கில ரோதிய தத்தனை யும்பொயி தற்கிசை விற்பனென
வெங்கண்முகம்மது டன்சபைதன்னிலெதிர்ந்துரை செய்தனனே

அங்கவ னுக்குய ரச்சமெ னுங்கிண றருகினி லோர்கயிறுண்
டிங்கித னிற்புனல் யாவரும்வந்து மெடுப்பரொ னக்கபடாய்ச்
செங்கணி ரண்டிடை தீயெழு வேயிதற் தின்றுரை தூறியதான்
மங்கல மற்றவ ரொன்றுகு றைஷிகள் வைதுமு னிர்ந்தனரோ. ()

கலி விருத்தம்,

மன்றல்செறி மக்காக ரிற்குறைஷிமார்க
ளென்றியபெ ருஞ்சபையிற் றுய்யநபி யேகீர்
சென்றிதித லத்திடைசெ றிந்தெவரைக் கண்டீர்
வென்றிகொடு சொல்லுமென மிக்குடனுரைத்தார். (சுசுந)

எந்நிலமும் போற்றுமிமு ருன்மகனன் மூசா
தன்னுடனீ சாநபியைத் தான்கொடெரி சித்தே
புன்னியவர் தங்களொடு மோதவுரை செய்தே
யன்னவர்க டன்வடிவை யங்கவர்க்கு ரைத்தார், (சுசுச)

எங்கண்மா புற்றவரி லேயெவரைக் கண்டீர்
மங்கமதி லோதுமெனத் தாமயிபு ரைப்பா

ரிங்கிலெங்கி யாமக னிறந்தவும்றத் தென்பான்
பங்கமிகு மங்கொடிய பாதகனைக் கண்டேன். (௬௯௫)

பொங்கியக னற்பொறிபொ ருய்பெனவு திர்க்குங்
கங்குனா கத்தினிடை கண்புனல்கள் சோரத்
தங்குமுத ரத்திடை சரிந்தகுட றன்னை
யங்கவ னிழுத்துறவ தாபுபடல் கண்டேன் (௬௯௬)

இங்கிலகு வள்ளனிற ருவிகைக ளெல்லா
மங்கவர்பெ ருஞ்சபையி லாதரவொ டோதக்
கங்கையென வேசெறிகணக் குறைஷி மாகி
லிங்கிவைமெய் யென்பர்சில ஈனர்கள்பொய் யென்பார். ()

சந்த விருத்தம்.

பொய்யென்றனர் சிலவீனர்கள் புகழும்மபு பக்கர்
மெய்யென்றிரு தயமுட்கொள்வர் வேதாம்பர்தம் பேரிற்
கையொன்றிய மணன்மீதிடை கதறும்மபு ஜகலாம்
பையலகயி ஞர்தம்முடன் பகையாயெதிர் கேட்டான். (௬௯௮)

வெண்பா.

மடைவரலை யேகுதிபாய் பைத்துள்மு கத்தீ
சடையான மேதென் றறிவிப்பீர்-நடையாங்
துரகதமே லேறித துடர்ந்திரவு சென்றவ்
விரவுதனின் மீண்டே னியான். (௬௯௯)

அத்தலத்தின் வண்மை யறியீரேல் நீர்மொழிந்த
இத்தனையும பொய்யென் றியம்பினன்-புத்தைவைத்தே
யெட்டுமிரண் டும்மறியா தேயெனும்பெல லாமொடியப்
பட்டுமஃ தேயறியாப் பயல். (௭௱)

பின்னுநபி சொலவார் பெருத்தார் குறைஷிகளே
பன்னிடுசீர் பைத்துல்முகத் தீசென்னு-மின்னுபள்ளிக்
குண்டா மடையான மொவ்வொன்றாய்க் கேளுமியான்
விண்டோத வென்றார் விடுத்து. (௭௱௧)

மிகுரூசு மாலை.

கலி-விருத்தம்.

வாச மெத்தனை வண்டினங் களொத்தனை
வீசு கின்றவி ளக்கெத்த னையென
வோசை மாக்கட லொத்த குறைஷிக ளன்
மாச கன்றமு கம்மதைக் கேட்டனர், (௭௱௨)

கிந்தி வித்தனை தான்கிளர் பூமணம்
வந்துவீசும ணிவாச வித்தனை
பந்தி யாய்த்தொழும் பள்ளியி னின்றிடுஞ்
சுந்தரப் பெருந் தூணித்த னையெனா. (௭௱௩)

வேறு-கலி விருத்தம்

வள்ள லானவர் பயித்துல்முகத் திசதனிற
பள்ளி யுற்றருறி வைப்பகர வேபுதுமையாய்த்
தெள்ளி தாய குறைஷி யார்களகில ராணைமொழி யோ
டுள்ள துள்ளதிவ ரோதிபதென றுடகொடுசொனார். ()

அன்ன காலையில டர்ந்துமபு பக்கர் நபிபாலசொனார்
முன்ன மேகுறைஷி மார்களெதிர் கேட்டமொழியை
யின்ன தென்றுமொழி யாமலுமிப் போதுநல நீர
மன்னு பள்ளிவிசு ளங்களைவ டித்தலஃ தெமேறு. (௭௱௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சோதிகொண்மு கம்மதபூ பக்கருட னேமொழிவர் துய்யவன் விடுத்தஜிபுரீல, மாதுவள ரும்புகழின் பைத்துல் முகத் தீசு நலவண்மையுள பள்ளியுடனே, வீதிசெறி யும்புரிசை நாடுநகரங் களையும் விண்டுவளத் தோடுமுதலாய்க், கோதியிற கா லுறவெடுத்தனது மு ன்பிடைகுறிப்பறிய வைத்து மொழிவார், (௭௱௬)

வேற்றுச் சந்தம்.

வண்டலம்பிரசல் பைத்தல்முகத் தீசுதனையே
கொண்டு வாதனர திண்குறிகள் கூர்விழிகளாற்
சண்டு நற்குறைநலி கடகெதிர்க வன்றிடுமென
விண்டி டமதனை யாளுறவி ளம்பினனரோ. (௭௱௭)

கலித்துறை

பின்னுங் குறைநலிகள் வள்ளலை நோக்கிப் பெருகவியே
யின்னஞ் சிலவடை யாளங்கள் கேட்க விருதயத்தே
யுன்னி யிருக்குமின் றேமென்ற தாம்பிறை யோனயிக்கு
முன்னறி விக்கக் குறைநலிகள் கூட மொழிந்தனரோ. (௭௱௮)

இன்றுன் மகன்பெய ரின்றுறும் பாதையி லின்னவழி
முன்றுன வோடைக்கு நோரப வருதையின் மொய்வனத்திற்
பின்னே யமரொட்டை தறுநிய போதனைப் பின்னுமொக்க
மன்று னருள்கொண்டு கூட்டுவித் தேனவ் வழிதனிலே. (௭௱௯)

செட்டரின் ஞர்மக்க ளின்று ரெனப்பெயர் செப்பிபவ
ரொட்டசத் தின்னியடை பெயடைந் தேயொரு வொட்டையினி
ரெட்டியெ டுத்துப் பருகுமுன் போல விருகசுவுயர்
தட்டினில வைந்தன னெனமேற மொழிந்தனர் தபசியே (௭௱௰)

நீர்வைத்த வொட்டையு முனமேன வருகுத்து நீலநிறத்
தூர்தைத்த கம்பளப் பையிரண டாமொன்று தூயவெள்ளை
நேர்வைத்த பையது வாயகறுப் பொன்றுமிசுழ்ந்திருப்பின்னுஞ்
சீர்வைத்த விக்குறி யன்றேனைக் கேட்டிக தெளிந்திடுமே, ()

அங்கவர் பாதையின் முனனிக டானு மனைவர்களும்
பொங்கித தினகரன் கீழ்பாலி லுற்றது நீறப்படுநே
ரிங்கிற றலைப்படு வாலென்ற போதங் கெழுந்துசிலர்
பங்கஞ்செயவோமென வெய்யோனைப் பாதையைப் பார்த்தனரே

காலத் தவறினு மாதவன் றென்வடக் காய்விடினு
மால கயிதிருச் சொற்றவ ருதவ னொன்றுசிலர்
நீலசி றத்தொட்டை வந்ததின் றூவென்பர் நீங்கிமற்றே
ரோலத் திகழ்ந்தி ரின்று வுதித்ததென் றேதினரோ. (௭௱௰௩)

வெண்பா.

மேலா னிறகுல் விளம்புவபோன் முன்புவரு
நீலான் முதுகி னெடும்பையிரண்-டேலவே
கண்டா ரொருபை கறுப்போ டொருபைவெண்மைத்
திண்டாடி நின்றார் சிலர். (௭௱௰௪)

இங்கிவரைச் சேரு மென வேகனரி யோர்குறைஞிச்
சங்கமுளா ரோடுஞ் சமைந்துரைக்க வெங்கதத்தார்
போகித்த வொட்டையொரு பூதனைக் கொண்டவ்வழிவி
லேகித் தறியதோ வென்று. (௭௱௰௫)

சங்கத்தோர் கேட்கத் தரித்தபா ஷைதக்கார
ரங்கவருக் கோதவொக்கு மாமெனவே-சிங்கத்தின்
வெற்றிபெறு நம்பியை யெச்சிமற்றப் பாஷையனை
யொற்றுமொழி கேட்பா ருவந்து (௭௱௰௬)

உங்கள் பெரும் பாஷையிலோ ரொட்டைகளி லொன்றிலே
தங்கியொரு பாதிராத்திற் றண்புனலை-யங்கே
யிருந்ததுண்டோ வெனவிடவே யெலவொரு முண்டென
றருந்துபுனல் பார்த்தா ரமர்ந்து, (௭௱௰௭)

அப்பாத் திராத்தி லறவிருக்கக் காணும்
லப்பா லுமுள்ள விறையாணை-யிப்பாத்
திராத்திலொரு துளியொன்றுமு கிந்துவில்லை யாங்க
ளாந்தவுயில் லென்று ரங்கு. (௭௱௰௮)

மக்கக் குறைஷியர்கள் வள்ளனபி சொன்னதெல்லா
மொக்கு மிதிற்புதுமை யுண்டோவென்-றக்கணமே
மொஞ்சிமொழி வார்சிலபேர் மூடரிது போற்பெரிய
வஞ்சமுண்டோ வென்றார் வந்து. (௭௱௨௰)

அன்றக்களரிதனிலல்லாவொருவனென்றுங்
குன்றுமுகம்மதவன்றாதவென்றும்—வென்றியுடன்
பேலானசாமர்ரிசுமபியேகொண்டுவந்தார்
நாலாயிரம்பேரோநபிக்கு. ௭௨௰

தொங்கல்.

உன்னையாரென்னோடொப்பாரொருவருமில்லாமுன்பிருக்க, வன்மையுள்ளவரிதானாதகான் வரிசையிருநாலோகமேபோது, தின்மையாகிய வொருவனுசன்றன்றிருட்டிலெதிலே சட்டையென்னரிப், பன்மைபடைத்தபெயரியனையுபகைத்து இனைததவன்வீட்டிற்போனான். ௭௨௧

மசாந்தரிவாகிரி மடக்கைதவிர்த்துச் சமையொனவிய்ந்தவனு, பொதிகைவெண்ணையிட்டுமெண்ணியிடுபிற் குழந்தையுங்குடமுதலிராசரிமை கசம்மிபிடித்தற்றுமுபாரிசனிலவன்றோழுக்கும்போது. துரதனவலைசமதாதுமேளம் இராதத்துறையிலே கரையேறினான். ௭௨௨

வெண்பா.

ஆசினைமுருகெட்டுடையுகெட்ட நாழிமே
பூ வயபனைகோலம்பாடாருணயுடன்
சானத்திலே ரெத்தமேனாலங்கிதநான்குந
நுழைவடபோயபாரதமிருதானுதமு. ௭௨௩

நீசாலல.

வைசபொரத்தியாவிரதம்மகன்வந்தான் வனத்திலே வேட்டையாடித், கூரியவரதனையிருநாதண்டு கூபபிட்டவமேனமினவியாசொரான், போகவானகசவேந்தனோடிபாரதி யாதொன்றுஞ்சொன்னாலிலலை, யிசருசியினையிலெடுத்துக்கொண்டுவேந்தன்றிருமனைதனிற்போயினான். ௭௨௪

*இராசன்மங்கையைக்கொண்டுவாருதனிருந்தவடன்னைக்கேட்டான், சேரமுனைக்கெதுதுநைததாயார் ஜெநத்திலினதகோரை யுரைப்பாயென்றான், போசனுவைத்திடமங்கைசொல்வாள் புவியிலெனதகெதாகரபுருடனில்லை, காசபணமில்லைகணக்கில்லைக்கன்னியிம் மொழிதான்கூறினாள். ௭௨௫

இந்தமொழிசொல்லவேந்தன்சொல்வானெந்தன்மகனுக்குப்பாரியாக, சிந்தைகளிகூர்ந்தாயுந்தனக்குச்சிறந்த கலியாணமுடிப்பேனெ

ன்றான், விக்கைதயுடன்கோதையுடல்பூரித்துவிம்மியார்தோரத் துலங் கும்போதுத், துக்துபனங்களிகொண்டேமன்னன்றோகைதனை பனைமு டிககலுற்றான். ௭௨௫

தெருவீதிகளெங்கும்பந்தற்போட்டுச்சேர்ந்த பொற்கலங்கிருங் துமிட்டுப், பொருதவிருந்தண்டுவேந்தரெல்லாம் பேசாஜனைத்தான் பணிந்து, பரிவசயவரவர்பதாதியுடன்பறைகண் முழங்கவேபவனிவந் து, வருமாப்பிள்ளைக்குட்பெண்டனக்குபனமேசெயவவர் பகேலகூடினார்

மணமாயிருவருமதனஞானமேன் வழிமின்மனமெழுந்தேழுமண்டினிற் கணவன்றலக்கேழுமகனைப்பெற்றார் காதலுடனவாழுமகாலிலொருகா டபிளைவரி கழையாளுடன்கூடியே தோகைகோடகமொற்செக்ற, குண மாமஞ்சளிட்டாற்றின் மூழ்கக்குளிக்கச்சுழிகிழேகொண்டுபோன. ()

கொண்டுபோயவன்றான்னிருந்தநளத்தின்மூழ்கியே சனைபேயி ஞன், பண்டுபோலவே யாறுதவப் பதறிமுழித்தவன் பார்க்கும் போதுதண்டுகரைமேலைவத்தபின்னை ககமாய்க்குடக்கேதாடுக்தானிரு க்க, மொண்டுகேர்குடக்கேதாளில்வைத்து முகந்துமகளையுமெடுத்துகொ ண்டாஸ். ௭௨௬

பதறிகடந்தவன்வீட்டில்வந்துபண்பாய்மனையாளை விழித்துப்பா ர்த்தான், குதறிமீன்வாழிபாய்ந்துகொண்டு குதித்தேயிருக்கன்றகொ ள்கைதன்னில், கதறியுனக்கித்தாறையவுங்குருதியேமூண்டுதொலையாளில் லைச்சிதறியான்சென்றவருகூடயேழுமாய்த்தேவி மீளுக்கவிலைலென்றே

கோதையவள்பெத்தப்புதுன்மையாய்கெய்கொண்டிரிப்போபோ ளியென்றால்,குதனதுகேட்டினைதுக்குள்ளே துய்யநபியுல்லாசொன்ன சொல்லை, வாதைபடுத்தியேபோய்பெண்றெண்ணிமனதில்நினைத்தகா மு ண்மைநாயன், பேதப்படுத்திருஞெடிகோதநிற் பெரியபெருப்பாடு காட்டிவித்தான். ௭௯௧

மனதிளிர்னைத்திடுஞ்சுதன்றனும் வரிசைமனையாட்டித்தனையுங்கூட் டிக், தனதுதாய்தந்தைசேயுடனே சகலசனங்களைமருங்குகூட்டிக, கன துசம்மதியாசவுமேதாசின்முகம்மது திருமுன்வந்து, கனகதவமுள்ள பதம்பணிந்தான்காட்சிமுகம்மது மப்போதிலே. ௭௯௨

அப்போநபியுல்லாயார்கட்கெல்லா மறிவுமிகுருஜைத்தாரேநிட மெய்ப்பா மவர்களுமுண்மையெனறுமேவியிருக்குமப்போதுமைப்பா ஞெப்பாமுகம்மதே நபிக்காசேயுமது மொழியையான் பொய்யென வே, செப்பியனதிலேலங்கைந்தநிறைந்தீங்குயான்பட்ட புதுமைகேளிர்.

அழுந்தடாகத்தின் முழ்கப்போனவனங்கே மடைந்தையவர் வடிவாகினேன், வாழுமாசனறு மெருவனுக்குப்ணமேமுடித்தவன் பணிவியாச, வெழுவருக்காலங்கிருந்துவெழிலாய்ப்பாலமையேழுபெற்றனாயினாரொருநொடிப்பொழுதி னடந்தவகையெல்லாஞ் சொல்லுற்றான். ௧௯௪

காப்பாமுகப்படுத்தமுன்றயாவே தாய்யவுமக்குற்றதினில் வாரோன், பொய்யுற்ற்சட்டையுமசறலிவிட்டெப்பொருகாமிலாமிலே வழிப்படுவே ன்போயாகவென்று வடவனைநடிமேவங்கவிமாலைவைப்புகட்டினார்ஆன், செயுந்தவப்பொருமன்கொண்டு நின்றின்முகமதுநினையென்றார்.

சோமானைபி தல்லாதி நக்காட்டியாற்கூறிவிழிந்திமைமோர்க்குமுன்னே, யாமாநபிகி தயார்கனோடிமேசுயியாகளுடன்நடக்கும்போது, சாமாற்றிராகமெய்யசனங்கேட்டபினலாதநிலையியாயங்குடிபதஞார டங்கலுமேமையா நதனைகேட்டபோகவொலலாவ ருப் முகமமது தினில்வநதார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வெந்நனர்காலாயிரந்துறைராயரு மறைமுறைபடித்துறவணங்க, விநவிசயவைநாநாலைநுபமமாரஞ்ந பிறைஞ்சியேபணியச, கொக்குழைமின் சடையயிரொருசதுமிசுமேவாறகுறைய, முக்திறையமுவெறுதிகமிநமிறஞ்சமுகமமதசிருந்துவாழ்நதனமே. ௧௯௭

சமுருநாமவானசிவலாபோற்றக்கன்றுறு மறைவல்லோரேத்து, பொசிக்கைகவொடுநசாயபிலேதமெயாணமலக குகளடிபணியது, துசாசமுவததமிமுதவெசாலியிராசவலிலாஞ்சனையமைமந தொனிர, முடிந்நடையிறுமமாணப்ததனைமுமுகமமதரிருந்துவாழ்ந்தனரே. ()

சிகநிசநட்சத்திரவுளெங்கு நிப்பச்செழுமதிநடுவிருப்பனபோனகநயமிருப்பநவெலாயுரிபோவனிமுமாமமபலுமபோனுங, குத்திரப்புவிசிகைமுமிநப்பனபோறகோலாதநினகுமுநடுவின், முத்திருந்தனபோலியார்கள்சூழ்ந்திருபபமுகமமதரிருந்துவாழ்ந்தனரே. ௧௯௮

இறையவன் றருமதகினிதுறவாழ்கவிமையவர் குழுநிதம்வாழ்க, மறைமொழிவாழ்கவமமொழிவநமாக்கருநெறிமன்னநுபவாழ்க, பமையபலகனியாறசொலுமிகுநாசிப்படிபபவாகேட்பவர்வாழ்க, முறைமுறைப்பயிருமுயிசஞுமவாழ்கமுகமமதரிருந்துவாழ்ந்தனரே. ௨௦௦

கவிக்கூற்று.

சொற்பிறைநீண்டவெழுத்தாணிதப்புதனூடர்ந்தவுளை
யிறமிறைமுபொனிங்கறிகதமியாடவியமடிமிமறை

மெய்ப்பொருளானகவிப்பிழையின்பொருண்மிக்கபிழை
யெப்பிழையும்பொறுப்பாயெமையாளுமிறையவனே. ௭௪௧

இக்காதைதனைத்தமிழ்நூற்கவியாகவெழுதிவைத்த
திக்காரமாகுமருஞானமலாவத்தின்தினவர்க்கு
மக்காத்தரிக்கவயிறருல்தம்வரிசைகொண்டு
மிக்காகநின்றுதிருக்காட்சிகாட்டியர்விண்பதிக்கே. ௭௪௨

வல்லானபிதப்பிகுருஜிஞாலமேதாமுறுஞ்
சொல்லாகப்பாடத்தவீர்செய்வோருக்குஞ்சொற்கவினை
யெல்லாம்படிப்பார்கேட்பவர்யார்க்குமிதமிதமாய்
அல்லாகிருபைசெய்தருள்வான்முகலிங்கனானவர்க்குமே. ௭௪௩

மீகுருசமாலை.

முற்றிற்று.

இக்ஙனம் அச்சாரூட்டமாயோரெழுத்துக்குடிறுவங் குறைவினறு
க்கீழ்விலக்குபேலாற்று மேல்விலக்குபோக்குவர் படித்தபருவையில்
வரிகளிற்காணப்படுமாயின் முறைபோலத் திருத்திக்கொள்ளுமவர்க
ளேமிகவும்விருபபுமின்றனம்.